

การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถ
ด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ศุภวุฒิ แก้วไธสง

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถ
ด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

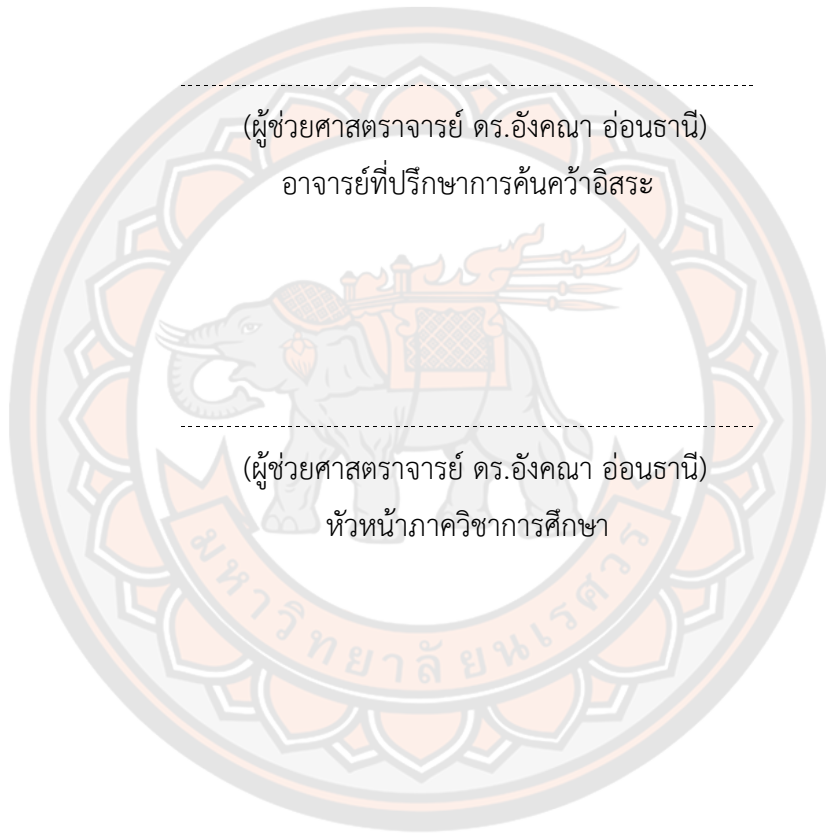
การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริม
ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4"
ของ ศุภวุฒิ แก้วไรสง
ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา อ่อนธานี)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา อ่อนธานี)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ผู้วิจัย	ศุภวดี แก้วไธสง
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา อ่อนธานี
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. หลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2565
คำสำคัญ	หน่วยการเรียนรู้, Speak English with Confidence, ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2) สร้างและหาคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ประกอบได้ด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence โดยสัมภาษณ์ข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชำนาญการขึ้นไป จำนวน 3 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน ขั้นตอนที่ 2 สร้างและหาคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence โดยการพิจารณาความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ขั้นตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านตอรั้ง จังหวัดกำแพงเพชร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 17 คน โดยใช้แบบแผนการทดลอง One Group Pretest-Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) หน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลด้วย

สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test แบบ dependent sample

ผลการวิจัย พบว่า

1) ผลการศึกษาข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ มีดังนี้ ด้านเนื้อหาควรเป็นการออกเสียงสระ เสียงพยัญชนะ ประโยค หรือบทความสั้นๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง อาจจะมีสื่อออนไลน์ที่มีเจ้าของภาษาเป็นผู้สอนเพื่อเป็นการฝึกสำเนียง ควรฝึกอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ด้านวิธีการสอนควรใช้เกม เพลง เพื่อให้เกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้ รวมไปถึงครูผู้สอนและผู้เรียนจะต้องมีความมั่นใจกล้าแสดงออกในการออกเสียง ควรใช้ระยะเวลา 10 - 15 ชั่วโมง และควรใช้วิธีการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบรูบริก (Rubric score) โดยให้ผู้เรียนทดสอบออกเสียงคำศัพท์ ประโยค หรือการพูดหน้าชั้นเรียน

2) หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ 2) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 3) สารระสำคัญ 4) สารระการเรียนรู้ 5) จุดประสงค์การเรียนรู้ 6) กิจกรรมการเรียนรู้ 7) ภาระงาน 8) การวัดและประเมินผล และ 9) ระยะเวลา ประกอบด้วยเนื้อหา 5 เรื่อง ได้แก่ 1. Consonant Sounds Check 2. Vowel Sounds Check 3. Blending it together 4. Let's talk 5. Speaking Corner รวมจำนวนทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง ผลการพิจารณาความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (mean = 4.92, S.D. = 0.27)

3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Title	THE DEVELOPMENT OF LEARNING UNITS "SPEAK ENGLISH WITH CONFIDENCE" TO PROMOTE ENGLISH SPEAKING PROFICIENCY GRADE 4
Author	Supawut Kaewthaisong
Advisor	Assistant Professor Angkana Onthanee, Ph.D.
Academic Paper	M.Ed. Independent Study in Curriculum and Instruction, Naresuan University, 2022
Keywords	Learning units Speak English with Confidence English speaking proficiency

ABSTRACT

The goals of this study were 1) to research information for the Unit "Speak English with Confidence" in order to promote English speaking proficiency and to promote English speaking proficiency. 2) to create and test the Unit "Speak English with Confidence" to promote English speaking proficiency. 3) to compare English speaking proficiency before and after using the Unit "Speak English Confidently. Step 1 of the research methodology involved studying the necessary information for the Unit "Speak English with Confidence." Step 2: Create and assess the suitability of the Unit "Speak English with Confidence." Step 3: Analyze the results of the Unit "Speak English with Confidence" implementation. 3.1) A comparison of English speaking proficiency before and after the use of the Unit "Speak English with Confidence. The sample group consisted of 17 students from Bantorrang School, Kamphaeng Phet, in grade 4, semester 1, academic year 2022. 1) Unit "Speak English with Confidence" to promote English speaking proficiency was used in the study. 2) Assessment of English speaking ability. Basic statistics (mean , S.D.) and t-test dependent descriptive statistics were used on data analysis.

Research findings were as follows:

1) The findings of the study of the information required for the development of the unit, which resulted in the following information: content related to the pronunciation of vowels, consonant sounds, sentences, conversations, or short articles used in daily life that is age appropriate. English pronunciation teaching methods. Should employ teaching methods that encourage students to practice in real-world situations. It could be online media with a native speaker as a teacher to practice accent, must be daily practice including a game-based teaching method that incorporates music to make learning more enjoyable. Teachers and students alike must be self-assured. as well as assertiveness in English pronunciation. It should take at least 10 - 15 hours. Evaluation and measurement Methods for evaluating students' English pronunciation should be used. Students are asked to test their pronunciation of words, sentences, and short articles using a Rubric score. including public speaking in front of a class.

2) The unit "Speak English with Confidence" included the following components: 1) the name of the learning unit 2) learning standards and indicators 3) essence 4) content of learning 5) learning objectives 6) Educational activities 7) task, 8) measurement and evaluation, and 9) duration The Speak English with Confidence learning unit is divided into five sections: 1. Check for Consonant Sounds 2. Check for Vowel Sounds 3. Mixing it all together 4. Let's talk about it. 5. Speaking Corner, 14 hours total. The outcomes of evaluating the learning unit's suitability, it was found to be appropriate at the highest level by the learning activity plan (mean = 4.92, S.D. = 0.27).

3) Students who studied by Unit "Speak English with Confidence" had English speaking proficiency higher than before at the significant level of .05

ประกาศคุณูปการ

การวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา อ่อนธานี อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ยิ่ง จนการวิจัยสำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร ชำรงโสตถิสกุล อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร นางอำพร เกตุทิม ระดับการศึกษาปริญญาโท ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านโนนใหญ่ และนางสาวเสาวภา ภูจิ้น ระดับการศึกษาปริญญาโท ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนหนองหลวงราษฎร์บำรุง ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จนทำให้การวิจัยในครั้งนี้สมบูรณ์ สำเร็จลุล่วง และทรงคุณค่า

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านตอรั้ง ตำบลหนองแม่แตง อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองแม่แตง (ธรรมศาสตร์อาสา) นายเชษณ ยามาลี ระดับการศึกษาปริญญาโท ตำแหน่งอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต นายยศศิริ ยศธร ระดับการศึกษาปริญญาเอก ตำแหน่ง a lecturer of English มหาวิทยาลัยนวมินทราชินราชมงคล และนางสาวกนกวรรณ อินทรสุด ระดับการศึกษาปริญญาโท ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านโพธิ์พัฒนา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูล

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอขอบอภุติศแต่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนและผู้ที่สนใจ

ศุภวุฒิ แก้วไธสง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
ประกาศคุณูปการ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของงานวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ และการนำไปใช้.....	10
หน่วยการเรียนรู้.....	15
ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ.....	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	54
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	55

<p>ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 .....</p>	55
<p>ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและหาคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 .....</p>	58
<p>ขั้นตอนที่ 3 เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence .....</p>	69
<p>สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล .....</p>	75
<p>บทที่ 4 ผลการวิจัย .....</p>	78
<p>ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 .....</p>	79
<p>ขั้นตอนที่ 2 ผลการสร้างและหาคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 .....</p>	81
<p>ขั้นตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence .....</p>	93
<p>บทที่ 5 บทสรุป .....</p>	94
<p>จุดมุ่งหมายของการวิจัย .....</p>	94
<p>สมมติฐานของการวิจัย .....</p>	95
<p>สรุปผลการวิจัย .....</p>	95

อภิปรายผลการวิจัย.....	98
ข้อเสนอแนะ	101
บรรณานุกรม	104
ภาคผนวก.....	107
ประวัติผู้วิจัย.....	159

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงข้อมูลที่จำเป็นต่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เปรียบเทียบกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	60
ตาราง 2 แสดงสาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	62
ตาราง 3 แสดงจุดประสงค์การเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อกำหนดขอบเขตของการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	70
ตาราง 4 แสดงการวิเคราะห์การสร้างความแบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	72
ตาราง 5 แสดงเกณฑ์การวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	73
ตาราง 6 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน	86
ตาราง 7 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน	90

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 17 คน.....	93
ตาราง 9 แสดงผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence สำหรับนักเรียน จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน.....	113
ตาราง 10 แสดงผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน.....	114
ตาราง 11 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน.....	129
ตาราง 12 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน.....	150
ตาราง 13 แสดงพิจารณาความสอดคล้องของแบบประเมินความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน.....	156
ตาราง 14 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความสามารถด้านการพูด.....	157
ตาราง 15 แสดงคะแนนความสามารถด้านการพูดก่อนเรียน – หลังเรียน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านตอรั้ง ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence	158

สารบัญรูปภาพ

หน้า

รูปภาพ 1 แสดงวิธีออกแบบหน่วยการเรียนรู้.....23

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เป็นตัวกลางในการติดต่อสื่อสารที่สำคัญของสังคมโลกปัจจุบัน เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ทั่วโลกให้การยอมรับและกำหนดให้เป็นภาษาสากลเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารกันในโลกปัจจุบันที่การสื่อสารอยู่ในยุคไร้พรมแดน ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหว และการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลก ทั้งด้านเทคโนโลยี ด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ทำให้บุคคลในสังคมมีการติดต่อสื่อสารเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมต่างๆ ดังนั้นการเรียนภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การสร้างความร่วมมือ การเจรจาต่อรอง การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ ตลอดจนการศึกษา การแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก ด้วยเหตุนี้ ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กรมวิชาการ, 2551) ด้วยการเล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์ของภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการยังมีนโยบายเร่งปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งระบบให้สัมพันธ์เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างเสริมสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาตน อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานขึ้น เพื่อให้ทุกภาคส่วนได้ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องเร่งรัดปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะและทักษะตามที่กำหนด โดยปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด(กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) โดยมุ่งหวังให้เยาวชนไทยรุ่นใหม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือและหาความรู้ได้อย่างกว้างขวาง มีความมั่นใจในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 1) สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งทักษะเพื่อดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ทักษะสำคัญหนึ่งคือ ทักษะการสื่อสารและความร่วมมือ (สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สพฐ., 2560) ซึ่งซึ่งกล่าวว่า การสื่อสาร

อย่างชัดเจน ผู้สื่อสารจะต้องมีทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน และสื่อความหมายได้ การสื่อสารจึงจะบรรลุเป้าหมาย

จะเห็นได้ว่าการพูดเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะสามารถสื่อสารกันได้ง่ายที่สุด จากการเปล่งเสียง แสดงสีหน้า หรือใช้ท่าทางประกอบ เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายที่ตนพยายามสื่อสาร สอดคล้องกับ นันทนา ธรเกียรติ (2560) ที่กล่าวว่า การสื่อสารที่ใช้กันมากที่สุดคือการสื่อสารด้วยการพูด เพราะสามารถเปล่งเสียงออกมาได้อย่างรวดเร็วและแสดงสีหน้าหรือใช้ท่าทางประกอบเพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกได้ง่ายกว่าการเขียน ในการพูดผู้พูดต้องใช้ความสามารถทางภาษาทุกด้านเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ ต้องแสดงออกให้เหมาะสมกับผู้ฟังและสถานการณ์ นอกจากนี้ยังต้องมีความคล่องแคล่วและความถูกต้องในการพูดอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำหรือประโยคในภาษาอังกฤษถ้าไม่สามารถออกสำเนียง (Accent) ได้ถูกต้องหรือขึ้นลงเสียงในประโยค (Intonation) ไม่ถูกต้องแล้วเจ้าของภาษาจะไม่สามารถฟังภาษานั้นเข้าใจได้ ซึ่งสิ่งที่มีความสำคัญและทำให้การพูดภาษาอังกฤษประสบความสำเร็จคือการทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายของสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

แม้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญ และมีการพัฒนาหลักสูตรการเรียนภาษาอังกฤษให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับสภาพสังคม และความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี อยู่เสมอ แต่เนื่องจากคนไทยเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ความคล่องแคล่วในการพูดภาษาอังกฤษจึงมีน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาส่วนใหญ่ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษายังคงใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และเป็นการสอนที่มุ่งเน้นการพูดตามหลักไวยากรณ์ คำแปล และการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งส่งผลให้การพูดภาษาอังกฤษกลายเป็นปัญหาที่สะสม ทำให้ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษไม่เก่ง ไม่กล้าพูด พูดไม่ได้ ตลอดจนไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ซึ่งเป็นการทดสอบเพื่อวัดความรู้และความคิดของผู้เรียน ประเมินตามมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พบว่า คะแนนเฉลี่ยรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563 ในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร เท่ากับ 29.20 คะแนน และปีการศึกษา 2564 เท่ากับ 26.39 คะแนน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2564) จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศมีแนวโน้มลดลง และคะแนนเฉลี่ยรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านตอรั้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ย 20.12 คะแนน จะเห็นได้ว่ามีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) พบว่าในหลักสูตรมีการบรรจุเนื้อหาการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เน้นให้ผู้เรียนสามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนได้ แต่ในการจัดการเรียนการสอนจริงยังไม่สามารถทำให้ผู้เรียนสามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้ในระดับดี และไม่สามารถใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ เช่นเดียวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านตอรั้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ที่พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ จากการสอบถามได้ข้อมูลว่า นักเรียนกลัวที่จะพูด กลัวออกเสียงไม่ถูกต้อง กลัวพูดผิด และเมื่อออกจากห้องเรียนไปแล้วก็ไม่ได้มีโอกาสพูดภาษาอังกฤษกับใคร สอดคล้องกับ Saleh Alrasheedi (2020) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการพูดของผู้เรียน พบว่าปัจจัยทางอารมณ์ที่ส่งผลต่อทักษะการพูดของนักเรียน ได้แก่ ความเขินอาย ความกดดันจากเพื่อนฝูง ความวิตกกังวล และความกลัวที่จะทำผิดพลาด ปัจจัยอื่นๆ ที่ขัดขวางประสิทธิภาพการพูด ได้แก่ ความไม่เพียงพอของคำศัพท์ที่จำเป็น การขาดการเข้าถึงภาษาเป้าหมาย และโอกาสที่หายากในการฝึกพูดนอกห้องเรียน เช่นเดียวกับ นันทนา รณเกียรติ (2558) ที่กล่าวว่า สภาวะการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังไม่เอื้อที่จะให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกพูดมากนัก อาจจะเป็นเพราะจำนวนนักเรียนในห้องเรียนที่มีจำนวนมาก หรืออีกประการคือจำนวนชั่วโมงเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์ก็ไม่เอื้อที่จะให้นักเรียนสามารถฝึกพูดได้อย่างเต็มที่เท่าที่ควร สอดคล้องกับการศึกษาโครงสร้างหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ (อ14101) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านตอรั้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 พบว่าในโครงสร้างรายวิชาได้ตั้งวัตถุประสงค์หลักไว้ว่าต้องการให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างดีทั้ง 4 ทักษะก็จริง แต่เป้าหมายในการสอนและการสอบกลับไปที่เน้นความสำคัญของการทดสอบไวยากรณ์ ทดสอบการเขียน ทดสอบการอ่านเป็นประเด็นหลัก แต่ให้ความสำคัญกับการทดสอบทักษะการฟัง และการพูดน้อยกว่าทักษะอื่นๆ เสมอ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงศึกษาการสร้างหน่วยการเรียนรู้ พบว่า หน่วยการเรียนรู้ หมายถึง แหล่งที่รวบรวมเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ในเรื่องที่สอดคล้องและมีความสัมพันธ์ภายใต้จุดประสงค์เดียวกัน มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ (ฐาปกรณ์ จิวสุข, 2562) สอดคล้องกับ สุวรรณ จัยทอง (2560) ที่กล่าวว่า ในปัจจุบันนี้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยทุกโรงเรียนได้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็นหัวใจของการนำหลักสูตรไปใช้ก็คือการออกแบบหน่วยการเรียนรู้อิงมาตรฐาน โดยการนำมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของหลักสูตรมาเป็นเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากในมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดนั้น จะระบุว่าผู้เรียนควรรู้อะไรและผู้เรียนทำอะไร

ได้ ซึ่งหน่วยการเรียนรู้มีลักษณะเป็นการจัดแผนประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีการนำเนื้อหาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือหลาย ๆ เรื่องมาผสมกัน และจัดวางเป็นลำดับตามความสำคัญของจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหา ผ่านการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย โดยแบ่งออกเป็นชุด ๆ เรียกว่า หน่วยย่อย ซึ่งแต่ละหน่วยย่อยจะมีความสัมพันธ์กัน และเมื่อผู้เรียนเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้จนครบทุกหน่วยย่อย ก็จะบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ (ฐาปกรณ์ จิวสุข, 2562) ซึ่งการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ได้ อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนด้วย สอดคล้องกับ สุพัตรา วงศ์แสงน้อย (2553) ที่พัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยหน่วยการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับ สุรัชฎา ศรีพิทักษ์ (2552) ที่พัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนแบบฟัง-พูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนมีทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน มากขึ้น และมีความพึงพอใจต่อหน่วยการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษขึ้น เป็นการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้ฝึกพูด ออกเสียง อย่างถูกต้องใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา และสื่อสารอย่างมั่นใจ สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนจะได้ใช้ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ และสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อสร้างและหาคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence

ขอบเขตของงานวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยกำหนดขอบเขตในแต่ละขั้นตอนออกเป็น 3 ด้าน คือ ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ขอบเขตด้านเนื้อหา และขอบเขตด้านตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การศึกษาข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ผู้ให้ข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้

1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป มีประสบการณ์สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ระดับอุดมศึกษา จำนวน 2 คน

1.2 ครูวิทยฐานะชำนาญการหรือชำนาญการพิเศษทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์ด้านการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน

1.3 นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน

2. ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพแบบสัมภาษณ์

เป็นครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์ด้านการสอน ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence ได้แก่ 1. ด้านเนื้อหาที่ใช้ในหน่วยการเรียนรู้ 2. ด้านวิธีการสอน 3. ด้านระยะเวลา และ 4. ด้านการวัดและประเมินผล

ขอบเขตด้านตัวแปร

ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence

2. การสร้างและหาคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ มีคุณสมบัติดังนี้

1) เป็นอาจารย์ที่สอนในสถาบันอุดมศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป สาขาหลักสูตรและการ จำนวน 1 คน

2) เป็นครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์ด้านการสอน ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence จัดทำขึ้นโดยใช้มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ต 1.1 ป.4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่ายๆ และบทพูด เข้าใจห้วงถูกต้องตามหลักการอ่าน

ต 1.2 ป.4/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ต 1.2 ป.4/4 พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว

ต 1.2 ป.4/5 พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง

โดยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence ประกอบด้วยเนื้อหา 5 เรื่อง จำนวน 14 ชั่วโมง ดังนี้

เรื่องที่ 1 Consonant Sounds Check จำนวน 2 ชั่วโมง

เรื่องที่ 2 Vowel Sounds Check จำนวน 3 ชั่วโมง

เรื่องที่ 3 Blending it together จำนวน 3 ชั่วโมง

เรื่องที่ 4 Let's talk จำนวน 3 ชั่วโมง

เรื่องที่ 5 Speaking Corner จำนวน 3 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านตัวแปร

คุณภาพของหน่วยการเรียนรู้

3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านตอรั้ง ตำบลหนองแม่แตง อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 17 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

ขอบเขตด้านเนื้อหา

หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence จัดทำขึ้นโดย ประกอบด้วย 5 เรื่อง จำนวน 14 ชั่วโมง ดังนี้

เรื่องที่ 1 Consonant Sounds Check จำนวน 2 ชั่วโมง

เรื่องที่ 2 Vowel Sounds Check จำนวน 3 ชั่วโมง

เรื่องที่ 3 Blending it together จำนวน 3 ชม เรื่องที่ 4 Let's talk จำนวน 3 ชั่วโมง

เรื่องที่ 4 Let's talk จำนวน 3 ชั่วโมง

เรื่องที่ 5 Speaking Corner จำนวน 3 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ หมายถึง ผลที่ได้จากการที่ให้ผู้บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้อง 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ และนักเรียน ทำแบบสัมภาษณ์ ซึ่งในแบบสัมภาษณ์ประกอบด้วยด้านเนื้อหา ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการสอน เพื่อนำข้อที่ได้มาวิเคราะห์ความจำเป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้

2. หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence หมายถึง เนื้อหา/สาระที่รวบรวมให้กับนักเรียน โดยมีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ 2) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 3) สาระสำคัญ 4) สาระการเรียนรู้ 5) จุดประสงค์การเรียนรู้ 6) กิจกรรมการเรียนรู้ 7) ภาระงาน 8) การวัดและประเมินผล และ 9) ระยะเวลา โดยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence ประกอบด้วยเนื้อหา 5 เรื่อง ได้แก่ 1. Consonant Sounds Check 2. Vowel Sounds Check 3. Blending it together 4. Let's talk และ 5. Speaking Corner รวมจำนวนทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง

3. คุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ หมายถึง ระดับคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับองค์ประกอบด้านต่างๆ ของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และแบบประเมินในส่วนท้ายของแบบประเมิน นำคะแนนการประเมินมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย ซึ่งค่าเฉลี่ยที่ได้ต้องไม่น้อยกว่า 3.00 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ได้ต้องไม่เกิน 1.00

4. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ระดับคะแนนการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในการออกเสียง เปล่งเสียงคำ ข้อความ หรือประโยค ออกมา เพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจใน สิ่งที่ตนเองพูด ที่ได้จากแบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็น แบบวัดและประเมินภาคปฏิบัติ วัดความสามารถด้านการพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ ประกอบด้วยเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด 4 ด้าน ได้แก่ การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว ความมั่นใจและความต่อเนื่องในการพูด

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with confidence มีความสามารถ ด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ และการนำไปใช้

- 1.1 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด
- 1.2 คุณภาพผู้เรียน
- 1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางที่เกี่ยวข้อง
- 1.4 คำอธิบายรายวิชา

2. การพัฒนาการเรียนรู้

- 2.1 ความหมายของหน่วยการเรียนรู้
- 2.2 ลักษณะของหน่วยการเรียนรู้
- 2.3 องค์ประกอบของหน่วยการเรียนรู้
- 2.4 ขั้นตอนการสร้างหน่วยการเรียนรู้
- 2.5 ประโยชน์ของหน่วยการเรียนรู้

3. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

- 3.1 ความหมายของการพูด
- 3.2 องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษ
- 3.3 การวัดและประเมินผลความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 4.1 งานวิจัยในประเทศ
- 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ และการนำไปใช้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2. คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความนิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก /ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า

พูด /เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด /เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิและตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล /วันสำคัญ /งานฉลอง /ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

บอกความเหมือน / ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

เปรียบเทียบความเหมือน / ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษา กับของไทย

ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และ นำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่อง เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050 – 1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบท ต่าง ๆ

3. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางที่เกี่ยวข้อง

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกด คำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดเข้า	คำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความ บทพูดเข้าจังหวะ และการสะกด คำการใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ
จังหวะถูกต้องตามหลักการอ่าน	- การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ การพูดแทรกอย่างสุภาพ ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ชิด และสำนวนการตอบรับ เช่น Hi/Hello/Good morning/Good afternoon/Good evening/I am sorry./How are you? /I'm fine. Thank you. And you? /Hello. I am... Hello, I am... This is my Sister. Her name is... Hello... / Nice to see you. Nice to see you too./Goodbye./ Bye./See you soon/later./ Thanks./Thank you./Thank you very much./You're welcome./It's O.K. etc.
ป.4/4 พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว	คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง สิ่งใกล้ตัว เพื่อน และครอบครัว เช่น What's your name? My name is... What time is it? It is one o'clock. What is this? It is a/an... How many...are there? There is a/an.../There are... Where is the...? It is in/on/under...etc.
ป.4/5 พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง	คำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก เช่น ดีใจ เสียใจ ชอบ ไม่ชอบ รัก ไม่รัก เช่น I/You/We/They like.../He/She likes... I/You/We/They love.../He/She loves... I/You/We/They don't like/love/feel... He/She doesn't like/love/feel... I/You/We/They feel... etc.

4. คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ14101

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เวลา 80 ชั่วโมง

เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำในการเล่นเกมน การวาดภาพ หรือการทำอาหารและ เครื่องดื่ม คำอนุญาตต่างๆ อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่ายๆ และบท พูดเข้าจังหวะ (chant) ถูกต้องตามหลักการอ่าน พัฒนาทักษะการใช้พจนานุกรม เลือกรูปภาพ หรือสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายวรรคตอนตรงตามความหมายของประโยค และข้อความสั้นๆที่ฟังหรือ อ่าน ตอบคำถามจากการฟังและอ่านประโยค บทสนทนาและนิทานง่ายๆ

ใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง นันทนาการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ เป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ ๕๕๐-๗๐๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล พูด/เขียนแสดง ความต้องการและขอความช่วยเหลือ พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว พูด แสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆใกล้ตัวและกิจกรรมต่างๆ พูด/วาดภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่ง ต่างๆใกล้ตัวตามที่ฟังหรืออ่าน พูดแสดงความคิดเห็นง่ายๆ เกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว พูดและทำ ทำทางประกอบอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ตอบคำถามเกี่ยวกับ เทศกาล/ วันสำคัญ/ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ง่ายๆ ของเจ้าของภาษา

ร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย บอกความแตกต่างของเสียง ตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคและข้อความของภาษาอังกฤษและภาษาไทย บอกความเหมือน/ความ ต่างต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย นำเสนอข้อมูล โดยการพูดและการเขียนจากการค้นคว้ารวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ฟัง และพูด/อ่านในสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา ใช้ภาษาอังกฤษในการสืบค้น และรวบรวม ข้อมูลต่างๆ มีเจตคติที่ดี เห็นประโยชน์ และคุณค่าของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.4/1 ป.4/2 ป.4/3 ป.4/4

ต 1.2 ป.4/1 ป.4/2 ป.4/3 ป.4/4 ป.4/5

ต 1.3 ป.4/1 ป.4/2 ป.4/3

ต 2.1 ป.4/1 ป.4/2 ป.4/3

ต 2.2 ป.4/1 ป.4/2

ต 3.1 ป.4/1

ต 4.1 ป.4/1

ต 4.2 ป.4/1

รวม 20 ตัวชี้วัด

ที่มา : หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านตอรั้ง พุทธศักราช 2560 (ฉบับปรับปรุง 2561)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้

1. ความหมายของหน่วยการเรียนรู้

กรมวิชาการ (2548 หน้า 34) ได้ให้ความหมายของหน่วยการเรียนรู้ว่า หน่วยการเรียนรู้ หมายถึง สารการเรียนรู้ที่จัดเป็นชุดหรือเป็นหมู่หรือเป็นกลุ่ม ในลักษณะสัมพันธ์เชื่อมโยงหรือบูรณาการเพื่อสะดวกในการจัดการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2553 หน้า 14) ได้กล่าวถึงความหมายของหน่วยการเรียนรู้ว่า หมายถึง หน่วยการเรียนรู้ที่ออกแบบโดยใช้มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดเป็นเป้าหมาย และขั้นตอนที่สำคัญที่สุดของการใช้หลักสูตรสถานศึกษาก็คือการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ เนื่องจากเป็นการนำมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดไปสู่การจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียน

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2559 หน้า 227) ได้กล่าวว่า หน่วยการเรียนรู้ เป็นการนำสาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้มาจัดทำเป็นหน่วยการเรียนรู้ย่อยๆ เพื่อสะดวกในการจัดการเรียนรู้และนักเรียนได้เรียนรู้ในลักษณะองค์รวม เมื่อเรียนครบทุกหน่วยย่อยแล้วนักเรียนสามารถบรรลุตัวชี้วัดของแต่ละรายวิชา ในการจัดทำหน่วยการเรียนรู้อาจบูรณาการทั้งภายในสาระการเรียนรู้เดียวกัน หรือการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้

ฉันท ชาติทอง (2550 หน้า 244) ได้กล่าวว่า หน่วยการเรียนรู้ หมายถึง ส่วนหนึ่งของรายวิชาที่ถูกตัดตอนเนื้อหาสาระที่มีความสัมพันธ์กัน ภายใต้อำนาจหรือหลักเกณฑ์หรือคุณสมบัติคล้ายๆ กัน ออกมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อสนองความต้องการของนักเรียนให้ได้รับประสบการณ์ที่สำคัญอันที่เป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่เหมาะสม

ดวงเดือน อ่อนน่วม (2548 หน้า 29) ได้กล่าวถึงความหมายของหน่วยการเรียนรู้ว่า หมายถึง ความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ครบวงจร ซึ่งเกิดจากการจำแนกเนื้อหาความรู้จากแต่ละรายวิชา หรือสาระออกจากกัน แล้วนำมากำหนดเป็น “เรื่อง” หรือ “หัวข้อเรื่อง”

นพเก้า ณ พัทลุง (2551 หน้า 55) ได้กล่าวถึงความหมายของหน่วยการเรียนรู้ว่า หมายถึง แผนในการจัดการเรียนรู้ ที่ยึดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมาย โดยใช้ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้จำนวนมาก อาจเป็นสัปดาห์ถึงหนึ่งเดือน

ธารง บัวศรี (2531 หน้า 253) ได้กล่าวถึงความหมายของหน่วยการเรียนรู้ว่า คือ การประกอบกันของเนื้อหาวิชาที่ถูกคัดเลือกมาภายใต้หัวข้อและจุดประสงค์เดียวกัน มีการใช้กิจกรรม และประสบการณ์หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยเนื้อหาและวิธีการจะต้องมีความหมาย ต่อผู้เรียน และช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2552 หน้า 99) ได้กล่าวถึงความหมายของหน่วยการเรียนรู้ว่า หมายถึง การนำความคิดรวบยอดหลักต่าง ๆ มาเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ จนเกิดเป็น ความรู้ที่ครบวงจร แล้วดำเนินการกำหนดชื่อเรื่อง (theme) จากนั้นจึงจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม จุดประสงค์การเรียนรู้และความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามผลการเรียนรู้ที่ คาดหวัง (Learning outcome) โดยผู้สอนมีบทบาทในการอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้

สุนน อมรวิวัฒน์ และทศนา แคมมณี (2526 หน้า 60) ได้กล่าวถึงความหมายของหน่วย การเรียนรู้ว่า หมายถึง แผนการเรียนการสอนที่ประมวลแนวคิด ประสบการณ์ วิธีการ เนื้อหา กิจกรรมและสื่อการเรียนเข้าไว้ด้วยกันอย่างสอดคล้องและสัมพันธ์กัน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

จากการศึกษาความหมายของหน่วยการเรียนรู้จากนักการศึกษาหลายท่าน สรุปได้ว่า หน่วยการเรียนรู้ หมายถึง เนื้อหา/สาระที่รวบรวมให้กับผู้เรียน จากการวิเคราะห์มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด โดยมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตาม จุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2. ลักษณะของหน่วยการเรียนรู้

สุนน อมรวิวัฒน์ และทศนา แคมมณี (2526 หน้า 60 อ้างอิงใน ฐาปกรณ์ จิวสุข, 2562) ได้กล่าวถึงลักษณะของหน่วยการเรียนรู้ว่า มีลักษณะคล้ายกับแผนการจัดการเรียนรู้โดยทั่วไปที่มี วัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผ่านแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีการ ประมวลเนื้อหาประสบการณ์แนวคิด วิธีการ กิจกรรมและสื่อการเรียนเข้าไว้อย่างกลมกลืนกัน

ดำรง บัวศรี (2531 หน้า 254) ได้กล่าวถึงลักษณะของหน่วยการเรียนรู้ไว้ 10 ประการ ดังนี้

1. ต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน
2. ต้องมีจุดประสงค์ที่มุ่งสู่จุดเดียวกัน ไม่แตกแยกอันก่อให้เกิดขาดความเป็นกลุ่มก้อน
3. ต้องให้ผู้เรียนและผู้สอน ทราบได้อย่างชัดเจนว่า จะเริ่มต้นเมื่อใด และจะจบลงเมื่อใด
4. กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำให้ต้องมีประโยชน์ในด้านการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมองเห็นว่าสิ่งที่ทำนั้นจะนำไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางที่กำหนดไว้
5. สามารถใช้ในการเรียนการสอนได้ตามสภาพที่เป็นอยู่
6. เป็นหน่วยที่มีกิจกรรมหลากหลายเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน
7. กำหนดจุดประสงค์ไว้ชัดเจน ทำให้ง่ายแก่การประเมิน
8. เป็นหน่วยที่ส่งเสริมความร่วมมือ ในการวางแผนระหว่างผู้สอนและผู้เรียน
9. เป็นหน่วยที่ส่งเสริมให้มีการกระตือรือร้นกันไปในทางที่เป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น
10. เป็นหน่วยที่สมบูรณ์ทั้งในด้านจุดประสงค์ เนื้อหาวิชาและกิจกรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

นาตยา ปิรันธนานนท์ (2545 หน้า 51) ได้กล่าวถึงลักษณะของหน่วยการเรียนรู้ว่าในกระบวนการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา เริ่มต้นจากการพัฒนาหลักสูตร รายวิชาต่าง ๆ จัดทวารายละเอียดหรือคาออธิบายรายวิชา หลังจากนั้นผู้สอนจะทำการวิเคราะห์รายละเอียดของรายวิชา ค้นหาสาระการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะต้องเรียน รวมถึงพิจารณาผลการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะต้องบรรลุ จากนั้นจึงกำหนดหน่วยการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้สอน จึงได้กล่าวว่าหน่วยการเรียนรู้ที่ดีมีคุณภาพควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. การสร้างหน่วยการเรียนรู้ ควรให้ท้าทาย น่าสนใจสอดคล้องกับประสบการณ์ของผู้เรียน เพื่อให้ความรู้ที่หน่วยการเรียนรู้นั้นมีชีวิต สามารถเข้าไปสัมผัสจับต้องกับสิ่งที่จะเรียนนั้นได้ สามารถนำความรู้จากหน่วยการเรียนรู้ไปใช้ได้ทันที มีกิจกรรมให้ผู้เรียนสนุกสนานหลายรูปแบบ
2. หน่วยการเรียนรู้ควรเอื้อให้เกิดการวางแผนที่เป็นบูรณาการในกลุ่มสาระหนึ่ง ๆ หรือข้ามกลุ่มสาระหน่วยการเรียนรู้อาจประกอบด้วยหัวข้อย่อยต่าง ๆ หลายหัวข้อ เช่น จากหน่วยการเรียนรู้แยกย่อยไปเป็นหัวข้อ จากหัวข้อหนึ่งแยกย่อยไปเป็นบทเรียน เป็นต้น ดังนั้นเป้าหมายการเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ จึงควรสะท้อน ผลผลิตจากการเรียนที่ให้องค์ความรู้กว้างขวางและหลากหลาย มีลักษณะเป็น Big Idea เป็น Thematic Unit และเป็น Globally Unit เพื่อเอื้อให้เกิดการจัดกิจกรรมการเรียนให้เป็นภาพใหญ่

3. การสร้างหน่วยการเรียนรู้ในรายวิชาหนึ่ง ควรมีการวางแผนเป็นอย่างดี ทั้งการวางแผนตลอดรายวิชา และการวางแผนภายในหน่วยการเรียนรู้หนึ่ง ผู้สอนควรพิจารณาว่า จุดมุ่งหมายของรายวิชาคืออะไร หน่วยการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นสามารถนำผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายหรือไม่ ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้อะไรบ้าง ผู้เรียนควรได้รับการพัฒนาอะไร อย่างไรและในระยะเวลาใด ผู้เรียนมีความต้องการและสนใจอะไร ควรมีทักษะความสามารถในเรื่องอะไรบ้าง และในขณะที่วางแผนนั้นก็ให้พิจารณาด้วยว่า ต้องสร้างหน่วยการเรียนรู้กี่หน่วย มีอะไรบ้างที่จะตอบสนองตามจุดประสงค์ที่วางไว้ สาระความรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ควรลึกซึ้งแค่ไหน ต้องใช้เวลาเรียนเท่าใดจึงจะบรรลุวัตถุประสงค์รวมทั้งแหล่งเรียนรู้กิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องนำมาใช้ตลอดจนการใช้สื่อและการประเมินผล อย่างหลากหลาย

ฐาปกรณ์ จิวสุข (2562 หน้า 28) หน่วยการเรียนรู้มีลักษณะเป็นการจัดแผน ประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีการนำเนื้อหาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือหลาย ๆ เรื่องมาผสมกัน และจัดวาง เป็นลำดับตามความสำคัญของจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหา ผ่านการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย โดยแบ่งออกเป็นชุด ๆ เรียกว่า หน่วยย่อย ซึ่งแต่ละหน่วยย่อยจะมีความสัมพันธ์กัน และเมื่อผู้เรียน เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้จนครบทุกหน่วยย่อย ก็จะสามารถบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วย การเรียนรู้นั้น

3. องค์ประกอบของหน่วยการเรียนรู้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2553 หน้า 61) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของหน่วยการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

1. ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ต้องสะท้อนให้เห็นถึงสาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด หรือ ประเด็นหลักในหน่วยเรียนรู้นั้น ๆ ดังนั้นชื่อหน่วยการเรียนรู้ควรมีลักษณะ ดังนี้

1.1 น่าสนใจ อาจเป็นประเด็นปัญหา ข้อคำถาม หรือข้อโต้แย้งที่สำคัญ

1.2 สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน และสังคมของนักเรียน

1.3 เหมาะสมกับวัย ความสนใจ และความสามารถของนักเรียน

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด ที่นำมาจัดทำหน่วยการเรียนรู้ต้องมีความสัมพันธ์ เชื่อมโยงกัน และนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันได้ ซึ่งอาจมาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกัน หรือต่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดบางตัวอาจต้องฝึกซ้ำเพื่อให้เกิดความ ชำนาญ จึงสามารถอยู่ในหน่วยการเรียนรู้มากกว่าหนึ่งหน่วยการเรียนรู้ได้ เพื่อให้นักเรียนได้รับการ พัฒนาให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

3. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด ได้จากการวิเคราะห์แก่นความรู้แต่ละมาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด รวมถึงสาระการเรียนรู้ ที่นักเรียนจะได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามมาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัดในหน่วยการเรียนรู้

4. สารระการเรีนรู้ ที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรีนรู้ตามมาตรฐานการเรีนรู้/ตัวชี้วัด ประกอบด้วยสารระการเรีนรู้แกนกลาง และสารระการเรีนรู้ท้องถิ่น (ถ้ามี)

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรีน วิเคราะห์ได้จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็นผลมาจากการนำมามาตรฐานการเรีนรู้/ตัวชี้วัดมาจัดกิจกรรมการเรีนรู้ตลอดจนสอดคล้องกับทักษะ/กระบวนการตามธรรมชาติวิทยา

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ วิเคราะห์ได้จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จุดเน้นของเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และกลุ่มสารระการเรีนรู้ ซึ่งเป็นผลจากการนำมามาตรฐานการเรีนรู้/ตัวชี้วัดมาจัดกิจกรรมการเรีนรู้

7. ชิ้นงาน/ภาระงาน ที่กำหนดต้องสะท้อนถึงความสามารถของนักเรียนจากการใช้ความรู้และทักษะที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องตามมาตรฐานการเรีนรู้/ตัวชี้วัด โดยผ่านกิจกรรมการเรีนรู้ ชิ้นงาน/ภาระงาน อาจเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนกำหนดให้ หรือครูผู้สอนและนักเรียนร่วมกันกำหนดขึ้นเพื่อให้นักเรีนได้ลงมือปฏิบัติในแต่ละหน่วยการเรีนรู้ ชิ้นงาน/ภาระงานต้องแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการในการเรีนรู้ของนักเรียนและเป็นร่องรอยหลักฐานแสดงว่านักเรียนมีความรู้ ทักษะ และความสามารถบรรลุมาตรฐานการเรีนรู้/ตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหน่วยการเรีนรู้ ชิ้นงาน/ภาระงาน อาจเกิดขึ้นได้ในระหว่างการจัดการเรีนรู้หรือชิ้นงาน/ภาระงานรวบยอด แต่ต้องแสดงให้เห็นว่านักเรียนได้นำความรู้ ทักษะ และความสามารถที่ได้จากการเรีนรู้ในหน่วยการเรีนรู้นั้นออกมาใช้อย่างเป็นรูปธรรม

8. การวัดและประเมินผล ประกอบด้วยการวัดและประเมินผลระหว่างการจัดกิจกรรมการเรีนรู้ และหารวัดและประเมินผลเมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรีนรู้ ในการกำหนดวิธีการวัดและประเมินผล ตลอดจนเกณฑ์การประเมินต้องเชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรีนรู้/ตัวชี้วัดที่กำหนดในหน่วยการเรีนรู้ ครูผู้สอนและนักเรียนร่วมกันสร้างเกณฑ์การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน หรือการปฏิบัติงานเพื่อเป็นแนวทางในการประเมินคุณภาพนักเรียน

9. กิจกรรมการเรีนรู้ เป็นการนำเทคนิค/วิธีการจัดการเรีนรู้ ซึ่งจะนำนักเรียนไปสู่การสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน เกิดทักษะ และความสามารถตามสมรรถนะสำคัญของผู้เรีน กระบวนการตามธรรมชาติวิชา คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และบรรลุตามมาตรฐานการเรีนรู้/ตัวชี้วัด ซึ่งกำหนดไว้ในหน่วยการเรีนรู้

10. เวลาเรีน/จำนวนชั่วโมงเรีน เวลาจัดกิจกรรมการเรีนรู้ในแต่ละหน่วยการเรีนรู้ จะต้องวิเคราะห์ให้เหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรมการเรีนรู้ และสอดคล้องกับจำนวนมาตรฐานการเรีนรู้/ตัวชี้วัดที่ปรากฏในหน่วยการเรีนรู้จากโครงสร้างรายวิชา

หนังสือ ราชทูทอง (2551 หน้า 61) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหน่วยการเรีนรู้ไว้ 5 ประการดังนี้

1. กำหนดแนวคิดที่แสดงถึงความเชื่อของผู้สอน ซึ่งจะสะท้อนเป้าหมายของโรงเรียน ลักษณะของผู้เรียน รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยตั้งคำถามในลักษณะว่า “ผู้เรียนต้องเรียนเนื้อหานี้เพื่ออะไร”

2. เป้าหมาย เป็นการอธิบายผลที่คาดหวัง ของผู้เรียนเมื่อผ่านการจัดการเรียนรู้ด้วย หน่วยการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

3. เนื้อหา เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นในการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์ในการจัดการเรียนรู้แต่ละครั้ง และต้องสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน

4. กิจกรรม เป็นลักษณะของกิจกรรมเดียวที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้

5. การประเมิน ต้องมีการประเมินด้วยรูปแบบที่หลากหลาย

ฉวีวรรณ เศรษฐมาลย์ และคนอื่น ๆ (2545 หน้า 70) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหน่วยการเรียนรู้ไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ควรตั้งชื่อให้น่าสนใจน่าศึกษา แต่ก็บอกขอบข่ายสาระการเรียนรู้ของหน่วยนั้นได้พอสมควร

2. ชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อจะบอกว่าหน่วยการเรียนรู้นี้เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ใด จะพิจารณาตรวจสอบได้สะดวกและรวดเร็ว

3. ระดับชั้น เพื่อบอกว่าหน่วยการเรียนรู้ผู้นั้นอยู่ในกลุ่มสาระใดและจะจัดการเรียนการสอนในชั้นใด

4. เวลาเรียน ต้องกำหนดให้ได้ว่าหน่วยการเรียนรู้ดังกล่าวจะต้องใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอนกี่ชั่วโมง

5. ชื่อหน่วยย่อย หรือชื่อเรื่องในการจัดการเรียนรู้แต่ละหน่วยจะต้องบอกเวลาเรียนในแต่ละหน่วยย่อยไว้

นันทน์ภัส รัตนศิลป์ชัย (2553 หน้า 300) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหน่วยการเรียนรู้ไว้ 10 ประการ ดังนี้

1. ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ต้องสะท้อนให้เห็นถึงสาระสำคัญ หรือประเด็นสำคัญหลักในหน่วยการเรียนรู้ นั้น ๆ

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด ต้องมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันและนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมได้ ซึ่งอาจมาจากกลุ่มสาระเดียวกัน หรือต่างกลุ่มสาระการเรียนรู้

3. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด ได้จากการวิเคราะห์แก่นความรู้แต่ละมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ รวมถึงสาระการเรียนรู้ ที่ผู้เรียนจะได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้

4. สารระการเรียนรู้ ประกอบด้วยสารระการเรียนรู้แกนกลาง และสารระการเรียนรู้ท้องถิ่น (ถ้ามี)

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน วิเคราะห์ได้จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็นผลจากการนามาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้มาจัดกิจกรรม การเรียนรู้

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค วิเคราะห์ได้จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษาและกลุ่มสารระการเรียนรู้ ซึ่งเป็นผลจากการนามาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้

7. ชิ้นงาน/ภาระงาน ต้องสะท้อนถึงความสามารถของผู้เรียนจากการใช้ความรู้และทักษะที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ โดยผ่านกิจกรรม การเรียนรู้

8. การวัดและประเมินผล กำหนดวิธีการวัดและประเมินผล ตลอดจนเกณฑ์การประเมิน ที่เชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ ที่กำหนดในหน่วยการเรียนรู้ ครูผู้สอน และผู้เรียนควรร่วมกันสร้างเกณฑ์การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน หรือการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นแนวทาง ในการประเมินคุณภาพผู้เรียน

9. กิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้เป็นการนาเทคนิค/วิธีการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะ นำผู้เรียนไปสู่การสร้างชิ้นงาน ภาระงาน เกิดทักษะ (สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน) กระบวนการตาม ธรรมชาติวิชา และคุณลักษณะอันพึงประสงค ให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด หรือผลการ เรียนรู้ ซึ่งกำหนดไว้ในหน่วยการเรียนรู้

10. เวลาเรียน/จนวนชั่วโมง จะต้องวิเคราะห์ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ให้ สอดคล้องกับจนวนมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดที่ปรากฏในหน่วยการเรียนจากโครงสร้างรายวิชา

สุพิตรา วงค์แสงน้อย (2553) กล่าวว่า หน่วยการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ

1. ความสำคัญ
2. เป้าหมาย
3. การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงหน่วยการเรียนรู้
4. แนวการปฏิบัติกิจกรรม
5. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
6. เนื้อหาสาระ
7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้
8. การวัดและประเมินผล

สุรัชฎา ศรีพิทักษ์ (2553) กล่าวว่า องค์ประกอบในการจัดทำหน่วยการเรียนรู้ ได้แก่

1. ชื่อหน่วยการเรียนรู้
2. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น
3. สาระสำคัญของหน่วยการเรียนรู้
4. กิจกรรมการเรียนรู้
5. ชิ้นงานหรือภาระงานที่นักเรียนปฏิบัติ
6. การประเมินผล

จากการศึกษาองค์ประกอบของหน่วยการเรียนรู้ พบว่า หน่วยการเรียนรู้มีองค์ประกอบทั่วไป ได้แก่ 1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ 2) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 3) สาระสำคัญ 4) สาระการเรียนรู้ 5) จุดประสงค์การเรียนรู้ 6) กิจกรรมการเรียนรู้ 7) ภาระงาน 8) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 9) เวลาเรียน

4. ขั้นตอนการสร้างหน่วยการเรียนรู้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2553 หน้า 64) กล่าวว่าการจัดทำหน่วยการเรียนรู้มีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

1) สร้างความรู้ความเข้าใจ

1.1) ควรทำความเข้าใจกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จุดเน้นคุณภาพนักเรียน สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของเขตพื้นที่การศึกษา (ถ้ามี) หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่รับผิดชอบ และองค์ประกอบที่สำคัญของหน่วยการเรียนรู้

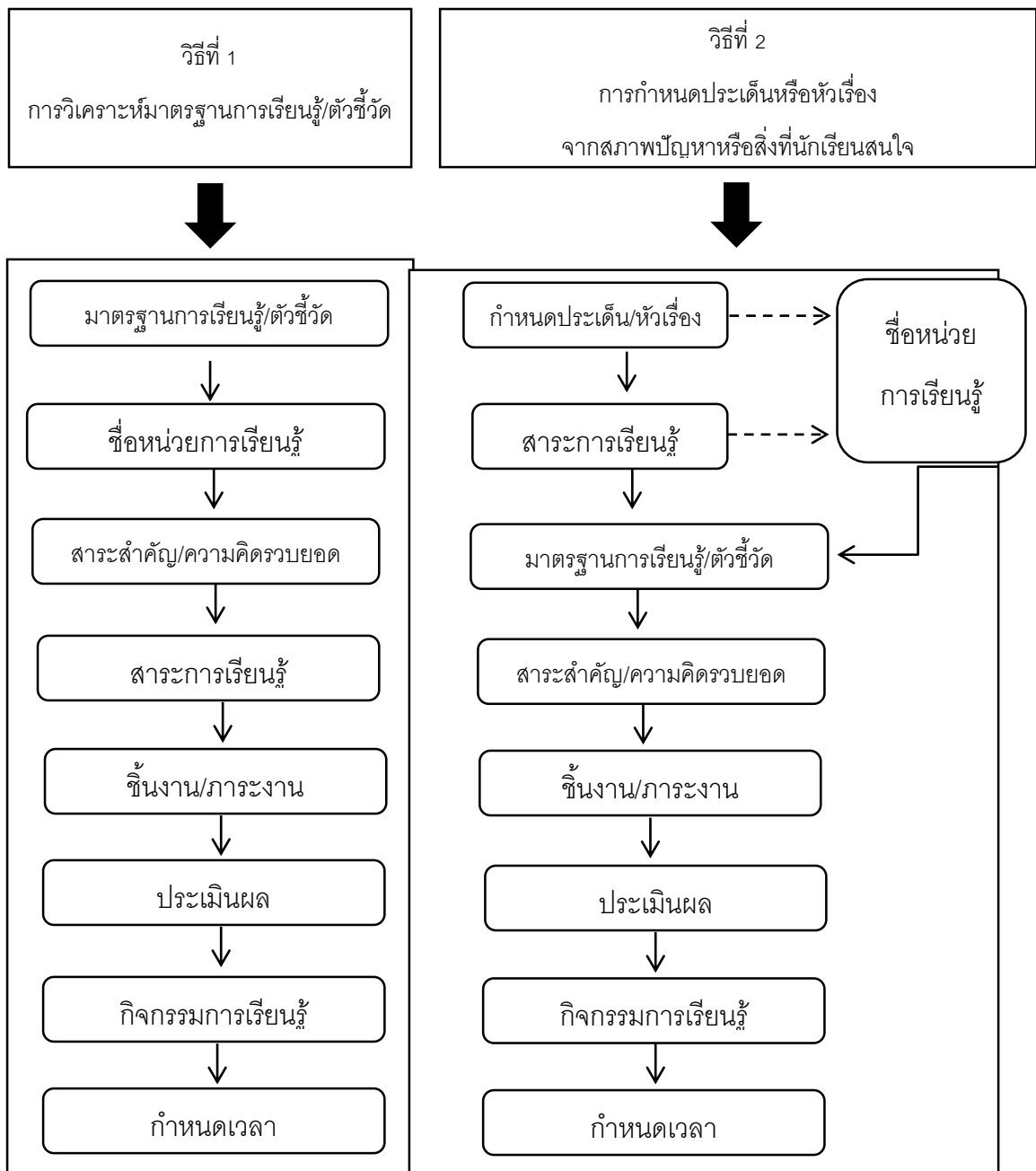
1.2) ควรรู้ว่าในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่จะจัดการเรียนรู้นั้นประกอบไปด้วย มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดจำนวนเท่าไร สาระการเรียนรู้ที่ได้จากคำอธิบายรายวิชา สมรรถนะสำคัญของนักเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตร และธรรมชาติของกลุ่มสาระการเรียนรู้

1.3) ควรรู้วิธีออกแบบหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งสามารถจัดทำได้หลายลักษณะแต่ต้องยึด มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดเป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนานักเรียน หน่วยการเรียนรู้สามารถ ออกแบบได้ 2 วิธี คือ

วิธีที่ 1 ออกแบบหน่วยการเรียนรู้เริ่มจากการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

วิธีที่ 2 ออกแบบหน่วยการเรียนรู้เริ่มจากการกำหนดประเด็น/หัวเรื่องจากสภาพปัญหาหรือสิ่งที่นักเรียนสนใจ

การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ที่กล่าวมาแล้ว สามารถดำเนินการได้ดังแผนภาพต่อไปนี้

รูปภาพ 1 แสดงวิธีออกแบบหน่วยการเรียนรู้

2) วางแผนและจัดทำหน่วยการเรียนรู้

เมื่อมีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำหน่วยการเรียนรู้แล้ว ในขั้นต่อมาเป็นการวางแผนการจัดทำหน่วยการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องนำตัวชี้วัดในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่รับผิดชอบมาพิจารณาในแต่ละตัวชี้วัด เมื่อนำมาจัดการเรียนรู้ นักเรียนควรรู้อะไรและทำอะไรได้ ควบคู่กับการวิเคราะห์สมรรถนะสำคัญของนักเรียนว่าจะนำพาให้นักเรียนเกิดสมรรถนะใดจากสมรรถนะสำคัญของนักเรียนที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดไว้ 5 ประการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ กรณีที่วิเคราะห์แล้วไม่ปรากฏคุณลักษณะสอดคล้องกับตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 อย่างชัดเจน สามารถวิเคราะห์เพิ่มเติมได้จากคุณลักษณะที่เป็นจุดเน้นของเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และกลุ่มสาระการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2546 หน้า 92) ได้กำหนดขั้นตอนในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. กำหนดจำนวนหน่วยการเรียนรู้ โดยนำคำอธิบายรายวิชาที่กำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้ ถ้าคำอธิบายรายวิชาเขียนเป็นงาน/หัวข้อเรื่อง ดังนั้นแต่ละงาน/หัวข้อเรื่องจะเป็นหน่วยการเรียนรู้โดยอัตโนมัติ ยกเว้นถ้าเป็นงาน/หัวข้อเรื่องที่มีขอบเขตกว้างมากจะต้องนำจำแนกเป็นงานย่อย แต่ละงานครูผู้สอนจะต้องนำคำอธิบายรายวิชามาวิเคราะห์เป็นงาน/หัวข้อเรื่องก่อน
2. กำหนดลำดับของหน่วยการเรียนรู้ โดยเมื่อได้หน่วยการเรียนรู้ทั้งหมดในรายวิชานั้น ๆ แล้วให้นำหน่วยการเรียนรู้เหล่านี้มาจัดลำดับว่าหน่วยใดจะสอนก่อน-หลัง
3. กำหนดประเภทของหน่วยการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ 2 ประเภท คือ หน่วยการเรียนรู้เอกเทศ หรือหน่วยการเรียนรู้ที่ไม่มีการบูรณาการ และหน่วยการเรียนรู้บูรณาการซึ่งเป็นหน่วยการเรียนรู้ที่ต้องนำความรู้ ความสามารถจากงาน/หัวข้อเรื่องอื่นมาใช้
4. กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหน่วยการเรียนรู้ แต่ละหน่วยการเรียนรู้ต้องมีผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกำกับประจำหน่วยการเรียนรู้ เพื่อให้มั่นใจว่าเมื่อนักเรียนจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้แล้วจะต้องเกิดการเรียนรู้ซึ่งแสดงออกด้วยผลงานเชิงประจักษ์ ซึ่งสะท้อนความสามารถและความประพฤติและผลงานเชิงเอกสาร ซึ่งสะท้อนความรู้ ความเข้าใจ
5. กำหนดสาระการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ เป็นการกำหนดเนื้อหาที่จะสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยระบุชื่อหัวข้อเรื่องที่จะสอนเท่านั้น
6. กำหนดชั่วโมงแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ผู้สอนควรกำหนดจำนวนชั่วโมงกำกับไว้ด้วย โดยพิจารณาจากจำนวนชั่วโมง/สัปดาห์ ที่สถานศึกษาจัดได้

7. กำหนดจำนวนแผนจัดการเรียนรู้ต่อหน่วยการเรียนรู้ ใน 1 หน่วยการเรียนรู้มีแผนการเรียนรู้ได้มากกว่า 1 แผนจัดการเรียนรู้ก็ได้ หรือ 1 หน่วยการเรียนรู้มี 1 แผนการเรียนรู้ก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครูผู้สอน

8. ระบุมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่นักเรียนจะต้องบรรลุเมื่อจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้สอนตรวจสอบคุณสมบัติของนักเรียนเมื่อเรียนจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้ว่ามีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นในข้อใด

นันทน์ภัส รัตนศิลป์ชัย (2553 หน้า 303) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ไว้ 2 ประการ ดังนี้

1. สร้างความรู้ความเข้าใจ

1.1 ควรทำความเข้าใจกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จุดเน้นคุณภาพผู้เรียน สารระการการเรียนรู้ท้องถิ่นของเขตพื้นที่การศึกษา (ถ้ามี) หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่รับผิดชอบ และองค์ประกอบที่สำคัญของหน่วยการเรียนรู้

1.2 ควรศึกษาว่าในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่จะจัดการเรียนรู้นั้นประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ จำนวนเท่าใด สารระการเรียนรู้ที่ได้จากคำอธิบายรายวิชา สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรและธรรมชาติของกลุ่มสาระการเรียนรู้

1.3 ควรรู้วิธีออกแบบหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งสามารถจัดทำได้หลายลักษณะต้องยึด มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน หน่วยการเรียนรู้ สามารถออกแบบได้ 2 วิธี คือ

วิธีที่ 1 ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ เริ่มจากการวิเคราะห์หามาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้

วิธีที่ 2 ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ เริ่มต้นจากการกำหนดประเด็น/หัวเรื่องจากสภาพปัญหาหรือสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ

2. วางแผนและจัดทำหน่วยการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องนำตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาว่า ผู้เรียนควรรู้อะไรและควรปฏิบัติอะไรเพื่อให้บรรลุตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้ ควบคู่กับการวิเคราะห์สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดไว้ว่าผู้เรียนจะบรรลุข้อใดบ้าง

กระทรวงศึกษาธิการ (2553 หน้า 61) กล่าวว่า หน่วยการเรียนรู้เป็นขั้นตอนที่สำคัญของการนำหลักสูตรสถานศึกษาเข้าสู่ชั้นเรียน การออกแบบหน่วยการเรียนรู้จะต้องเป็นหน่วยการเรียนรู้ที่อิงมาตรฐานเช่นเดียวกับหลักสูตร ในการออกแบบการเรียนรู้ ครูผู้สอนสามารถพิจารณาเลือกแบบได้หลายวิธี แต่ควรครอบคลุมขั้นตอนการออกแบบ 3 ขั้นตอนประกอบด้วย เป้าหมายการเรียนรู้

หลักฐานการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับแนวคิดหนึ่งที่สามารถนำไปสู่แนวทางการออกแบบหน่วยการเรียนรู้คือ การออกแบบย้อนกลับ (Backward Understanding) โดยในการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ ควรมีการกำหนดความเข้าใจที่คงทน (Enduring Understanding) ซึ่งเป็นความรู้ความเข้าใจที่ฝังติดตัวผู้เรียนอันเกิดจากการเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้ต่างๆ ติดตัวผู้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากการศึกษาข้างต้นสรุปได้ว่า ขั้นตอนการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ ได้แก่

1. ทำความเข้าใจกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จุดเน้นคุณภาพผู้เรียน สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของเขตพื้นที่การศึกษา (ถ้ามี) หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่รับผิดชอบ และองค์ประกอบที่สำคัญของหน่วยการเรียนรู้

2. ศึกษาจำนวนมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ที่ได้จากคำอธิบายรายวิชา สมรรถนะสำคัญของนักเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตร และธรรมชาติของกลุ่มสาระการเรียนรู้

3. ศึกษาวิธีการออกแบบหน่วยการเรียนรู้

วิธีที่ 1 ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ เริ่มจากการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้

วิธีที่ 2 ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ เริ่มต้นจากการกำหนดประเด็น/หัวเรื่องจากสภาพปัญหาหรือสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ

4. วางแผนและจัดทำหน่วยการเรียนรู้ โดยยึดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ ว่าผู้เรียนควรรู้อะไรและควรปฏิบัติอะไรเพื่อให้บรรลุตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้ ควบคู่กับการวิเคราะห์สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

โดยในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบหน่วยการเรียนรู้โดยเริ่มต้นจากการกำหนดประเด็น/หัวเรื่องจากสภาพปัญหาหรือสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ วางแผนและจัดทำหน่วยการเรียนรู้ โดยยึดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ ว่าผู้เรียนควรรู้อะไรและควรปฏิบัติอะไรเพื่อให้บรรลุตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้ ควบคู่กับการวิเคราะห์สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

5. ประโยชน์ของหน่วยการเรียนรู้

ธำรง บัวศรี (2542 หน้า 254 อ้างอิงใน ฐาปกรณ์ จิวสุข, 2562) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของหน่วยการเรียนรู้ไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผสมกลมกลืนกันและมีความหมาย
2. ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมหลายอย่าง ซึ่งจะมีผลต่อพัฒนาการของผู้เรียนเป็นอย่างมาก เช่น การอ่าน การพูด การเขียน การฟัง การทดลอง การวางแผน การค้นคว้า และการรายงาน เป็นต้น
3. ช่วยสนองความแตกต่างและความต้องการของผู้เรียนเนื่องจากมีกิจกรรมหลายอย่างที่ผู้เรียนสามารถเลือกทำได้
4. ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นภาพสิ่งที่เรียนเป็นส่วนรวม เนื่องจากได้นำเอาเนื้อหาวิชามาผสมผสานกัน
5. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน เพราะผู้เรียนได้ลงมือกระทำเอง แก้ปัญหาเอง
6. เป็นการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแทนที่ผู้สอนจะเป็นดังเช่นการเรียนการสอนบางรูปแบบ

เสริมศรี ไชยศร (2528 หน้า 141 อ้างอิงใน ฐาปกรณ์ จิวสุข, 2562) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของหน่วยการเรียนรู้ไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. ทำให้มีการใช้วิธีการแบบบูรณาการ ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมาย เพราะจะมีโอกาสสำรวจองค์ประกอบหลายอย่างที่เกี่ยวข้องกับเรื่องหรือปัญหานั้นติดต่อกันหลายวัน หรือหลายสัปดาห์
2. มีกิจกรรมและการใช้แหล่งวิทยาการต่าง ๆ กัน จะทำให้สนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กได้
3. ทำให้เกิดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ต่อเนื่อง (Continuity of Learning)
4. เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็ก
5. เปิดโอกาสให้เด็กมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีความรับผิดชอบมากขึ้น
6. ครูสามารถใช้หลักจิตวิทยาการเรียนรู้ สร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นในตัวเด็กได้มาก

ฐาปกรณ์ จิวสุข (2562) กล่าวว่า หน่วยการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนมีการเรียนรู้ตามพัฒนาการของตนเองโดยวิธีการเรียนรู้แบบบูรณาการของกิจกรรมและแหล่งวิทยาการต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

กระทรวงศึกษาธิการ (2553 หน้า 61) กล่าวว่า หน่วยการเรียนรู้เป็นขั้นตอนที่สำคัญของการนำหลักสูตรสถานศึกษาเข้าสู่ชั้นเรียน

จากการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า ประโยชน์ของหน่วยการเรียนรู้ได้แก่ 1. ช่วยนำหลักสูตรสถานศึกษาเข้าสู่ชั้นเรียน 2. ช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย ได้เรียนรู้ตามศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่องโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง 3. ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของการพูด

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540 หน้า 167) กล่าวว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจและความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับและเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้น ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวันในการประกอบอาชีพธุรกิจต่าง ๆ ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศทักษะการพูดจึงนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก เพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟัง ผู้อื่นได้เข้าใจและจะช่วยให้การอ่านและเขียนง่ายขึ้นอย่างไรก็ตามทักษะการพูด เป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนและเกิดจากการฝึกฝนเป็นเวลานาน ไม่ใช่เกิดจากการเข้าใจและจำ

พิณทิพย์ ทวยเจริญ (2544 หน้า 2) กล่าวถึง ธรรมชาติของการพูดไว้ว่า มนุษย์เรามีการเปล่งเสียงพิเศษกว่าสัตว์อื่นๆ เนื่องจากมนุษย์สามารถพูดได้ สิ่งที่กำหนดให้มนุษย์มีความสามารถในการพูดคือความได้นั้นอยู่ในสมอง กล่าวคือ มนุษย์มีบริเวณภาษาอยู่ในสมองซึ่งโดยทั่วไปแล้วเชื่อกันว่าอยู่บริเวณสมองซีกซ้าย บริเวณภาษานี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือบริเวณที่ควบคุมการเคลื่อนไหวของอวัยวะที่ควบคุมการออกเสียง นั่นคือ ปาก ลิ้น ฯลฯ เป็นต้น ส่วนอีกบริเวณหนึ่งอยู่เบื้องล่างของส่วนแรก ทำหน้าที่ในการรับรู้และตีความเมื่อได้ยินถ้อยคำซึ่งผู้ร่วมสนทนาได้กล่าวออกมา เมื่อถ้อยคำที่ผู้ร่วมสนทนาพูดขึ้นนั้นผ่านเข้าไปในหูของผู้ฟัง โดยเส้นประสาทจะเป็นตัวส่งสารต่างๆ เข้าไปยังบริเวณภาษาในสมองดังกล่าว ในการสื่อความครั้งหนึ่งๆ เริ่มด้วยบริเวณภาษาในสมองที่ควบคุมการเคลื่อนไหวของอวัยวะในการพูดสั่งงาน ในอวัยวะที่ใช้ในการพูดจัดตัวเพื่อออกเสียงนานาประเภท เสียงพูดจะเกิดขึ้นเมื่อกระแสลมออกจากปอดเคลื่อนออกประสมประสานกับการทำงานของอวัยวะในการพูดผ่านช่องปากออกมาเพื่อเข้าสู่ผู้ฟัง เสียงเหล่านี้จะผ่านออกมาในลักษณะคลื่นเสียง คลื่นเสียงเหล่านี้จะผ่านหูเริ่มจากหูชั้นนอก ไปยังส่วนกลางหูและหูชั้นใน ซึ่งจะมีการส่งสารไปยังบริเวณภาษาในสมองที่ทำหน้าที่รับรู้ตีความ เมื่อรับสารแล้วผู้ฟังมีความเข้าใจในสารนั้นและพร้อมที่จะตอบโต้กลับไปบริเวณภาษาในสมองที่ทำหน้าที่ควบคุมอวัยวะในการพูดจะทำงานและเกิดเป็นเสียงพูดออกไป ลักษณะการสื่อความด้วยการพูดจะมีวงจรเช่นนี้เรื่อยไปไม่ว่าจะพูดภาษาใดๆ ธรรมชาติของการพูดภาษาอังกฤษก็มีวงจรในลักษณะเดียวกัน

นพเก้า ณ พัทลุง (2548 หน้า 23) ได้ให้ความหมายว่า การพูดคือความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารด้วยการพูดที่มีความชัดเจน ตรงประเด็น ครบถ้วน ฟัง แล้วเข้าใจและใช้คำพูดได้เหมาะสมกับกาลเทศะ โดยเป็นทักษะที่จะค่อยๆ พัฒนาตามหลังทักษะการฟัง

พรสวรรค์ สีป้อ (2550 หน้า 163) ได้ให้ความหมายว่า การพูด คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม เป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตัวเอง และต่างฝ่ายก็ต้องตีความสิ่งที่ตนเองได้ฟัง ดังนั้น จุดประสงค์ของทักษะการพูด คือ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจหลีกเลี่ยงการทำให้ผู้ฟัง สับสนเนื่องจากการออกเสียงผิด ไวยากรณ์ผิด ใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม นอกจากนี้ยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย

Widdowson (1983) ได้ให้ความหมายว่า การพูด เป็นได้ทั้งการกระทำและการส่งสารในการพูดนั้นจะมีการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง เป็นการสื่อความเข้าใจ การพูดไม่เพียงแต่ใช้ช่วยระงับในการออกเสียงเท่านั้น แต่ยังใช้ท่าทางการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ของใบหน้าและร่างกาย

อวยชัย ผกามาต (2542 หน้า 1-2) กล่าวถึง ความหมายของการพูดไว้ว่า การพูดคือการสื่อสารทางความคิด ประสบการณ์ และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ โดยใช้ น้ำเสียง ภาษา และกริยาท่าทาง ได้อย่างถูกต้องตามจรรยาบรรณ และประเพณีนิยมของสังคมให้ผู้ฟังรับรู้และได้รับการตอบสนอง

เบญจลักษณ์ อึ้งสืบเชื้อ (2540 หน้า 20) อธิบายว่า การพูด หมายถึง การแลกเปลี่ยนข่าวสารต่างๆ ซึ่งแต่ละครั้งจะต้องประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป การพูดจะมีประสิทธิภาพหรือประสบผลสำเร็จได้นั้น ผู้พูดจะต้องสามารถใช้สำเนียงและถ้อยคำที่มีความถูกต้อง และสามารถใช้อุบายที่ไม่ใช้คำพูดให้สอดคล้องเหมาะสมด้วย

Valette (1977 หน้า 120) กล่าวไว้ว่า การพูดเป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารในชีวิตประจำวันและเป็นสิ่งที่จำเป็นในการสื่อสารเพราะการพูดเป็นการแสดงออกเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจความคิดความเข้าใจของผู้พูด

Florez (1999) ได้ให้ความหมายว่า การพูดเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเพื่อสื่อความหมายที่เป็นกระบวนการของการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน

จากการศึกษาความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า การพูด หมายถึง การออกเสียง เปล่งเสียง คำ ข้อความ หรือประโยค ออกมา เพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนเองพูด การพูดที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้พูดจะต้องเลือกใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง ความคล่องแคล่ว แสดงท่าทางประกอบการพูดให้สอดคล้องเหมาะสมถูกต้องกับโอกาส วัฒนธรรม และประเพณีนิยมของสังคม

2. องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษ

รวีวงศ์ ศรีทองรุ่ง (2540, หน้า 10 - 11) ได้กล่าวว่า การพูดเป็นการสื่อสารแบบเผชิญหน้า (Face to face communication) ระหว่างบุคคล ดังนั้น การพูดจะประสบความสำเร็จย่อมต้องมององค์ประกอบ ดังนี้

1. ผู้พูด (Speaker) เป็นผู้สื่อสารไปยังผู้ฟัง จึงต้องแสดงความสามารถในการพูดถ่ายทอดความรู้สึก ข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริง ตลอดจนทัศนคติของตนไปสู่ผู้ฟังให้ดีที่สุดเท่าที่ทำได้ โดยการรู้จักการใช้ภาษา เสียง อากัปกริยา และรู้จักสะสมความคิดที่อ่านที่มีคุณค่า มีประโยชน์ และรวบรวมความคิดต่างๆ เหล่านั้นให้เป็นระเบียบ เพื่อถ่ายทอดให้ผู้ฟังทราบ ผู้ฟังจะเข้าใจได้ง่ายชัดเจน และรวดเร็ว

2. สารเนื้อหาที่พูด (Speech) ผู้พูดควรจะพูดเรื่องที่ตนถนัดและมีความรอบรู้ในเรื่องนั้น มีการเตรียมลำดับและการดำเนินเรื่องที่ดีและถูกต้อง

3. ผู้ฟัง (Audience) การสื่อสารความหมายเป็นขบวนการติดต่อทางสังคมที่มีผู้พูดเป็นผู้ให้ ผู้ฟังเป็นผู้รับ ผู้พูดจะสื่อความหมายได้ตรงเป้าหมายยิ่งขึ้น หากรู้จักคิดวิเคราะห์ผู้ฟัง

4. เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communication Channel) สิ่งที่จะช่วยถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดไปให้คนฟัง เช่น เสียง สีหน้า อากัปกริยาท่าทาง และอาจรวมไปถึงโสตทัศนอุปกรณ์อื่นๆ

5. ความมุ่งหมายหรือผลที่เกิดจากการพูด การพูดทุกชนิดจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือผลที่เกิดขึ้น

กฤษณสิทธิ์ ไวทยะวณิช (2545, หน้า 2) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูด ดังนี้

1. ผู้พูด (Speaker) คือ ผู้ต้องการแสดงออกถึงความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือความต้องการให้อีกผู้หนึ่งรับรู้ ผู้พูดต้องใช้ภาษา น้ำเสียง กิริยาท่าทาง ตลอดจนการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบ เช่น หุ่นจำลอง ของตัวอย่าง ภาพประกอบ หรือการสาธิต เพื่อให้การพูดบรรลุวัตถุประสงค์

2. เนื้อหาสาระ (Speech) คือ เนื้อเรื่องซึ่งอาจเป็นความรู้ ความต้องการ อารมณ์ของผู้พูดที่ต้องการแสดงออกเนื้อหาสาระนั้น อาจเป็นการแจ้งให้ทราบ เล่าให้ฟัง ถามให้ตอบ สั่งให้ทำ หรือแนะนำให้คิด

3. ผู้ฟัง (Audience) คือ ผู้รับเนื้อหาสาระจากผู้พูด ผู้ฟังจะรับรู้เรื่องราวของผู้พูดได้มากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับความสนใจ ระดับความรู้ ความสามารถในการเข้าใจภาษา อายุและเพศ เป็นต้น ผู้ฟังอาจเป็นคนเดียวหรือกลุ่มคนก็ได้

บาสซด์ (Bartz, 1989, pp. 18-82) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร คือ 1. ความคล่องแคล่ว (Fluency) และมีความเข้าใจธรรมชาติในการพูด 2. ความเข้าใจ (Comprehensibility) คือ ความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสารออกมา

จากการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ ผู้พูด เนื้อหาสาระ ผู้ฟัง เครื่องมือในการสื่อความหมาย และจุดมุ่งหมายของการพูด โดยผู้พูดจะต้องมีความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนเองพูดได้

3. หลักการสอนการพูด

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540 หน้า 169) ได้เสนอกิจกรรมต่างๆ ในการสอนทักษะการพูด ซึ่งผู้สอนอาจเลือกใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับได้ดังนี้

1. ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้นักเรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้นเกี่ยวกับชั้นเรียน หรือประสบการณ์ต่างๆ นอกชั้นเรียน
4. ให้บอกลักษณะวัตถุ สิ่งของต่างๆ จากภาพ
5. ให้เล่าประสบการณ์ต่างๆ ของนักเรียน โดยครูอาจให้คำสำคัญต่างๆ
6. ให้รายงานเรื่องราวต่างๆ ตามที่กำหนดหัวข้อ
7. จัดสถานการณ์ต่างๆ ในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่างๆ กันไป เช่น ร้านขายของร้านอาหาร ธนาคาร เป็นต้น
8. ให้เล่นเกมต่างๆ ทางภาษา
9. ให้ได้วาที อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆ
10. ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์
11. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทยแล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
12. ให้แสดงบทบาทสมมติ

ราพร ไชยเขียว (2550) กล่าวว่า ในการสอนทักษะการพูดนี้เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษที่เรียนมาแล้วมาใช้ในการสื่อสารได้ และฝึกความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของชาวต่างประเทศ โดยที่ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องออกเสียงชัดเหมือนชาวต่างประเทศ ทั้งนี้ในการสนทนา ครูมีหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำและควรคำนึงว่าผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนเองต้องการจะสื่อความหมายหรือไม่ ถ้าผู้ฟัง เข้าใจดีก็ถือว่าผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ ถึงแม้ว่าจะพูดผิดไวยากรณ์หรือใช้ศัพท์ผิดก็ตาม ตัวอย่างจุดประสงค์ของทักษะพูดมีดังนี้ คือ ฟัง คำสนทนาแล้วพูดออกความคิดเห็นพูดต่อหรือถามเกี่ยวกับสิ่งที่สนทนา พูดออกคำสั่งได้ตามที่ต้องการ ตั้งคำถามหรืออภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน พูดหรืออ่านรายงานให้ผู้ฟังเข้าใจ พูดและสนทนาได้ตามความต้องการในชีวิตประจำวัน เช่น ให้เชิญเพื่อนไปงานเลี้ยงวันเกิด ให้สนทนาเกี่ยวกับการทำงานในระหว่างปิดเทอม ให้สัมภาษณ์เพื่อรับสมัครเข้าทำงานให้แสดงความความคิดเห็นและขอความคิดเห็น

กุกยา แสงเดช (2548 หน้า 136) กล่าวว่า ในการสอนทักษะการพูดเบื้องต้นมุ่งเน้นให้ใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง สิ่งสำคัญคือ ตัวครูผู้สอนจะต้องให้ความถูกต้อง รูปแบบ เสียง ดังนั้น กิจกรรมต่างๆ จึงเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามแบบหรือตัวอย่างที่กำหนดเพื่อนำไปสู่ขั้นการสอนพูดให้มีประสิทธิภาพและได้ผลสัมฤทธิ์สูงสุดการเตรียมกิจกรรมที่จะนำไปสู่กิจกรรมการสอนพูด ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และระดับภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งมีแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดดังนี้

1. จัดบรรยากาศของห้องให้อึดต่อการเรียนภาษาและครูผู้สอนใช้ Classroom English Expression ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยและเป็นตัวอย่างสำหรับการฝึก

2. ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย ปัจจุบันนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาจะช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ในการฝึกการพูด ไม่ควรอย่างยิ่งที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกจุด ควรแก้ไขเฉพาะในขั้น Presentation ที่ต้องการความถูกต้องของการใช้ภาษา (accuracy) แต่ถ้าเป็นขั้น Practice ที่ต้องการฝึกความคล่องของการใช้ภาษา (fluency) และข้อผิดพลาดนั้นไม่ได้มีผลต่อความเข้าใจภาษาก็ไม่ควรต้องแก้ไขทันที ควรรอโอกาสที่เหมาะสมเพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความท้อถอยและขาดความเชื่อมั่น

4. ครูสอนภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาให้พัฒนาก้าวหน้าอยู่เสมอ

5. การจัดกิจกรรมการฝึก ควรมีรูปแบบหลากหลาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนาน เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา

6. การสอนภาษาควรสอนทักษะสัมพันธ์ หรืออย่างน้อยต้องสอนคู่กัน เช่น สอนทักษะการพูดคู่กับทักษะการฟัง เป็นต้น

7. การสอนทักษะการพูด ควรจัดกิจกรรมคู่ (pair work) ให้มาก เพราะการทำกิจกรรมคู่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารและแสวงหาข้อมูลได้ดี เปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่ขาดความเชื่อมั่นมีโอกาสแสดงออก

8. ควรชมเชยผู้เรียนให้กำลังใจบ่อยๆ เพราะเป็นแรงกระตุ้นที่สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน

9. การฝึกพูดเริ่มจากง่ายไปหายาก

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2559) ได้อธิบายถึงเทคนิค วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) มุ่งเน้นเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการ

สื่อสาร สามารถใช้ภาษาได้เหมาะสม เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ ในสังคม เป็นหลักการสอนที่เชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษาและความสามารถในการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างภาษาเพื่อการสื่อสาร

กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการสื่อสาร

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) มีจุดมุ่งหมายเพื่อทบทวนความรู้ที่ผู้เรียนเรียนมาแล้ว และเพื่อให้เกิดความพร้อมและอยากเรียนรู้อะไรใหม่ ผู้สอนต้องเตรียมเนื้อหาเชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญของบทนั้นๆ เมื่อเห็นว่าผู้เรียนมีความพร้อม เกิดความสนุก และกระตือรือร้นที่จะเรียนแล้วก็เริ่มสอนเนื้อหาต่อไป กิจกรรมในขั้นนี้สามารถใช้ได้หลากหลาย เช่น เล่นเกม ปริศนา คำทาย

ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในขั้นนี้ผู้สอนจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน มีการนำเสนอศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ ให้เข้าใจทั้งรูปแบบและความหมาย และกิจกรรมที่เหมาะสมประกอบด้วย การให้ฟังเนื้อหาใหม่ให้ฝึกพูดตาม ผู้สอนต้องเป็นผู้ให้ความรู้ทางภาษาที่ถูกต้อง และเป็นแบบอย่างที่ต้องการในการออกเสียง คือ Informant (ผู้ให้ความรู้) แม้จะไม่เน้นไวยากรณ์มากนัก แต่ต้องพยายามให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดในรูปแบบภาษาที่ถูกต้อง (Accuracy) ด้วย

ขั้นฝึก (Practice) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วจากขั้นนำเสนอเนื้อหา โดยมีวัตถุประสงค์ให้ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการให้คล่องแคล่ว (Fluency) การฝึกอาจจะฝึกทั้งชั้นเป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ช่วงนี้เป็นโอกาสที่ผู้สอนจะแก้ไขข้อผิดพลาดการใช้ภาษาของผู้เรียน ซึ่งการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นควรทำหลังการฝึกเพราะหากทำระหว่างที่ผู้เรียนกำลังลองผิดลองถูกอยู่ ความมั่นใจที่จะใช้ภาษาให้คล่องแคล่วอาจลดลงได้

ขั้นการใช้ภาษา (Production) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้กับสถานการณ์ต่างๆ ในรูปแบบกิจกรรมหลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) และเกิดความสนุกสนานขั้นนี้เป็นขั้นที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม โดยผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือถ้าผู้เรียนผิดพลาด อย่าขัดจังหวะให้ปล่อยไปก่อน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกสบายใจกิจกรรมที่กำหนดไว้มีหลากหลาย เช่น การเล่นเกม การทำชิ้นงานการทำแบบฝึก การนำเสนอผลงาน เป็นต้น

ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมง ในขั้นนี้จุดประสงค์เพื่อสรุปสิ่งที่ได้เรียนมาแล้วกิจกรรมที่แนะนำคือ อาจให้ผู้เรียนนำเสนอรายงานกลุ่ม การทำแบบฝึกหัดสรุปความรู้ หรือเล่นเกมเพื่อทดสอบสิ่งที่เรียนมาแล้วก็ได้

สรุปได้ว่า หลักการสอนการพูดภาษาอังกฤษ เป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับผู้อื่นได้ ทำให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนเองพูด โดยครูมีหน้าที่ช่วยเหลือจัดประสบการณ์ต่างๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. การวัดและประเมินผลความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

4.1 วิธีการทดสอบความสามารถด้านการพูด

Finocehiaro and Sango (1983 หน้า 139-143) ได้เสนอวิธีการทดสอบความสามารถทางด้านการพูดไว้ดังต่อไปนี้

- 1) พูดประโยคสั้น ๆ ตามผู้สอน หรือ ตามที่ได้ยินจากเครื่องบันทึกเสียง
- 2) ให้อ่านออกเสียงประโยคต่าง ๆ
- 3) ให้บรรยายวัตถุ วัตถุที่ใช้บรรยายขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียน ผู้เรียนอาจพูดถึงข้อมูลอื่นๆของวัตถุ แต่มีข้อห้ามไม่ให้บอกชื่อวัตถุหรือสิ่งที่เห็น โดยให้ผู้ฟังเป็นผู้เดาว่าสิ่งที่ผู้พูดกล่าวถึงนั้นคืออะไร และสามารถบรรยายภาพบุคคล สถานที่ หรือ สิ่งของอื่นๆ ได้
- 4) ให้บรรยายเหตุการณ์โดยใช้ภาพประกอบ
- 5) ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนด โดยมีการกำหนดไว้หลายหัวข้อ และให้ผู้เรียนเลือก

หัวข้อได้ตามที่ต้องการ

- 6) ให้ผู้เรียนแสดงเป็นผู้สัมภาษณ์ โดยให้หาข้อมูลให้ได้มากที่สุดจากผู้ถูกสัมภาษณ์แล้วทำการจดบันทึกไว้

Thornbury (2011 หน้า 124 - 130) ได้กล่าวถึงประเภทของการสอบพูด ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ (interviews) การสัมภาษณ์ควรจัดขึ้นในห้องที่แยกออกจากห้องเรียน และเรียกผู้เรียนเข้าไปสัมภาษณ์ทีละคน ระหว่างนั้นผู้สอนอาจมอบหมายผู้เรียนคนอื่นในห้องเรียนให้ทำการระงับการเขียนหรืออ่าน (โดยให้ภาระงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการสอบ) การสัมภาษณ์นั้นค่อนข้างไม่เป็นปรนัย ในแง่ของรูปภาพที่ใช้สนทนา จึงไม่ใช่เรื่องแปลกหากผลการให้สัมภาษณ์ของผู้เรียนมีคุณภาพต่ำ การสัมภาษณ์เป็นผู้ประเมินอาจจะยากที่ต้องรักษาความลึกลับในการสัมภาษณ์พร้อมกับประเมินความสามารถด้านการพูดของผู้ให้สัมภาษณ์ในเวลาเดียวกัน วิธีหลีกเลี่ยงปัญหาเหล่านี้ทำได้โดยพูดคุยกับผู้ให้สัมภาษณ์ด้วยบริบทที่เป็นกันเองในเบื้องต้นจะช่วยผ่อนคลายบรรยากาศได้ ใช้รูปภาพหรือการเลือกหัวข้อสัมภาษณ์เพื่อเป็นขอบเขตในการสัมภาษณ์ โดยเฉพาะควรมีการกำหนดเวลาหนึ่งหรือสองนาทีเพื่อให้ผู้เรียนเตรียมตัวหากพบว่าหัวข้อนั้นยาก หากคำถามซ้ำกับผู้ให้สัมภาษณ์รายอื่นซึ่งอาจจะมีผลต่อผู้ให้สัมภาษณ์เอง ควรมีบุคคลที่สามเป็นผู้ร่วมประเมินเพื่อประกันความเที่ยงตรงของการประเมิน

2. การพูดสด (live monologues) ผู้เรียนจะได้เตรียมตัวและเลือกหัวข้อที่จะนำเสนอแบบสั้นๆ ด้วยตนเองมาก่อน การวัดผลผลและการประเมินความสามารถของผู้เรียนนั้นต้องเปิดกว้าง หากมีผู้เรียนคนอื่นรับบทบาทเป็นผู้ชม ควรมีให้การถาม-ตอบด้วย ซึ่งจะเป็นการพิสูจน์ความสามารถของผู้พูดในการโต้ตอบอย่างเป็นธรรมชาติ แต่การให้ผู้เรียนพูดหรือนำเสนอนั้นต้องเป็น

การทดสอบที่มีเหตุผลและตอบสนองต่อจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน เช่น การพูด เพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ กฎหมาย หรือการศึกษา

3. บันทึกเสียงการพูด (recorded monologues) การบันทึกเสียงการพูดช่วยให้ผู้เรียนจะกดดันน้อยกว่าการพูดต่อหน้าสาธารณชน เป็นรูปแบบการสอบที่ไม่เป็นทางการและไม่ต้องฝึกฝนมากเท่าการพูดสด (Live monologues) ผู้เรียนมีโอกาสได้บันทึกเสียงพูดของตนเองเกี่ยวกับหัวข้อที่ครูเลือกให้ หรือตนเองเลือกเอง เช่น หัวข้อกีฬาหรือกิจกรรมยามว่างที่ชื่นชอบ ข้อดีของการสอบแบบนี้คือผู้เรียนจะได้ส่งงานหลังจากที่ผู้สอนสอนเนื้อหาที่จบแล้ว และสามารถตรวจสอบผลลัพธ์ได้ด้วย ‘การตรวจสอบสามเส้า’ (triangulated) คือวิธีที่ผู้ตรวจจะนำคะแนนมาเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐาน

4. บทบาทสมมติ (role-plays) นักเรียนส่วนใหญ่ล้วนเคยเล่นบทบาทสมมติในห้องเรียน ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการสอบได้ ‘บทบาท’ สามารถเล่นได้ทั้งผู้สอบหรือผู้เรียน แต่อิทธิพลของคู่สนทนาเป็นเรื่องที่ควบคุมยาก บทบาทสมมติไม่ได้ต้องใช้ทักษะการแสดงที่ซับซ้อนหรือจินตนาการที่มากมาย การใช้สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงเป็นประจำทุกวันเป็นสิ่งที่ดีที่สุด อาจรวมไปถึงการให้ข้อมูลที่ยากขึ้น ผู้สอนควรให้ข้อมูลในการสอบแก่ผู้เรียนด้วย เช่น ให้ผู้เรียนใช้ข้อมูลจากโบรชัวร์ท่องเที่ยวในการจองที่พักกับบริษัทนายหน้า การสอบแบบนี้ใช้ได้ดีหากตรงกับจุดประสงค์ของการเรียนและผู้เรียน

5. การทำงานร่วมกัน และการอภิปราย เป็นวิธีการที่คล้ายกับการเล่นบทบาทสมมติ ใช้ในกรณีที่ไม่ต้องการการสมมติแต่ต้องการลงมือทำด้วยตนเอง ยกตัวอย่างเช่น ให้ผู้เรียนสองคนเลือกกระแหว่งการสมัครงานจากการดูประวัติที่เกิดขึ้นได้จริง หรือผู้เรียนเลือกสถานการณ์ที่ตอบสนองความคิดเห็นของตนเองต่อรูปแบบ(theme) ที่เกี่ยวข้องกับคำชี้แจง การแสดงบทบาทสมมตินั้นอาจมีการกระทบถึงผู้อื่นแต่อย่างน้อยทักษะการโต้ตอบของผู้เรียนก็ใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน

เพ็ญแข วงศ์สุริยา (2546, หน้า 15) กล่าวถึงการประเมินผลการศึกษา มีจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหลักหรือพฤติกรรมที่ต้องการคือพูดภาษาอังกฤษในระดับสื่อสารได้ เครื่องมือที่ใช้ประเมินมีหลายรูปแบบ เช่น การถาม-ตอบ การสัมภาษณ์ การอภิปราย การสังเกต เป็นต้นโดยต้องมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็นหลักการประเมิน

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า การทดสอบความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารนั้นสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การสัมภาษณ์ การพูดสด การบันทึกเสียงการพูด การทำงานร่วมกัน การบรรยาย การเล่าเรื่อง การโต้เถียง การแสดงบทบาทสมมติ และการอภิปราย จากวิธีการต่าง ๆ เหล่านี้ ผู้สอนจะต้องเป็นผู้เลือกการทดสอบที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน และสอดคล้องกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนเอง

4.2 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

สมิตี ศรีแก้ว (ม.ป.ป. หน้า 33) ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

1. การออกเสียง

- การออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียงไม่เน้นหนักในคำ/ประโยคอย่างสมบูรณ์ 3 คะแนน

- การออกเสียงคำและประโยคได้ถูกต้อง มีเน้นหนักในคำ/ประโยค ส่วนใหญ่ 2 คะแนน

- การออกเสียงและประโยคผิดหลักการ ไม่เน้นเสียงทำให้สื่อสารไม่ได้ 1 คะแนน

2. พูดตามท้องเรื่องและบทบาทที่ได้รับมอบหมาย

- พูดตรงตามท้องเรื่องและบทบาทที่ได้รับมอบหมาย 3 คะแนน

- พูดเบี่ยงเบนเล็กน้อยจากท้องเรื่องและบทบาทที่ได้รับมอบหมาย 2 คะแนน

- พูดไม่ตรงตามท้องเรื่องและบทบาทที่ได้รับมอบหมาย 1 คะแนน

3. ความคล่องแคล่ว

- พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้ 3 คะแนน

- พูดตะกุกตะกักบ้างแต่ยังพอสื่อสารได้ 2 คะแนน

- พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารไม่ชัดเจน 1 คะแนน

4. การแสดงท่าทางและน้ำเสียงประกอบการพูด

- แสดงท่าทาง พูดด้วยน้ำเสียงได้ตามบทบาทและสถานการณ์ 3 คะแนน

- พูดโดยไม่ค่อยแสดงท่าทางประกอบ 2 คะแนน

- พูดเหมือนอ่านไม่เป็นธรรมชาติ ยืนนิ่งๆ ไม่มีท่าทางทำให้การสื่อสารขาด

ความน่าสนใจ 1 คะแนน

Valette (1977 อ้างอิงใน ละเอียต จุฑานันท์, 2554 หน้า 181) แบ่งองค์ประกอบการประเมินพูดไว้ 5 ด้าน คือ

1. ความคล่อง มิได้หมายถึงความเร็ว แต่หมายถึงความราบรื่น และความต่อเนื่อง และความเป็นธรรมชาติในการพูด

2. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด

3. ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ หมายถึง ปริมาณของข้อความหรือข้อมูลที่ที่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ

4. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร หมายถึง ความถูกต้องของภาษาที่พูดออกไป

5. ความพยายามในการสื่อสาร หมายถึง ความพยายามที่จะทำให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด โดยใช้คำพูด

Carroll (1974 อ้างอิงใน แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558) ได้จัดระดับความสามารถในการพูดไว้ 9 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 ระดับผู้พูดไม่สามารถใช้ภาษาได้เลย (None - speaker) ผู้พูดไม่สามารถเข้าใจหรือพูดภาษาได้เลย

ระดับ 2 ระดับผู้พูดใช้ภาษาได้เล็กน้อย (Intermittent - speaker) ผู้พูดสามารถพูดได้เพียงคำสองคำ

ระดับ 3 ระดับผู้พูดใช้ภาษาจำกัด (Extremely limited speaker) ผู้พูดจะพูดตะกุกตะกักเข้าใจผิดบ่อยๆ เข้าใจบทสนทนาบางส่วน จึงไม่สามารถคุยได้อย่างต่อเนื่อง ได้เรื่องราวที่ถูกต้องจับได้แต่ใจความสำคัญกับรายละเอียดไม่ได้

ระดับ 4 ระดับผู้พูดใช้ภาษาเกือบจะเพียงพอ (Marginal user) ผู้พูดสามารถสนทนาได้ตอบโต้แต่ค่อนข้างเป็นคู่สนทนาเงียบไม่สามารถนำการสนทนามาอภิปรายได้ มีความยากลำบากในการสนทนาด้วยความเร็วปกติ ขาดความคล่องแคล่วและความถูกต้อง การสนทนาดำเนินไปด้วยความยากลำบากและไม่ต่อเนื่อง แต่ยังสามารถให้เห็นว่าเข้าใจเรื่องที่สนทนาได้ตรงกัน มีสำเนียงในการใช้ภาษาเดิมปนอยู่ มีความแตกต่างจากระดับ 3 ตรงที่คู่สนทนามีความเข้าใจผิดน้อยมากกว่าคู่สนทนาในระดับ 3

ระดับ 5 ระดับผู้พูดใช้ภาษาได้ปานกลาง (Modest speaker) ผู้พูดสามารถใส่ใจความสำคัญในการสนทนาได้แต่ยังขาดลีลาและไวยากรณ์ยังมีข้อผิดพลาด ต้องถามหรือถูกถามเป็นครั้งคราวเพื่อให้ได้ความชัดเจน ขาดความคล่องแคล่วและความสามารถในการนำสนทนา ผู้พูดต้องพูดขัดถ้อยขัดคำดำเนินการสนทนาได้แต่ไม่ค่อยน่าสนใจไม่มีลีลาในการพูด

ระดับ 6 ระดับผู้พูดใช้สามารถใช้ภาษาได้ (Competent speaker) ผู้พูดสามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการได้ ติดตามเรื่องเปลี่ยนเรื่องที่พูดได้ หยุดพูดหรือพูดตะกุกตะกักเป็นครั้งคราว มีความสามารถในการริเริ่มเรื่องสนทนาได้

ระดับ 7 ระดับผู้พูดใช้ภาษาได้ดี (Good speaker) ผู้พูดสามารถเล่าเรื่องได้ชัดเจนและมีเหตุผล สามารถสนทนาได้อย่างเป็นเรื่องเป็นราวแต่ไม่คล่องมากนัก สามารถติดตามการสนทนาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงน้ำเสียง มีการพูดตะกุกตะกักหรือพูดซ้ำคำแต่โต้ตอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับ 8 ระดับผู้พูดที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาใช้ภาษาได้ดีมาก (Very good Non - Native speaker) ผู้พูดสามารถอภิปรายได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำการสนทนา ดำเนินเรื่องต่อไปและขยายความได้ตามความจำเป็น แสดงอารมณ์ขันและโต้ตอบด้วยน้ำเสียงและท่าทางที่เหมาะสม

ระดับ 9 ระดับผู้พูดใช้ภาษาได้เชี่ยวชาญ (Expert speaker) ผู้พูดสามารถพูดได้เหมือนเจ้าของภาษาในหัวข้อต่างๆ สามารถนำการสนทนา ขยายความและพูดได้ใจความสำคัญ

คลาก (Clark ,1972) กล่าวถึง ระบบการให้คะแนนวัดความสามารถ โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ เริ่มจากระดับที่ 1 จนถึงระดับที่ 4 โดยแบ่งเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1) การออกเสียง (Pronunciation)

ระดับที่ 1 ยังพูดและโต้ตอบการสนทนาไม่ได้

ระดับที่ 2 ออกเสียงผิดบ่อยมาก และฟังไม่เข้าใจ

ระดับที่ 3 ออกเสียงผิดเป็นบางครั้ง

ระดับที่ 4 ออกเสียงถูกต้องพูดได้

2) คำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับที่ 1 ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบการสนทนาไม่ได้

ระดับที่ 2 ใช้คำศัพท์ผิดบ่อยมาก แต่ใช้ถูกต้องในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

ระดับที่ 3 สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ เลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม

ระดับที่ 4 สื่อความหมายได้ และใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

3) ไวยากรณ์ (Grammar)

ระดับที่ 1 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้

ระดับที่ 2 ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง

ระดับที่ 3 ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย

ระดับที่ 4 ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งในการเลือกใช้คำศัพท์ และโครงสร้างทางภาษา

4) ความคล่องแคล่ว (Fluency)

ระดับที่ 1 พูดแล้วหยุดคิดนาน พูดไม่ต่อเนื่อง โต้ตอบการสนทนาไม่ได้

ระดับที่ 2 โต้ตอบสนทนาไม่ได้ แต่พยายามพูดต่อ โดยการเริ่มต้นใหม่

ระดับที่ 3 พูดต่อเนื่อง ราบรื่นเป็นธรรมชาติ แต่ก็มีสะดุดเป็นบางครั้ง

ระดับที่ 4 พูดต่อเนื่อง ราบรื่นเป็นธรรมชาติ มีความคล่องแคล่วต่อเนื่องในการ

สนทนา หยุดได้ถูกจังหวะเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

แฮร์ริส (Harris, 1990, p.84) กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูด โดยแบ่งเกณฑ์การให้คะแนน 5 อย่างคือ การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องแคล่วในการใช้ ภาษา และความเข้าใจ โดยแต่ละเกณฑ์มีการประเมินผล 5 ระดับ ดังนี้

1) การออกเสียง (Pronunciation)

ระดับที่ 1 มีปัญหาทางการออกเสียงมาก จึงทำให้ไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่พูดได้เลย

ระดับที่ 2 มีปัญหาในการออกเสียงมาก ยกแก่การทำความเข้าใจในคำพูดได้ ผู้ฟังจะต้องถามซ้ำ

ระดับที่ 3 มีปัญหาในการออกเสียงน้อย ผู้ฟังจะต้องตั้งใจฟังจึงจะสามารถเข้าใจได้ มีการออกเสียงผิดทำให้ผู้ฟังสับสนในบางครั้ง

ระดับที่ 4 ผู้พูดออกเสียงได้ดี แต่ก็มีปัญหาในการออกเสียงอยู่บ้าง แต่ผู้ฟังสามารถฟังเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร

ระดับที่ 5 ผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดีเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

2) ไวยากรณ์ (Grammar)

ระดับที่ 1 ผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้ เนื่องจากใช้ไวยากรณ์ผิด และเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง

ระดับที่ 2 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ง่าย ๆ ได้ แต่มักจะใช้ไวยากรณ์และการเรียงลำดับคำผิดบ่อย ๆ ทำให้ฟังเข้าใจยาก

ระดับที่ 3 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง จนทำให้เข้าใจความหมายของประโยคที่พูดผิดไป

ระดับที่ 4 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ้าง แต่สื่อความหมายได้ถูกต้อง

ระดับที่ 5 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ตลอดจนเรียงลำดับคำโดยมีข้อผิดพลาดน้อยมาก และสามารถแก้ไขข้อบกพร่องใหม่ได้อย่างถูกต้อง

3) คำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับที่ 1 ผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายได้เพราะไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์

ระดับที่ 2 ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิด เนื่องจากมีความรู้ด้านคำศัพท์อย่างจำกัด ทำให้ยากแก่การทำความเข้าใจความหมายของประโยคที่พูด

ระยะที่ 3 ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิด ในประโยคที่ใช้ในการสนทนา เนื่องจากผู้พูดมีปัญหาในการคิดหาคำศัพท์มาใช้ในการสื่อสาร

ระยะที่ 4 ผู้พูดใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้อง และไม่เหมาะสมกับสถานการณ์เป็นบางครั้ง

ระยะที่ 5 ผู้พูดมีความสามารถในการใช้คำศัพท์ วลี และสำนวนได้อย่างคล่องแคล่วเทียบเท่าเจ้าของภาษา

4) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

ระดับที่ 1 ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่องในการสนทนาเป็นเวลานานมาก จึงทำให้การสนทนาไม่รู้เรื่อง

ระดับที่ 2 ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่องในการสนทนา บ่อยครั้งเพราะมีความรู้จำกัดในการใช้ภาษา

ระดับที่ 3 ผู้พูดมีความคล่องแคล่วในการพูดไม่มากนัก เนื่องจากติดขัดเรื่องการใช้ภาษา

ระดับที่ 4 ผู้พูดมีความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูด แต่มีการสะดุดเป็นบางครั้ง

ระดับที่ 5 ผู้พูดมีความสามารถในการพูดอย่างคล่องแคล่วเทียบเท่าเจ้าของภาษา

5) ความเข้าใจ (Comprehension)

ระดับที่ 1 ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสาร ผู้พูดไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจได้

ระดับที่ 2 ผู้พูดติดขัดในการพูด มักจะพูดซ้ำ ๆ เนื่องจากใช้เวลาในการหาคำพูด

ระดับที่ 3 ผู้พูดเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด และพูดสนทนาได้เป็นส่วนมาก แต่ค่อนข้างซ้ำ

ระดับที่ 4 ผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วน แต่มีการพูดข้อความซ้ำเป็นบางครั้ง

ระดับที่ 5 ผู้พูดสามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมด โดยไม่มีปัญหา

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544 หน้า 45-50) กล่าวว่า การให้คะแนนดิบหรือเปอร์เซ็นต์ ยังไม่มีความหมายชัดเจน การระบุระดับความสามารถทางภาษาของผู้สอบ ซึ่งประกอบด้วยความสามารถในการส่งสารและรับสาร นักวัดผลทางภาษาจึงนิยมการให้คะแนนเป็นระดับความสามารถตามมาตราประเมินค่าและมาตราประเมินค่าที่นิยมใช้และนำมากล่าวถึงมี 4 แบบคือ

1. แบบของ Carroll เป็นการประเมินแบบ Nine point language Band System เพื่อ กำหนดระดับการแสดงออกในการส่งสารและรับสารทางภาษาหรือหลายอย่างรวมกัน ประกอบด้วย 9 ระดับ ตั้งแต่ระดับเริ่มเรียนจนถึงระดับที่มีความสามารถเท่ากับเจ้าของภาษาคือระดับ 9 ซึ่งเป็นระดับสูงสุด

ความหมายของระดับในการวัด

ระดับ 9 ผู้เชี่ยวชาญในการใช้ภาษา คือใช้ภาษาเหมือนเจ้าของภาษา มีความถูกต้องและมีลีลาภาษา ใช้สำนวนได้เหมือนภาษาของตนเอง

ระดับ 8 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดีมาก พูดหรือเขียนเรื่องราวได้ชัดเจนและมีเหตุผลด้วย ลีลาและตัวชี้ที่เหมาะสม มีความสามารถทัดเทียมกับพวกนักทวิภาษา

ระดับ 7 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดี สามารถเข้าใจสถานการณ์ส่วนใหญ่ในสิ่งแวดล้อมที่ใช้ ภาษาอังกฤษเป็นประจำ มีความไม่เข้าใจหรือมีข้อจำกัดทางภาษาเป็นครั้งคราวแต่ไม่เป็นอุปสรรคในการสื่อสาร

ระดับ 6 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ สามารถเข้าใจสถานการณ์ส่วนใหญ่ได้แต่ยังขาดความคล่องแคล่วและความถูกต้อง บางครั้งเข้าใจผิดหรือมีข้อผิดพลาดทางภาษาที่สำคัญๆ

ระดับ 5 ระดับผู้ใช้ภาษาได้พอประมาณ สามารถติดต่อสื่อสารทั่วๆ ไปได้แต่มักใช้ภาษา ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม

ระดับ 4 ระดับผู้ใช้ภาษาได้น้อย ขาดลีลา ความคล่องแคล่วและความถูกต้องสื่อสาร ได้ยากลำบาก บางครั้ง เข้าใจผิดเนื่องจากสำเนียงและไวยากรณ์แต่ไม่ถึงกับล้มเลิกกลางคัน

ระดับ 3 ระดับผู้ใช้ภาษาได้จำกัดมาก มีความรู้ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันที่ดีกว่า ระดับเริ่มเรียนแต่ระดับทักษะไม่สามารถใช้ในการสื่อสารอย่างต่อเนื่องกันได้

ระดับ 2 ระดับผู้ใช้ภาษาได้เล็กน้อย ใช้ภาษาได้ต่ำกว่าระดับที่สื่อสารในชีวิตประจำวัน สื่อสารได้เป็นคำๆ

ระดับ 1 ระดับผู้ใช้ภาษาไม่ได้ดี ไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้

2. แบบของ Wilkins เป็นการประเมินผลความสามารถของผู้ใช้ภาษา 7 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 ไม่มีความรู้กฎไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ สำเนียงพูดเป็นสำเนียงแบบไทย ล้วน สามารถที่จะพูดบางข้อความหรือบางคำได้ในวงจำกัด เช่น พูด Good morning, Good bye ได้ โดยที่เจ้าของภาษาผู้คุ้นเคยกับการใช้ภาษาของคนต่างชาติพอฟังเข้าใจได้บ้าง และการใช้ภาษาอังกฤษสั้นๆ นี้จำเป็นต้องใช้ท่าทางและมือประกอบเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ

ระดับที่ 2 มีความสามารถอ่านออกเสียงได้ พูดภาษาอังกฤษได้โดยอาศัยการท่องจำเพื่อ บอกความต้องการของตนโดยแทบไม่มีการเปลี่ยนแปลงคำที่ท่องจำไว้ ไม่สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสื่อความหมายหรือสร้างสรรค์ได้มีการพูดติดตะกุกตะกัก มีที่ผิดไวยากรณ์และการออกเสียงบ่อยครั้ง ต้องพูดไปแก้ไขไป และเมื่อมีผู้มาพูดด้วยจะมีการตอบที่ซ้ำมาก ผู้ที่พูดด้วย ต้องคอยพยายามช่วยให้พูดต่อไปได้

ระดับที่ 3 สามารถพูดเรื่องทั่ว ๆ ไปได้โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ สร้างประโยคง่ายๆ เจ้าของภาษาพอฟังเข้าใจ ยังมีการใช้ไวยากรณ์ผิดๆ และเสียงที่ใช้ยังแปร่งอยู่ มีการพูดซ้ำๆ อย่างไม่ แน่ใจและเมื่อตอบคำถามต้องใช้เวลาคิดก่อนตอบเพื่อไม่ให้พูดผิดๆจนเกินไป ผู้ฟังมีความลำบากในการฟังเพื่อให้เข้าใจได้

ระดับที่ 4 สามารถที่จะพูดเพื่อสื่อความหมายโดยให้ผู้ฟังเกิดความสับสนไม่เข้าใจ น้อยมาก สามารถเล่าเรื่องราวที่ต่อเนื่องตามลำดับเหตุการณ์ได้ เช่น เล่าประวัติคนได้แต่ยังไม่สามารถพูดต่อเนื่องเพื่อการแสดงเหตุผลโต้แย้งและมักจะนิ่งเฉยไม่พูดขณะที่เจ้าของภาษาอภิปรายกัน ยกเว้นว่ามีผู้พูดด้วยแบบตัวต่อตัวและมักจะขอใช้ภาษาไทยถ้าเป็นไปได้ การพูดมีที่ผิดไวยากรณ์ น้อยลงแต่ยังคงมีการใช้สำนวนและลีลาภาษาผิดๆ สำเนียงพูดยังคงสำเนียงไทยอยู่มาก และเมื่อพูด ยังมีที่ผิดเพราะนึกศัพท์ไม่ออก มีความคล่องในการพูดและการโต้ตอบที่จะทำให้ผู้ฟัง ไม่ลำบากที่ จะสนทนาด้วย และยังต้องการให้ผู้ฟังพูดด้วยช่วยเป็นตอนๆ เมื่อพูดขัด

ระดับ 5 สามารถพูดสื่อความหมายได้ในสถานการณ์ต่างๆ สามารถแสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ได้ถึงแม้จะยังขาดความคล่องเหมือนเจ้าของภาษาเมื่อพูดเรื่องซับซ้อนลึกซึ้ง ต้องคิดเตรียมก่อนพูดหรือหยุดที่พูดไว้เพื่อการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้พูดได้ใจความดีกว่า เดิมมีการใช้ไวยากรณ์ผิดน้อยมากที่ผิดมักจะเป็นสำนวนหรือวิธีการพูดมากกว่า ผู้ที่สนทนาด้วยมักต้อง ชักถามเป็นครั้ง คราวเพื่อให้ได้ใจความที่กระจ่างขึ้น

ระดับที่ 6 มีความสามารถที่จะพูดสื่อความหมายในทุกสถานการณ์ ด้วยความคล่องแคล่วชัดเจน สามารถพูดโต้แย้ง พูดเน้นและพูดขยายความโดยเปลี่ยนเรื่องที่พูดได้ทุกขณะ ผู้ที่ฟังก็ฟังด้วยความเข้าใจและไม่ต้องช่วยผู้พูด ในการใช้ภาษาระดับนี้ผู้พูดมีที่ผิดไวยากรณ์ ใช้ศัพท์ผิดหรือ น้ำเสียงแบบไทยๆ และสำนวนที่ผิดเพราะอิทธิพลภาษาไทยน้อยมากจนแทบสังเกตไม่ได้

ระดับที่ 7 พูดคล่องและชัดเจนเหมือนเจ้าของภาษา มีความสามารถใช้ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆและในสถานการณ์ต่างๆเหมือนเจ้าของภาษาพูดทุกอย่าง ความสามารถระดับนี้ มักจะเป็นของผู้ที่ได้เคยอยู่ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษมานานปี

3. แบบของ Foreign Service Institute เป็น scale การให้คะแนนความสามารถในการพูด (oral proficiency) โดยแบ่งระดับความสามารถในการพูดเป็น 5 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 สามารถใช้ภาษาเพื่อสนทนาในชีวิตประจำวันหรือทำธุรกิจ เช่น การเดินทางสามารถถามและตอบในเรื่องที่มีความคุ้นเคย แต่เนื่องจากมีความจำกัดทางด้านประสบการณ์ทำให้ เข้าใจประโยคคำถามและบอกเล่าธรรมดาได้ สามารถเข้าใจภาษาในระดับสูงกว่าปกติมีการพูดซ้ำๆ คำศัพท์ที่จะใช้ในการสนทนาไม่เพียงพอที่จะแสดงความคิดเห็น ถ้าจะพูดก็เป็นเรื่องเบื้องต้นเท่านั้น ออกเสียงไวยากรณ์ยังผิดๆอยู่แต่สามารถสื่อสารได้กับเจ้าของภาษาที่เคยมีประสบการณ์

เกี่ยวกับการเรียนภาษาของชาวต่างชาติ สามารถสั่งอาหารธรรมดาๆ ถามที่พักรหรือบ้านเช่า ถาม หรือ บอกทิศทางซื้อของและบอกเวลาได้

ระดับที่ 2 สามารถใช้ภาษาได้ในสังคมแต่ในวงจำกัดเฉพาะอาชีพ มีความมั่นใจในการใช้ภาษาในสังคมในสถานการณ์ส่วนใหญ่ได้ เช่น การสนทนาในชีวิตประจำวัน อาชีพครอบครัว และเรื่องราวของตนเอง ส่วนการพูดในด้านอาชีพยังต้องการความช่วยเหลือเมื่อพูดเรื่องยากๆ สามารถจับใจความสำคัญในบทสนทนาต่างๆ ไป รู้คำศัพท์พอที่จะแสดงความรู้สึกแต่ภาษา ยังไม่กะทัดรัด สำเนียงแม้จะยังผิดอยู่บ้างแต่เข้าใจง่าย สามารถบอกวิธีทำสิ่งต่างๆ ในขั้นต้นได้ ถูกต้องพอสมควรมีการใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ้าง

ระดับที่ 3 สามารถพูดได้ถูกต้องทั้งไวยากรณ์และคำศัพท์ในการสนทนาอย่างเป็นพิธีการ และแบบเป็นกันเองในเรื่องเกี่ยวกับสังคม อาชีพและวิชาการ สามารถอภิปรายในหัวข้อที่สนใจ และเฉพาะสาขาวิชาอย่างมีเหตุผล สามารถเข้าใจภาษาที่มีความเร็วในอัตราปกติรู้คำศัพท์มากพอที่จะคุยโดยไม่ต้องคิดหาคำศัพท์ในขณะที่พูดสำเนียงยังไม่เหมือนเจ้าของภาษาใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องแม้มีข้อผิดพลาดก็ไม่ได้ทำให้ผิดใจความหรือก่อให้เกิดความรำคาญแก่เจ้าของภาษา

ระดับที่ 4 ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องเหมาะสมกับความต้องการในสายอาชีพ เข้าใจและสนทนาในเรื่องประสบการณ์ของตนเองอย่างคล่องแคล่วโดยใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องชัดเจน สามารถโต้ตอบได้ถูกต้องแม้จะอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย มีข้อผิदन้อย สามารถรับสารและส่งสารได้ดี

ระดับที่ 5 พูดเหมือนเจ้าของภาษาที่มีการศึกษา ใช้ภาษาได้ดีเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาที่มีความรู้ในทุกรูปแบบ เช่น รู้ศัพท์มาก รวมทั้งสำนวน และภาษาถิ่น และวัฒนธรรม

4. แบบของ Clark เป็นระบบการให้คะแนนที่ใช้กับนักเรียนเมื่อวัดระดับความสามารถของนักเรียนโดยประมาณแบ่งเป็น 4 ระดับ จากระดับ 1 ซึ่งเป็นระดับเริ่มเรียนจนถึงระดับ 4 ซึ่งเป็นระดับสื่อสาร ไว้ดังนี้

การออกเสียง

1. ยังพูดไม่ได้และโต้ตอบไม่ได้
2. ออกเสียงผิดๆ พูดแล้วเข้าใจยาก
3. ออกเสียงผิดเป็นครั้งคราว แต่โดยทั่วไปแล้วเข้าใจได้
4. ออกเสียงถูกต้องและพูดได้เป็นที่เข้าใจ

คำศัพท์

1. ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้
2. ใช้คำศัพท์ผิดบ่อยๆ แต่ใช้ศัพท์ในเหตุการณ์นั้นได้
3. สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม

4. ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมในทุกสถานการณ์

ไวยากรณ์

1. โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้
2. ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด ใช้วลีถูกต้องบ้าง
3. ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย
4. ไม่มีข้อผิดพลาดทั้ง ในการใช้ศัพท์หรือโครงสร้าง

ความคล่อง

1. พูดแล้วต้องหยุดนานๆ พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้
2. พูดๆแล้วพูดต่อไปไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่
3. บทสนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่อง บางครั้งยังติดตะกุกตะกัก
4. บทสนทนาเป็นธรรมชาติ หยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2559) ได้กล่าวถึงการประเมินการพูดของนักเรียน โดยให้ครูผู้สอนประเมินการพูดจากการฝึกประสบการณ์จริงของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยแบ่งออกเป็นระดับ 1-5 ดังนี้

ระดับ 1 (0-2 คะแนน) ไม่สามารถทำกิจกรรมที่กำหนดให้ หรือทำได้เพียงเล็กน้อย เนื่องจาก ออกเสียงผิดทั้งหมด หรือเกือบทั้งหมด ใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้อง พูดเป็นคำๆ ขาดความต่อเนื่องจนสื่อความหมายไม่ได้

ระดับ 2 (3-4 คะแนน) ทำกิจกรรมที่กำหนดให้ได้เพียงเล็กน้อย เนื่องจาก ออกเสียงผิดเกือบทั้งหมด ใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้องบ่อยครั้ง พูดขาดความต่อเนื่องและเข้าใจยาก

ระดับ 3 (5-6 คะแนน) ทำกิจกรรมที่กำหนดได้บ้าง แต่ยังไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจาก ออกเสียงผิดบ่อยครั้ง ใช้วงศัพท์ในวงจำกัด ใช้ไวยากรณ์ผิด และไม่สามารถพูดใหม่ (Paraphrase) ให้เข้าใจได้

ระดับ 4 (7-8 คะแนน) ทำกิจกรรมที่กำหนดให้ได้ดี แต่ยังมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง เนื่องจาก ออกเสียงผิดเป็นบางครั้ง ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ผิดบ้าง แต่ยังสามารถสื่อความหมายได้หยุดคิดในขณะที่พูดบ้าง แต่ไม่ทำให้การสนทนาขาดตอน

ระดับ 5 (9-10 คะแนน) ทำกิจกรรมที่กำหนดให้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ เนื่องจาก พูดให้เข้าใจได้ง่าย แม้จะมีสำเนียงภาษาแม่ ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ได้อย่างเหมาะสมสามารถอธิบายหรือพูดใหม่ (Paraphrase) ได้เมื่อจำเป็นสนทนาได้อย่างต่อเนื่อง เหมาะสมกับสถานการณ์และอาจมีการหยุดคิดบ้างตามธรรมชาติ

โดยมีเกณฑ์การตัดสิน ดังนี้

ระดับ 5 คะแนน 9-10 หมายถึง ดีมาก

ระดับ 4 คะแนน 7-8 หมายถึง ดี

ระดับ 3 คะแนน 5-6 หมายถึง พอใช้

ระดับ 2 คะแนน 3-4 หมายถึง ควรปรับปรุง

ระดับ 1 คะแนน 0-2 หมายถึง ผิดปฏิบัติใหม่

สรุปได้ว่า มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้วัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ โดยเลือกใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน จากข้อมูลดังกล่าวสิ่งที่ใช้ในการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สามารถประเมินได้จาก การออกเสียงได้อย่างเหมาะสม การเลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสมกับการใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีความคล่องแคล่ว ต่อเนื่อง มั่นใจในการพูด และเกิดความเข้าใจในระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

ชรินทร์ทิพย์ แซ่เง่อร์ (2564) ได้ศึกษา การพัฒนาหลักสูตรเน้นกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักฟุตบอลสโมสรสตาร์พาวเวอร์อะคาเดมี่ เชียงราย รุ่นเยาวชนชายอายุไม่เกิน 12 ปี (U-12) โดยการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาหลักสูตรเน้นกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักฟุตบอลสังกัดสโมสรสตาร์พาวเวอร์อะคาเดมี่ เชียงราย รุ่นเยาวชนชายอายุไม่เกิน 12 ปี (U-12) ประชากร ได้แก่ นักฟุตบอลสังกัดสโมสรสตาร์พาวเวอร์อะคาเดมี่ เชียงราย ในปี พ.ศ. 2563 จำนวน 155 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักฟุตบอลสังกัดสโมสรสตาร์พาวเวอร์อะคาเดมี่ เชียงราย อายุ 10-12 ปี จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสังเกตการฝึกซ้อมของนักฟุตบอล แบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดระดับทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร แบบประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรเน้นกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักฟุตบอลสังกัดสโมสรสตาร์พาวเวอร์อะคาเดมี่ เชียงราย รุ่นเยาวชนชายอายุไม่เกิน 12 ปี (U-12) มีปัญหาการฟังภาษาอังกฤษที่พบมากที่สุด คือ ไม่เข้าใจเมื่อได้ยินคำศัพท์ภาษาอังกฤษ คำศัพท์เทคนิคกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับมาก ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษที่พบมากที่สุด คือ ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้เนื่องจากไม่คุ้นเคยกับคำศัพท์มาก่อน อยู่ในระดับมาก ความต้องการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องคำสั่งของผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์เทคนิคกีฬาฟุตบอลเป็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก และผลการวัดระดับทักษะการฟังและการพูด

ภาษาอังกฤษของนักฟุตบอลสังกัดสโมสรสตาร์พาวเวอร์อะคาเดมี่ เชียงราย รุ่นเยาวชนชายอายุไม่เกิน 12 ปี (U-12) มีทักษะการฟังและการพูดในระดับพอใช้ 2) หลักสูตรเน้นกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักฟุตบอลสังกัดสโมสรสตาร์พาวเวอร์อะคาเดมี่ เชียงราย รุ่นเยาวชนชายอายุไม่เกิน 12 ปี จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้ 30 ชั่วโมง มีองค์ประกอบของหลักสูตร 7 องค์ประกอบ คือ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ โครงสร้างหลักสูตร กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล และผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักฟุตบอล พบว่า นักฟุตบอล ร้อยละ 50 ผ่านเกณฑ์การประเมินการฟังภาษาอังกฤษ และร้อยละ 43.40 ผ่านเกณฑ์การประเมินการพูดภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 60 และ 4) ความพึงพอใจของนักฟุตบอลที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

วรพรรณ บัวขาว (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม English for Local Travel เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง การพูด และความตระหนักในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น งานวิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลที่เป็นจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร 2) พัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม English for Local Travel 3) เพื่อทดลองใช้หลักสูตรโดย 3.1) เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังเรียนด้วยหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม English for Local Travel กับเกณฑ์ร้อยละ 75 3.2) เพื่อศึกษาความตระหนักในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และ 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้หลักสูตรกิจกรรมชุมนุม English for Local Travel วิธีการดำเนินการวิจัยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลที่เป็นจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรโดยใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ขั้นตอนที่ 2 พัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ หลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตร และแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตร ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้หลักสูตรกิจกรรมชุมนุม โดยใช้แบบแผนการวิจัยกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One –Group Pretest posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบความสามารถในการฟัง พูด แบบประเมินความตระหนักในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม ขั้นตอนที่ 4 ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้หลักสูตร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้หลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาข้อมูลที่เป็นจำเป็นต่อการพัฒนาหลักสูตรทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจำเป็นสำหรับใช้พัฒนาหลักสูตรด้านเนื้อหา คือ เนื้อหาเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษประกอบด้วยคำศัพท์เกี่ยวกับมัคคุเทศก์ การทักทาย การบอกตำแหน่ง ทิศทาง การตอบคำถามโดยใช้คำถามที่ขึ้นต้นด้วย Wh-Questions เนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและวัฒนธรรม ประกอบด้วย การเป็นมัคคุเทศก์ ประวัติความเป็นมาของวัดหาดมุล

กระป๋อง และหลวงพ่อบุทธชินนรศ ประเพณีแข่งขันเรือยาว การทำข้าวเม่าพอก และการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม 2) ผลการสร้างหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม ทำให้ได้หลักสูตรที่มีองค์ประกอบ คือ 1) ความเป็นมาและความสำคัญ 2) หลักการ 3) จุดมุ่งหมาย 4) สารการเรียนรู้ 5) โครงสร้างหลักสูตร 6) แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 7) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 8) การวัดและประเมินผล 9) บทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง มีความเหมาะสมของหลักสูตรอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.38) และเอกสารประกอบหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.47) 3) ผลการทดลองใช้หลักสูตร 3.1) คะแนนการทดสอบความสามารถในการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3.2) คะแนนการทดสอบความสามารถในการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3.3) นักเรียนมีความตระหนักในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก 4) ผลการประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้หลักสูตรในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.61)

สไบทิพย์ จันทร์หอม (2560) ได้ศึกษา การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยงานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ในมุมมองของนักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์ 2) พัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ งานวิจัยนี้เก็บข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ซึ่งจัดเก็บข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยเก็บข้อมูลจากตัวอย่าง 3 กลุ่ม ประกอบด้วย นักเรียนช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 120 คน ครู จำนวน 5 คน และช่างยนต์ จำนวน 10 คน การเก็บข้อมูลด้วยวิธีการดังกล่าวเป็นการเก็บข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1) นักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์ มีความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามองค์ประกอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากที่สุด คือ องค์ประกอบความสามารถทางภาษาหรือไวยากรณ์ องค์ประกอบความสามารถทางวัฒนธรรมภาษา และองค์ประกอบความสามารถทางกลวิธีภาษา ตามลำดับ ส่วนองค์ประกอบความสามารถในการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษา พบว่า นักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์มีความต้องการเกี่ยวกับการพูดสนทนาทั่วไป การพูดให้ข้อมูล การพูดสาธิต การพูดให้อธิบายขั้นตอนในการปฏิบัติงาน การพูด

อธิบายระบบการทำงานและส่วนประกอบต่าง ๆ ของยานยนต์ และการทดสอบถามและแสดงความคิดเห็นตามลำดับ 2) หลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์รายวิชา คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างเนื้อหา ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 12 หน่วย รวมจำนวนชั่วโมงทั้งสิ้น 36 ชั่วโมง กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อประกอบการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

เกษราวัลย์ เขียรธานรักษ์ (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวอแก้ววิทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำปาง โดยการวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 21 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ หน่วยการเรียนรู้เรื่อง หมู่บ้านของเรา แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) หน่วยการเรียนรู้เรื่องหมู่บ้านของเรา ที่สร้างขึ้นประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ 6 แผน ใช้เวลาในการเรียน 15 ชั่วโมง ได้ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน ประโยค เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของตำบลวอแก้ว สภาพทางภูมิศาสตร์ของตำบลวอแก้ว ความเชื่อ ประเพณี พิธีกรรม และประวัติบุคคลสำคัญของตำบล 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหน่วยการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก

เบญจวรรณ บุญแสง (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 โดยการวิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2) ศึกษาประสิทธิภาพหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนหลังเรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 4) เปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนเรียนหลังเรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้านปาก อำเภोजेरินุศิลป์ จังหวัดสกลนคร จำนวน 11 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ

บูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งประกอบด้วยแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 10 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนวิจัยแบบ One Group Pretest-Posttest Design สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ t-test Dependent Samples ผลการวิจัยพบว่า 1) หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 78.91/76.62 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) นักเรียนที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุพิศรา วงศ์แสงน้อย (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยมีจุดประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2) ศึกษาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 75/75 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ 4) เปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนก่อนเรียนหลังเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนบ้านตาลกุดยางเดี่ยวโนนสมบูรณ์ อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Food and Drink ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ 10 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การวิจัยใช้แบบแผน One Group Pretest-Posttest Design สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ t-test Dependent samples ผลการวิจัย พบว่า 1) หน่วยการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ 78.20/76.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 75/75 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยหน่วยการเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนที่ได้รับการเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุรัชฎา ศรีพิทักษ์ (2552) ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิธีการสอนแบบฟัง-พูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการวิจัยมีจุดประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิธีการสอนแบบฟัง-พูด สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2. ศึกษาผลการใช้

หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนทวิรัตน์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 30 คน โดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิธีการสอนแบบฟัง-พูด ประกอบด้วย 7 หน่วยย่อย จำนวน 7 แผน แบบทดสอบหลังเรียน ได้แก่ ทักษะการฟัง จำนวน 3 ชุด ทักษะการพูด จำนวน 3 ชุด ทักษะการอ่าน จำนวน 3 ชุด และทักษะการเขียน จำนวน 1 ชุด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด และใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์ความพึงพอใจ จากผลการวิจัย พบว่า หลังจากการใช้หน่วยการเรียนรู้ที่ได้พัฒนาขึ้น ปรากฏผล ดังนี้ คะแนนทักษะการฟังหลังการใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับดีมาก และเป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ที่ระดับร้อยละ 80 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีมาก และเป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ที่ระดับร้อยละ 80 คะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหลังการใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี และไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ที่ระดับร้อยละ 80 คะแนนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหลังการใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี และไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ที่ระดับร้อยละ 80 ความพึงพอใจของนักเรียนจากการเรียนในหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

Cynthia Douglas (2017) ได้ศึกษา แผนการสอนที่ตอบสนองต่อวัฒนธรรม ที่ได้จากผู้เรียนภาษาอังกฤษจากที่ราบสูงทางตะวันออกเฉียงของปาปัวนิวกินี บทความนี้นำเสนอการพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองต่อวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษ ผ่านมุมมองของนักเรียนและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของพวกเขา งานวิจัยที่นำเสนอในบทความนี้แสดงให้เห็นถึงลักษณะสำคัญของการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษผ่านการเชื่อมโยงกับเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของผู้เรียน ความสำคัญของการปลูกฝังเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมในกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นเกี่ยวข้องกับทุกชั้นของหลักสูตรและการสอนภาษาที่สอง งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรที่ตอบสนองต่อวัฒนธรรมสามารถขึ้นได้โดยความต้องการของผู้เรียนภาษาได้อย่างไร แผนการสอนเหล่านี้เป็นตัวอย่างเฉพาะของการเรียนรู้ภาษาที่สองที่ขับเคลื่อนด้วยมุมมองภายในจากแรงบันดาลใจของผู้เรียน

Zahoor-UL-HAQ (2017) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดผ่านการเรียนรู้จากกิจกรรมในระดับประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) อธิบายวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพที่เรียกว่า "การเรียนรู้ตามกิจกรรม" ซึ่งสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนในระดับประถมศึกษา 2) ศึกษาผลของกิจกรรมการเรียนรู้ ต่อการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิธีการวิจัยใช้แบบแผน pre-test post-test equivalent group design กลุ่ม

ตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชายทั้งหมด 50 คน ทำการทดสอบก่อนเรียน นำคะแนนทดสอบก่อนเรียนมาจัดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเท่าๆ กัน นอกจากนี้ยังระบุผู้ทำคะแนนสูงและต่ำในแต่ละกลุ่มอีกด้วย กลุ่มทดลองได้รับการสอนตามวิธีการเรียนรู้ตามกิจกรรม และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนภาษาดั้งเดิม เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ทำการทดสอบหลังเรียน เพื่อวัดการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน โดยใช้สถิติ independent sample t-test ผลการวิจัยชี้ว่าการเรียนรู้จากกิจกรรมเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างทักษะการพูดของนักเรียน เนื่องจากคะแนนการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการศึกษาผู้วิจัยแนะนำให้ใช้วิธีการเรียนรู้ตามกิจกรรมในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาและเสริมทักษะการพูดของนักเรียน และแนะนำว่าครูควรได้รับการฝึกอบรมเพื่อใช้วิธีการตามกิจกรรมในบทเรียนภาษา

Muhammed Tunagür (2020) ได้ศึกษาผลของกิจกรรมการฟัง/การพูดที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางต่อทักษะการพูดภาษาตุรกีของนักเรียนสองภาษา จุดมุ่งหมายของการศึกษาคั้งนี้คือเพื่อตรวจสอบผลของกิจกรรมการฟังและการพูดที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางซึ่งพัฒนาโดยผู้วิจัยต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนอาหรับสองภาษา ในการศึกษา กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของชาวอาหรับที่โรงเรียนมัธยมใน Bitlis ประเทศตุรกี นักเรียนในกลุ่มทดลอง (n=20) ได้รับการฝึกอบรมทั้งหมด 24 ชั่วโมง โดยใช้เวลา 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ในภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิ ปีการศึกษา 2561-2562 โดยใช้กิจกรรมการฝึกการพูดที่พัฒนาโดยผู้วิจัย กลุ่มควบคุม (n=18) มีการจัดฝึกอบรมตามหลักสูตรการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการแห่งชาติของตุรกี (MEB) เพื่อรวบรวมข้อมูลก่อนการทดสอบและหลังการทดสอบ โดยใช้มาตรวัดการประเมินตนเองทักษะการฟัง (LSSAS) และมาตรวัดทักษะการพูดภาษาตุรกี (TSSS) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ independent samples t-test สรุปได้ว่ากิจกรรมการฟังและการพูดที่ดำเนินการกับกิจกรรมที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางส่งผลดีต่อทักษะการพูดและการฟังของนักเรียนโปรแกรมสองภาษา

Naouel Zoghلامي (2020) ได้ศึกษาวิเคราะห์ความต้องการสำหรับการออกแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษแบบมืออาชีพ: ข้อมูลเชิงลึกจากบริบทการเรียนรู้ตลอดชีวิตของฝรั่งเศส โดยในบทความนี้ Naouel Zoghلامي ใช้การวิเคราะห์ความต้องการเป็นแนวทางพื้นฐานในการออกแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษแบบมืออาชีพที่ Cnam ซึ่งเป็นสถาบันวิจัยระดับอุดมศึกษาของฝรั่งเศสที่มีเอกลักษณ์เฉพาะสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต ในขณะที่การวิเคราะห์ความต้องการยังไม่ใช้กันอย่างแพร่หลายในการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับโปรแกรมวัตถุประสงค์เฉพาะในบริบทการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของฝรั่งเศส การศึกษานี้พยายามที่จะเติมช่องว่างนี้โดยเปิดเผยประเภทของงานที่ผู้ใหญ่เรียนที่เรียนที่ Cnam กล่าวว่าพวกเขาจำเป็นต้องดำเนินการเป็นภาษาอังกฤษ ที่ทำงาน. จุดแข็งประการหนึ่งของการศึกษานี้อยู่ที่การอาศัยข้อมูลที่ให้โดยบุคคลภายในโดเมน มากกว่าการ

สันนิษฐานโดยนักวิจัย-ครูเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ใหญ่ต้องเรียนรู้เพื่อแจ้งหลักสูตรภาษาอังกฤษแบบมืออาชีพ ข้อมูลการศึกษาให้ข้อมูลที่จำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่และพื้นฐานในการสร้างงานการสอนที่เกี่ยวข้อง

Saleh Alrasheedi (2020) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการพูดของผู้เรียน EFL ของซาอุดีอาระเบีย การสอนทักษะพื้นฐานทั้งสี่ของการเรียนรู้ภาษาควรต้องเน้นอย่างเท่าเทียมกัน ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด อย่างไรก็ตาม สังเกตได้ว่าความเอาใจใส่ไม่ได้มุ่งไปที่การพัฒนาทักษะการพูดในผู้เรียน EFL ของซาอุดีอาระเบีย งานนี้ทำหยาบเป็นพิเศษเนื่องจากนักเรียนไม่ได้ใช้หรือพูดภาษาอังกฤษอย่างแพร่หลายในการสื่อสารในแต่ละวัน การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อความสามารถในการพูดของผู้เรียน โดย (1) พิจารณากลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ในการพัฒนาทักษะการพูด (2) ระบุอุปสรรคที่ผู้เรียนเผชิญในการพัฒนาทักษะการพูด และ (3) แนะนำวิธีการอำนวยความสะดวกในการได้มาซึ่งทักษะการพูดภาษาอังกฤษ การวิจัยหาคำตอบสำหรับคำถามเหล่านี้ (1) อะไรคือปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อทักษะการพูดของนักเรียน และ (2) เหตุใดผู้เรียนจึงพบว่า การพูดภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยาก เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์กับผู้เข้าร่วมหญิงและชาย 200 คนในสาขาวิชาต่างๆ ที่มหาวิทยาลัย Majmaah ในซาอุดีอาระเบีย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ SPSS ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยทางอารมณ์ที่ส่งผลต่อทักษะการพูดของนักเรียน ได้แก่ ความเครียด ความกดดันจากเพื่อนฝูง ความวิตกกังวล และความกลัวที่จะทำผิดพลาด ปัจจัยอื่นๆ ที่ขัดขวางประสิทธิภาพการพูด ได้แก่ ความไม่เพียงพอของคำศัพท์ที่จำเป็น การขาดการเข้าถึงภาษาเป้าหมาย และโอกาสที่หายากในการฝึกพูดนอกห้องเรียน

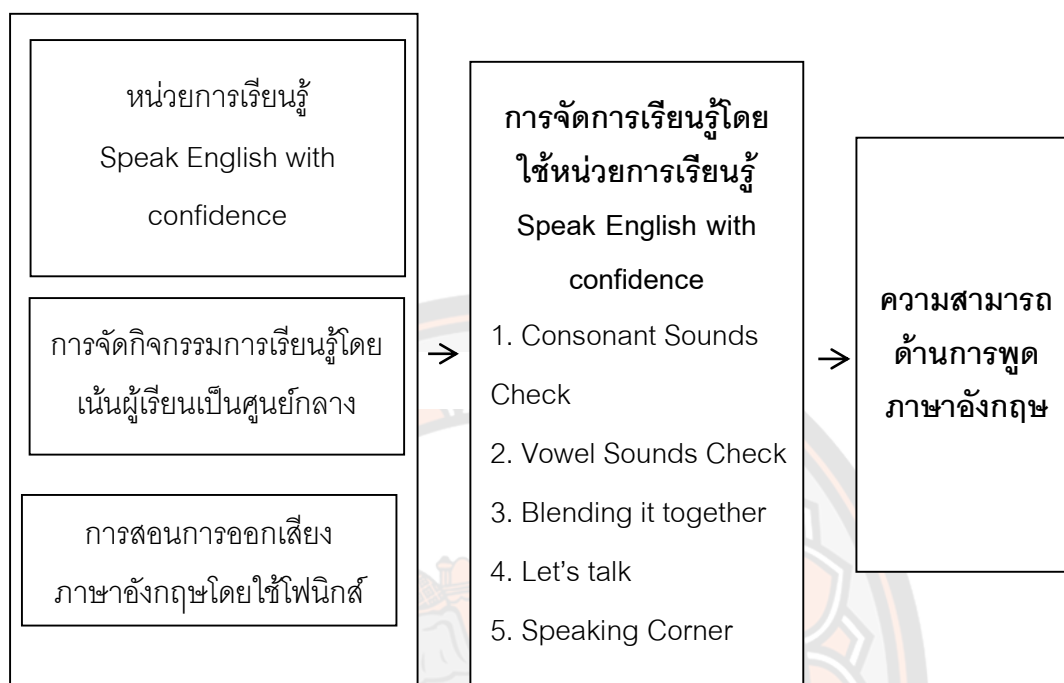
Sri Wahyuningsih (2020) ได้ศึกษา ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษ: นัยสำหรับการพัฒนาหลักสูตรการพูดในอินโดนีเซีย มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบปัญหาการพูดภาษาอังกฤษที่พบโดยนักศึกษาแผนกการศึกษาภาษาอังกฤษที่ State Islamic Institute of Kudus และสำรวจความหมายบางประการสำหรับการพัฒนาหลักสูตรการพูดของแผนกการศึกษาภาษาอังกฤษ การศึกษานี้ใช้วิธีการเชิงพรรณนาเชิงคุณภาพ และข้อมูลนำมาจากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง การสังเกตและการอภิปรายกลุ่ม (FGD) ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาที่นักศึกษาแผนกการศึกษาภาษาอังกฤษพบในการพูดภาษาอังกฤษครอบคลุมถึง การขาดคำศัพท์ที่เหมาะสม การขาดความเชี่ยวชาญด้านไวยากรณ์ การออกเสียงที่ถูกต้อง การขาดการป้อนข้อมูลภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน ขาดความมั่นใจและขาดการพัฒนาหลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษ มีนัยบางอย่างสำหรับการพัฒนาหลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษ ประการแรก หลักสูตรการพูดควรได้รับการออกแบบมาอย่างดี ประการที่สอง อาจารย์ควรออกแบบหลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษที่ผสมผสานด้วยเทคโนโลยีและโซเชียลมีเดียที่ทำให้นักเรียนได้เสริมสร้างวัฒนธรรม ความรู้ และประสบการณ์ทั่วโลก ประการที่สาม อาจารย์ควรอำนวยความสะดวก

สะดวกในหลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษกับชุมชนที่พูดภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสพูดภาษาอังกฤษทั้งในและนอกชั้นเรียนมากขึ้น

Ekiz, Meryem Altun (2021) ได้ศึกษา ผลของบทเรียนมนุษยสัมพันธ์และการสื่อสารต่อทักษะการพูด โดยศึกษาผลกระทบของบทเรียนมนุษยสัมพันธ์และการสื่อสารต่อทักษะการพูดที่มีคาร์มคมคาย โดยใช้แบบแผนการวิจัยกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 96 คนกำลังศึกษาอยู่ที่ Hatay Mustafa Kemal University School of Physical Education and Sports เข้าร่วมการวิจัยโดยสมัครใจในภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิปี 2020-2021 ข้อมูลถูกเก็บรวบรวมระหว่างการทำสนทนากลุ่มในบทเรียนมนุษยสัมพันธ์และการสื่อสาร ประเมินทักษะการพูดโดยใช้แบบประเมินสำหรับเจ้าของภาษาตุรกีที่พัฒนาโดย Bozkurt และ Arica-Akkök (2019) สถิติที่ใช้ได้แก่ ระดับทักษะการพูดก่อน-หลังเรียน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยเลขคณิต Wilcoxon Signed-Ranks Test ถูกนำมาใช้เพื่อพิจารณาว่าคะแนนทักษะการพูดก่อนและหลังบทเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ จากผลการวิจัยพบว่า ในขณะที่ค่าเฉลี่ยก่อนการทดสอบของนักเรียนกลุ่มทดลองต่ำกว่ากลุ่มควบคุม แต่ค่าเฉลี่ยหลังการทดสอบสูงกว่ากลุ่มควบคุม พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างคะแนนของนักเรียนที่เข้าร่วมในการศึกษาก่อนและหลังการทดลองจากแบบสังเกตทักษะการพูด และเมื่อพิจารณาอันดับเฉลี่ยและผลรวมของคะแนนความแตกต่าง นั่นคือ คะแนนหลังการทดสอบมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอยู่ในระดับบวก

Özlem ÖZTÜRK-PAT(2021) ได้ศึกษาผลของวิธีการสร้างสรรค์ละครต่อทักษะการพูดของนักเรียน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของวิธีการสร้างสรรค์ละครในการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนในหลักสูตรภาษาตุรกีชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การศึกษาได้ดำเนินการกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ที่โรงเรียนประถมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่งในไซกามาของกูดัก จำนวน 46 คน ใช้การทดลองแบบกึ่งทดลองกับกลุ่มควบคุมก่อนการทดสอบ-หลังการทดสอบ การสอนการพูดโดยใช้วิธีละครสร้างสรรค์ในกลุ่มทดลอง และใช้โปรแกรมการสอนปัจจุบัน (วิธีการสอนแบบเดิม) ในกลุ่มควบคุม ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้ "รูบริกการประเมินทักษะการพูด" ที่พัฒนาโดยผู้วิจัยเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จัดกิจกรรมเป็นเวลาหกสัปดาห์ ใช้การทดสอบความปกติของ ซาปิโร-วิลค์ (Shapiro-Wilk) เพื่อตรวจสอบว่าข้อมูลแสดงการแจกแจงแบบปกติหรือไม่ วิเคราะห์ข้อมูลผ่านโปรแกรม SPSS เวอร์ชัน 20.0 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ t จากผลการศึกษาพบว่า ทักษะการพูดของนักเรียนในกลุ่มทดลองและทักษะในกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กลุ่มทดลองมีค่าสูงกว่ากลุ่มควบคุม

กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งมี 3 ขั้นตอนและมีรายละเอียดในการดำเนินงาน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและหาคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขั้นตอนที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แหล่งข้อมูล

1. การศึกษาข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ผู้ให้ข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้
  - 1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป มีประสบการณ์สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ระดับอุดมศึกษา จำนวน 2 คน
  - 1.2 ครูวิทยฐานะชำนาญการหรือชำนาญการพิเศษทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์ด้านการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน
  - 1.3 นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน

2. ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพแบบสัมภาษณ์

เป็นครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์ด้านการสอน ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน

เครื่องมือที่ใช้การวิจัย

แบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่เป็นต่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้

ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่เป็นต่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านตอรั้ง ตำบลหนองแม่แตง อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ขอบข่ายเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ และคำอธิบายรายวิชา

1.2 ศึกษาองค์ประกอบของหน่วยการเรียนรู้ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

1.3 ศึกษาการสร้างแบบสัมภาษณ์

1.4 กำหนดแนวประเด็นคำถามในแบบสัมภาษณ์ ซึ่งมีประเด็นคำถาม 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1.5 สร้างแบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่

ฉบับที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence สำหรับนักเรียน ซึ่งมีประเด็นในการถาม ดังนี้

- 1) นักเรียนชื่นชอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษรูปแบบใด
- 2) นักเรียนอยากให้ครูผู้สอนนำกิจกรรมแบบใดมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษบ้าง
- 3) นักเรียนอยากให้ครูผู้สอนนำสื่อหรืออุปกรณ์อะไรมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษบ้าง

ฉบับที่ 2 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีประเด็นในการถาม ดังนี้

1) ด้านเนื้อหา

1.1) ท่านคิดว่าเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ที่จะนำไปใช้ในการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนควรมีเนื้อหาใดบ้าง

1.2) การสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้โฟนิกส์ (Phonics) สำหรับเด็กประถม เพื่อให้ออกเสียงได้ถูกต้องหรือใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา ควรเริ่มที่เนื้อหาอะไร

2) ด้านวิธีการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ

2.1) การสอนออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับเด็กประถม เพื่อให้ออกเสียงได้ถูกต้องหรือใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา ควรใช้วิธีการสอนรูปแบบใดบ้าง

2.2) มีกิจกรรมใดบ้างที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

2.3) จุดเน้นสำคัญในการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษคืออะไร

2.4) ข้อควรระวังในการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษคืออะไร

3) ด้านระยะเวลา

3.1) ระยะเวลาที่เหมาะสมในการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับเด็กประถมควรใช้ระยะเวลาเท่าใด

4) ด้านการวัดและประเมินผล

4.1) การวัดและประเมินผลการออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับเด็กประถม ควรใช้วิธีการวัดและประเมินผลแบบใด

1.6 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.7 นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเรียบร้อยแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาคำสอดคล้อง (IOC) และให้คำแนะนำเพิ่มเติม

1.8 วิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง จากผู้เชี่ยวชาญ โดยพิจารณาค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จากนั้นปรับปรุงและแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีค่าเท่ากับ 1.00 ซึ่งหมายความว่าแบบสัมภาษณ์สามารถนำไปใช้ได้

1.9 จัดทำแบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence ฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้เก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence ฉบับสมบูรณ์ ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ท่าน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน ทำการตอบแบบสัมภาษณ์
2. จัดเก็บแบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence ที่ได้แจกไป จากทั้งผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ท่าน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน
3. นำแบบสัมภาษณ์มาตรวจสอบความเรียบร้อย และสังเคราะห์คำตอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence จะต้องนำคำตอบที่ได้จากการตอบแบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence จากทั้งผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ท่าน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน มาวิเคราะห์เป็นบทสรุปในแต่ละหัวข้อ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการสร้างหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence ต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและหาคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แหล่งข้อมูล

ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ มีคุณสมบัติดังนี้

- 1) เป็นอาจารย์ที่สอนในสถานบันอุดมศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป สาขาหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน
- 2) เป็นครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษทางด้าน การสอนภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์ด้านการสอน ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. แบบประเมินความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3. แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างและหาคุณภาพหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านตอรั้ง ตำบลหนองแม่แตง อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ขอบข่ายเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ และคำอธิบายรายวิชา

1.2 ศึกษาองค์ประกอบของหน่วยการเรียนรู้ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้น มีองค์ประกอบ 9 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ 2) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 3) สาระสำคัญ 4) สาระการเรียนรู้ 5) จุดประสงค์การเรียนรู้ 6) กิจกรรมการเรียนรู้ 7) ภาระงาน 8) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 9) เวลาเรียน

1.3 นำข้อมูลที่จำเป็นต่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นำไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง ซึ่งได้ข้อมูลดังตารางที่ 1

ตาราง 1 แสดงข้อมูลที่จำเป็นต่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เปรียบเทียบกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ข้อมูลที่จำเป็นต่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้
<p>1. ด้านเนื้อหา การสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนควรมีเนื้อหาเกี่ยวกับการออกเสียงสระ เสียงพยัญชนะ ที่จะนำไปสู่การออกเสียงในคำ ประโยค บทสนทนา หรือบทความสั้น ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน</p>	<p>ต 1.1 ป.4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะ ถูกต้องตามหลักการอ่าน</p>	<p>1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ</p> <p>2. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ</p>
	<p>ต 1.2 ป.4/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล</p>	
	<p>ต 1.2 ป.4/4 พูด/เขียนเพื่อขอ และให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและครอบครัว</p>	
	<p>ต 1.2 ป.4/5 พูด/เขียนแสดงความรู้สึกรักของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัวและกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง</p>	
<p>2. ด้านวิธีการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษ ควรใช้วิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง อาจจะเป็นคลิปวิดีโอ สื่อออนไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือแอปพลิเคชัน ที่มีเจ้าของ</p>	-	<p>1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ</p> <p>2. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ</p>

ข้อมูลที่สำคัญต่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้
<p>ภาษาเป็นผู้สอน เพื่อเป็นการฝึกสำเนียง รวมไปถึงวิธีการสอนแบบสาธิต และวิธีการสอนแบบใช้เกม ใช้เพลง เพื่อให้เกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้ฟังเสียงเจ้าของภาษา และฝึกออกเสียงตาม อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องเป็นประจำ รวมไปถึงครูผู้สอนและผู้เรียนจะต้องมีความมั่นใจ และความกล้าแสดงออกในการออกเสียงภาษาอังกฤษ</p>		3. นักเรียน
<p>3. ด้านระยะเวลา สำหรับเด็กประถมควรใช้ระยะเวลาอย่างน้อย 10-15 ชั่วโมงในการปูพื้นฐานการออกเสียงภาษาอังกฤษ และที่สำคัญต้องมีการฝึกฝนทุกวัน จนกว่าผู้เรียนจะเกิดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง</p>	-	1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 2. ครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
<p>4. ด้านการวัดและการประเมินผล ควรใช้การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษจากการออกเสียงได้อย่างเหมาะสม การเลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม การใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีความคล่องแคล่ว ต่อเนื่อง มั่นใจในการพูดและเกิดความเข้าใจในระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง โดยให้ผู้เรียนทดสอบออกเสียง คำศัพท์ ประโยค อ่านบทความสั้นๆ รวมไปถึงการพูดหน้าชั้นเรียน</p>	-	1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 2. ครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ

1.4 นำข้อมูลที่จำเป็นจากตารางที่ 1 ไปสร้างหน่วยการเรียนรู้ โดยการกำหนดชื่อหน่วยการเรียนรู้ ใส่มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของหน่วยการเรียนรู้ ดังตารางที่ 2

ตาราง 2 แสดงสาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้			
Speak English with Confidence	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้
1. Consonant Sounds Check	ต 1.1 ป.4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความ ง่ายๆ และบทพูดเข้า จังหวะถูกต้องตาม หลักการอ่าน	1. นักเรียนสามารถบอกเสียงพยัญชนะต้นคำและเสียงพยัญชนะท้ายคำได้ 2. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษแบบ Phonics ได้ 3. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำได้อย่างมั่นใจ	Consonant sounds 1. Single letter consonant sounds 2. Double letter consonant sounds
2. Vowel Sounds Check	ต 1.1 ป.4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความ ง่ายๆ และบทพูดเข้า จังหวะถูกต้องตาม หลักการอ่าน	1. นักเรียนสามารถบอกสระเสียงสั้น สระเสียงยาว และสระคู่ประสมได้ 2. นักเรียนสามารถออกเสียงสระภาษาอังกฤษแบบ Phonics ได้ 3. นักเรียนสามารถออกเสียงสระภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจ	Vowel sounds 1. Short vowel sounds 2. Long vowel sounds 3. Double letter vowel sounds
3. Blending it together	ต 1.1 ป.4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความ ง่ายๆ และบทพูดเข้า	1. นักเรียนสามารถบอกวิธีการสะกดคำ กลุ่มคำ ประโยค แบบ consonant vowel consonant และ Tongue Twisters ได้	Spelling 1. c + a + t = cat (เคอะ แอะ เทอะ แคท) 2. k + i + ng = king

หน่วยการเรียนรู้			
Speak English with Confidence	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้
	จังหวะถูกต้องตาม หลักการอ่าน	2. นักเรียนสามารถออกเสียง สะกดแบบ consonant vowel consonant และ Tongue Twisters ได้ 3. นักเรียนสามารถออกเสียง สะกดแบบ consonant vowel consonant และ Tongue Twisters ได้อย่าง มั่นใจ	(เคอะ อี เอะ คิง) 3. R + oo + m =room (เรอะ อู เมอะ รุม)
4. Let's talk	ต 1.2 ป.4/1 พูด/ เขียนโต้ตอบในการ สื่อสารระหว่างบุคคล ต 1.2 ป.4/4 พูด/ เขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว ต 1.2 ป.4/5 พูด/ เขียนแสดงความรู้สึก ของตนเอง เกี่ยวกับ เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง	1. นักเรียนสามารถบอก ความหมายคำศัพท์ ประโยค เกี่ยวกับการทักทายและการให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และ ครอบครัวได้ 2. นักเรียนสามารถพูดทักทาย ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อน และ ครอบครัวได้ 3. นักเรียนมีความมั่นใจในการ พูดทักทายให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเองเพื่อน และ ครอบครัว	1. What is your name? - My name is ..... 2. What is your nick name? - My nickname is ... 3. How old are you? - I am ..... years old. 4. Where do you live? - I live in ... 5. This is ..... 6. I'd like you to know .....

หน่วยการเรียนรู้			
Speak English with Confidence	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้
			7. I'd like to introduce you to .....
			8. I want to introduce my friend .....
			9. I want you to meet my friend .....
5. Speaking Corner	<p>ต 1.2 ป.4/4 พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว</p> <p>ต 1.2 ป.4/5 พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้เคียง และกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง</p>	<p>1. นักเรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับครอบครัว และกิจวัตรประจำวันของตนเองได้</p> <p>2. นักเรียนสามารถพูดแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับครอบครัว และกิจวัตรประจำวันของตนเองได้</p> <p>3. นักเรียนสามารถพูดเกี่ยวกับครอบครัว และกิจวัตรประจำวันของตนเองได้อย่างมั่นใจ</p>	<p>Speaking Practice</p> <p>1. My daily routines</p> <p>2. My family</p>

1.5 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยผู้วิจัยได้ใช้ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามรูปแบบของ สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา (2559) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) มีจุดมุ่งหมายเพื่อทบทวนความรู้ที่ผู้เรียนเรียนมาแล้ว และเพื่อให้เกิดความพร้อมและอยากเรียนรู้อีกบทเรียนใหม่ ผู้สอนต้องเตรียมเนื้อหาเชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญของบทนั้นๆ เมื่อเห็นว่าผู้เรียนมีความพร้อม เกิดความสนุก และกระตือรือร้นที่จะเรียนแล้วก็เริ่มสอนเนื้อหาต่อไป กิจกรรมในขั้นนี้สามารถใช้ได้หลากหลาย เช่น เล่นเกม ปริศนา คำทาย

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในขั้นนี้ผู้สอนจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน มีการนำเสนอศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ ให้เข้าใจทั้งรูปแบบและความหมาย และกิจกรรมที่เหมาะสม ประกอบด้วย การให้ฟังเนื้อหาใหม่ให้ฝึกพูดตาม ผู้สอนต้องเป็นผู้ให้ความรู้ทางภาษาที่ถูกต้อง และเป็นแบบอย่างที่ต้องการในการออกเสียง คือ Informant (ผู้ให้ความรู้) แม้จะไม่เน้นไวยากรณ์มากนัก แต่ต้องพยายามให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดในรูปแบบภาษาที่ต้องการ (Accuracy) ด้วย

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วจากขั้นนำเสนอเนื้อหา โดยมีวัตถุประสงค์ให้ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว (Fluency) การฝึกอาจจะฝึกทั้งชั้นเป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ช่วงนี้เป็นโอกาสที่ผู้สอนจะแก้ไขข้อผิดพลาดการใช้ภาษาของผู้เรียน ซึ่งการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นควรทำหลังการฝึก เพราะหากทำระหว่างที่ผู้เรียนกำลังลองฝึกอยู่ ความมั่นใจที่จะใช้ภาษาให้คล่องแคล่วอาจลดลงได้

ขั้นที่ 4 ขั้นการใช้ภาษา (Production) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้กับสถานการณ์ต่างๆ ในรูปแบบกิจกรรมหลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) และเกิดความสนุกสนานขั้นนี้เป็นขั้นที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม โดยผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือถ้าผู้เรียนผิดพลาด อย่าขัดจังหวะให้ไปก่อน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกสบายใจกิจกรรมที่กำหนดไว้มีหลากหลาย เช่น การเล่นเกม การทำชิ้นงานการทำแบบฝึก การนำเสนอผลงาน เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมง ในขั้นนี้จุดประสงค์เพื่อสรุปสิ่งที่ได้เรียนมาแล้วกิจกรรมที่แนะนำคือ อาจให้ผู้เรียนนำเสนอรายงานกลุ่ม การทำแบบฝึกหัดสรุปความรู้ หรือเล่นเกมเพื่อทดสอบสิ่งที่เรียนมาแล้วก็ได้

1.6 กำหนดการประเมินผลการเรียนรู้ ชิ้นงาน ภาระงาน

1.7 จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 5 แผน ดังนี้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 Consonant Sounds Check

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 Vowel Sounds Check

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 Blending it together

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 Let's talk

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 Speaking Corner

1.8 นำหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไข

1.9 นำหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ และให้ข้อเสนอแนะ

1.10 นำผลการตรวจประเมินให้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยให้ค่าเหมาะสมมีค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงถือว่ากิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม

1.11 นำหน่วยการเรียนรู้มาปรับปรุง แก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.12 จัดทำหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. การสร้างและหาคุณภาพของแบบประเมินความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแบบประเมินความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ที่มีผู้วิจัยท่านอื่นได้ทำไว้ก่อนหน้า เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินคุณภาพ

2.2 กำหนดประเด็นที่จะต้องใช้ในการประเมินหน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

- 1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้
- 2) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด
- 3) สาระสำคัญ
- 4) สาระการเรียนรู้
- 5) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 6) กิจกรรมการเรียนรู้
- 7) ภาระงาน
- 8) การวัดและประเมินผล
- 9) ระยะเวลา

2.3 ดำเนินการสร้างแบบประเมิน ซึ่งเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และแบบปลายเปิดในส่วนท้ายของแบบประเมิน เพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ โดยกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง เหมาะสมมาก
3 คะแนน	หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง เหมาะสมน้อย
1 คะแนน	หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

2.4 นำแบบประเมินความเหมาะสมที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของประเด็นในการประเมิน ความชัดเจนทางภาษา ความถูกต้องตามเนื้อหา และให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข จากนั้นจัดทำแบบประเมินความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

3. การสร้างและหาคุณภาพของแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีผู้วิจัยท่านอื่นได้ทำไว้ก่อนหน้า เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินคุณภาพ

3.2 กำหนดจุดประสงค์ ครอบคลุมเนื้อหา และหัวข้อที่ต้องการประเมินแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

- 1) กิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนและมีความต่อเนื่องของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 2) ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
- 3) กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
- 4) กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง และมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม
- 5) กิจกรรมการเรียนรู้สร้างความสนใจและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน
- 6) กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับชั้น และวัยของผู้เรียน

3.3 ดำเนินการสร้างแบบประเมิน ซึ่งเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และแบบปลายเปิดในส่วนท้ายของแบบประเมิน เพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ โดยกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง เหมาะสมมาก
3 คะแนน	หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง เหมาะสมน้อย
1 คะแนน	หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

3.4 นำแบบประเมินความเหมาะสมที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของประเด็นในการประเมิน ความชัดเจนทางภาษา ความถูกต้องตามเนื้อหา และให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข จากนั้นจัดทำแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การประเมินความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบหน่วยการเรียนรู้ มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. ติดต่อประสานงานกับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไปยังผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

2. นำแบบประเมินความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3. นำผลคะแนนที่ได้จากการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. นำผลการประเมินความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2546, หน้า 160-166)

ระดับคะแนน 4.51 - 5.00	หมายถึงเหมาะสมมากที่สุด
ระดับคะแนน 3.51 - 4.50	หมายถึงเหมาะสมมาก
ระดับคะแนน 2.51 - 3.50	หมายถึงเหมาะสมปานกลาง
ระดับคะแนน 1.51 - 2.50	หมายถึงเหมาะสมน้อย
ระดับคะแนน 1.00 - 1.50	หมายถึงเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดเกณฑ์พิจารณาความเหมาะสมจะต้องมีค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 คะแนน จึงถือว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 3 เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนรู้ Speak English with Confidence

แหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านตอรั้ง ตำบลหนองแม่แตง อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 17 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ การเรียนรู้ด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้
  - 1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
  - 1.2 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551

1.3 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อกำหนดขอบเขตของการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

ตาราง 3 แสดงจุดประสงค์การเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อกำหนดขอบเขตของการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์การเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence	ขอบเขตของการประเมินความสามารถ ด้านการพูดภาษาอังกฤษ
1. นักเรียนสามารถบอกเสียงพยัญชนะต้นคำและเสียงพยัญชนะท้ายคำได้	1. การออกเสียง 2. คำศัพท์ 3. ความคล่องแคล่ว
2. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษแบบ Phonics ได้	1. การออกเสียง 2. ความคล่องแคล่ว
3. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำได้อย่างมั่นใจ	1. การออกเสียง 2. ความคล่องแคล่ว 3. ความมั่นใจ
4. นักเรียนสามารถบอกสระเสียงสั้น สระเสียงยาว และสระคู่ประสมได้	1. การออกเสียง 2. คำศัพท์ 3. ความคล่องแคล่ว
5. นักเรียนสามารถออกเสียงสระภาษาอังกฤษแบบ Phonics ได้	1. การออกเสียง 2. ความคล่องแคล่ว
6. นักเรียนสามารถออกเสียงสระภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจ	1. การออกเสียง 2. ความคล่องแคล่ว 3. ความมั่นใจ
7. นักเรียนสามารถบอกวิธีการสะกดคำ กลุ่มคำ ประโยค แบบ consonant vowel consonant และ Tongue Twisters ได้	1. การออกเสียง 2. คำศัพท์ 3. ความคล่องแคล่ว
8. นักเรียนสามารถออกเสียงสะกดแบบ consonant vowel consonant และ Tongue Twisters ได้	1. การออกเสียง 2. คำศัพท์ 3. ความคล่องแคล่ว

จุดประสงค์การเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้	ขอบเขตของการประเมินความสามารถ
Speak English with Confidence	ด้านการพูดภาษาอังกฤษ
9. นักเรียนสามารถออกเสียงสะกดแบบ consonant vowel consonant และ Tongue Twisters ได้	1. การออกเสียง 2. คำศัพท์ 3. ความคล่องแคล่ว 4. ความมั่นใจ
10. นักเรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์ ประโยค เกี่ยวกับการตกทายและการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัวได้	1. การออกเสียง 2. คำศัพท์ 3. ความคล่องแคล่ว 4. ไวยากรณ์
11. นักเรียนสามารถพูดตกทายให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัวได้	1. การออกเสียง 2. คำศัพท์ 3. ความคล่องแคล่ว 4. ไวยากรณ์ 5. ความมั่นใจ
12. นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดตกทายให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว	1. การออกเสียง 2. คำศัพท์ 3. ความคล่องแคล่ว 4. ไวยากรณ์ 5. ความมั่นใจ
13. นักเรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับครอบครัว และกิจวัตรประจำวันของตนเองได้	1. การออกเสียง 2. คำศัพท์ 3. ความคล่องแคล่ว 4. ไวยากรณ์ 5. ความมั่นใจ
14. นักเรียนสามารถพูดแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับครอบครัว และกิจวัตรประจำวันของตนเองได้	1. การออกเสียง 2. คำศัพท์ 3. ความคล่องแคล่ว 4. ไวยากรณ์ 5. ความมั่นใจ

จุดประสงค์การเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้	ขอบเขตของการประเมินความสามารถ
Speak English with Confidence	ด้านการพูดภาษาอังกฤษ
15. นักเรียนสามารถพูดเกี่ยวกับครอบครัว และกิจวัตรประจำวันของตนเองได้อย่างมั่นใจ	1. การออกเสียง 2. คำศัพท์ 3. ความคล่องแคล่ว 4. ไวยากรณ์ 5. ความมั่นใจ

1.4 สร้างแบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบวัดและประเมินภาคปฏิบัติความสามารถด้านการพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ โดยใช้เกณฑ์การวัดความสามารถในการพูดเป็นแบบมาตราส่วนต่างระดับ (Rubric Score)

ตาราง 4 แสดงการวิเคราะห์การสร้างแบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

เรื่อง	คำอธิบาย	จำนวน
1. การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	1. นักเรียนสุ่มหยิบคำศัพท์พื้นฐานของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ครั้งละ 1 คำ 2. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ที่หยิบได้ จนครบ 10 คำ 3. ผู้สอนให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมิน	20 (10)
2. การพูดประโยคภาษาอังกฤษ	1. ผู้สอนพูดประโยคเป็นภาษาไทย 1 ประโยค 2. นักเรียนคิดและพูดประโยคนั้นเป็นภาษาอังกฤษ 3. ทำเช่นนี้จนครบ 10 ประโยค 4. ผู้สอนให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมิน	20 (10)
3. การพูดให้ข้อมูลในสถานการณ์ต่างๆ	1. นักเรียนหยิบเลือกสถานการณ์คนละ 1 หัวข้อ ดังนี้ 1.1 พูดแนะนำตนเองและครอบครัว 1.2 พูดแนะนำตนเองและโรงเรียน 1.3 พูดแนะนำตนเองและเพื่อนใหม่	1 หัวข้อ

2. นักเรียนเตรียมตัวพูดเป็นเวลา 5 นาที
3. นักเรียนพูดให้ข้อมูลตามหัวข้อที่ได้รับ
4. ผู้สอนให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมิน

* ตัวเลขในวงเล็บ คือ จำนวนข้อที่ใช้จริง ซึ่งคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และประโยคภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ในการประเมิน นำมาจากในหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence

1.5 ร่างแบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยกำหนดเกณฑ์การวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ดังตารางที่ 5

ตาราง 5 แสดงเกณฑ์การวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน			
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
1. การออกเสียง (Pronunciation)	ออกเสียงถูกต้อง พูดได้	ออกเสียงผิดเป็น บางครั้ง	ออกเสียงผิดบ่อย มาก และฟังไม่เข้าใจ	ยังพูดและโต้ตอบ การสนทนาไม่ได้
2. คำศัพท์ (Vocabulary)	สื่อความหมายได้ และใช้คำศัพท์ได้ อย่างเหมาะสมกับ สถานการณ์	สื่อความหมายได้ เป็นส่วนใหญ่ เลือกใช้คำศัพท์ ได้อย่างเหมาะสม	ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย มาก แต่ใช้ถูกต้องใน สถานการณ์ต่างๆ ได้	ใช้คำศัพท์ผิดและ โต้ตอบการ สนทนาไม่ได้
3. ไวยากรณ์ (Grammar)	ไม่มีข้อผิดพลาด ทั้งในการเลือกใช้ คำศัพท์ และ โครงสร้างทาง ภาษา	ใช้โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ได้อย่าง ถูกต้อง มี ข้อผิดพลาด เล็กน้อย	ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้น ผิด วลีถูกต้องบ้าง	ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ผิด ไม่ สามารถสื่อสารได้
4. ความ คล่องแคล่ว (Fluency)	พูดต่อเนื่อง ราบรื่นเป็น ธรรมชาติ มีความ คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ราบรื่นเป็น ธรรมชาติ แต่ก็มี สะดุดเป็น บางครั้ง	โต้ตอบสนทนาไม่ได้ แต่พยายามพูดต่อ โดยการเริ่มต้นใหม่	พูดแล้วหยุดคิด นาน พูดไม่ ต่อเนื่อง โต้ตอบ การสนทนาไม่ได้

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน			
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
5. ความมั่นใจ และความ ต่อเนื่องในการ พูด (Confidence and continuity)	มีความมั่นใจใน การพูด พูดเสียง ดัง ฟังชัด สบตา ผู้ฟัง ใช้ท่าทาง ใช้ เสียงแสดง ความรู้สึกลักษณะ เหมาะสม สามารถอธิบาย หรือพูดใหม่ (Paraphrase) ได้ เมื่อจำเป็น	มีความมั่นใจใน การพูด พูดเสียง ดัง ฟังชัด สบตา ผู้ฟัง มีหยุดคิดใน ขณะที่พูดบ้าง แต่ ไม่ทำให้การ สนทนาขาดตอน	ไม่ค่อยมั่นใจในการ พูด พูดเสียงเบา ไม่ ชัดเจน สบตาผู้ฟัง บ้าง แต่ไม่สามารถ พูดใหม่ (Paraphrase) ให้ เข้าใจได้	ไม่มั่นใจในการ พูด พูดเสียงเบา ไม่ชัดเจน ไม่ สบตาผู้ฟัง พูด ขาดความต่อเนื่อง และเข้าใจยาก

1.6 นำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสมของแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

1.7 นำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาจุดประสงค์ของกิจกรรมและพฤติกรรมที่ต้องการวัด โดยใช้เกณฑ์การกำหนดความคิดเห็นดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 117)

+1 = แน่ใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 = ไม่แน่ใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 = แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

1.8 นำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยพิจารณาค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่าได้ข้อคำถามใช้ได้ทุกข้อ จำนวน 5 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 - 1.0 จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.9 นำไปทดลองกับนักเรียนจำนวน 15 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นด้วยเทคนิค Interrater โดยให้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 2 คน ตรวทให้คะแนน วิเคราะห์หาความเชื่อมั่นด้วยสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของคอนบราค พบว่า มีค่าความเชื่อมั่น 0.986

1.10 จัดทำแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบการเรียนรู้อิง *Speak English with Confidence* เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 5 แผน รวม 14 ชั่วโมง

3. ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบให้คะแนนแบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เป็นกลุ่มทดลอง ตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้แล้วมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
2. เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ *Speak English with Confidence* โดยใช้สถิติแบบ (t-test Dependent)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

- 1.1 ค่าเฉลี่ย (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552 หน้า 214)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

$\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

$\sum X$ = ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

n = จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552 หน้า 228)

$$S.D. = \sqrt{\frac{(\sigma - \bar{\sigma})^2}{\sigma}}$$

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\times$ = ข้อมูลแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้

$\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

N = จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบประเมินความสามารถด้านการพูด มีดังนี้

2.1 ความตรงเชิงเนื้อหา (IOC)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2539 หน้า 209)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum \sigma \sigma^2}{\sigma \sigma^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ความเชื่อมั่นของแบบวัด

n แทน จำนวนข้อของแบบวัด

$\sigma \sigma^2$ แทน ความแปรปรวนของแบบวัด ถ้ามแต่ละข้อ

$\sigma \sigma^2$ แทน ความแปรปรวนของแบบวัด ถ้ามทั้งฉบับ

3. สถิติในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถิติ (t-test Dependent) (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 238)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}; \text{ df} = n-1$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติทดสอบที่ สำหรับ 1 กลุ่มตัวอย่าง

D แทน คะแนนผลต่าง

N แทน จำนวนประชากร

df แทน องศาแห่งความอิสระ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. ผลการศึกษาข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน
2. ผลการศึกษาข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน และครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชำนาญการขึ้นไป จำนวน 3 คน

ขั้นตอนที่ 2 ผลการสร้างและหาคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. ผลการสร้างหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน
3. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

ขั้นตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence

ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

การศึกษาข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยแบ่ง ออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการ สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน และ ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชำนาญการขึ้นไป จำนวน 3 คน ผลการศึกษาข้อมูลเป็นดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน สรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนชื่นชอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษรูปแบบใด (เทคนิค, วิธีการสอน)

“การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีการสนทนาโต้ตอบระหว่าง บุคคล โดยใช้เกม สื่อเทคโนโลยี สื่อออนไลน์ แผนผังความคิด การแสดงละคร บทบาทสมมติ เข้ามามี ส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงการได้ลงมือปฏิบัติจริง”

2. นักเรียนอยากให้ครูผู้สอนนำกิจกรรมแบบใดมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ บ้าง

“กิจกรรมการพูดหน้าชั้นเรียน อาจจะเป็นการพูดแนะนำเรื่องเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว หรือสิ่งรอบๆ ตัว จับคู่คำศัพท์กับรูปภาพ กิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมที่มีเทคโนโลยีเข้ามามีส่วน ร่วมในการจัดกิจกรรม”

3. นักเรียนอยากให้ครูผู้สอนนำสื่อหรืออุปกรณ์อะไรมาใช้ในการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษบ้าง

“สื่อเทคโนโลยี การ์ตูนภาษาอังกฤษ นิทานภาษาอังกฤษ สื่อออนไลน์ สื่อที่มีรูปภาพ สีสันสวยงามน่าสนใจ”

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

“อยากให้เพิ่มกิจกรรมการพูดสนทนาเกี่ยวกับเรื่องราวในชีวิตประจำวันให้มากขึ้น มีการ พูดและออกเสียงตามครูผู้สอน หรือเจ้าของภาษาในสื่อออนไลน์ แอปพลิเคชันต่างๆ และได้้นำสิ่งที่ได้ ฝึกฝนปฏิบัติจริง เช่น การแสดงละครภาษาอังกฤษ เป็นต้น”

2. ผลการศึกษาข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน และครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับ
ชำนาญการขึ้นไป จำนวน 3 คน สรุปได้ดังนี้

ข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อ
ส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. ด้านเนื้อหาที่นำมาใช้ในการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4

1.1 ท่านคิดว่าเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ที่จะนำไปใช้ในการสอนการออกเสียง
ภาษาอังกฤษของนักเรียนควรมีเนื้อหาใดบ้าง

“เนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ที่จะนำไปใช้ในการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษควรมี
เนื้อหาเกี่ยวกับ การออกเสียงสระ เสียงพยัญชนะ การลงเสียงหนัก-เบา ที่จะนำไปสู่การออกเสียงใน
คำ ประโยค บทสนทนา หรือแม้แต่บทความสั้นๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และเหมาะสมกับวัยของ
ผู้เรียน”

1.2 การสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้โฟนิกส์ (Phonics) สำหรับเด็ก
ประถม เพื่อให้การออกเสียงได้ถูกต้องหรือใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาควรเริ่มที่เนื้อหาอะไร

“ควรเริ่มที่ การให้ผู้เรียนได้ฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษที่แบ่งเป็นเสียงสระ เสียง
พยัญชนะให้ถูกต้องก่อน บางทีอาจให้ผู้เรียนดูสัญลักษณ์ Phonics จากตาราง IPA เพื่อให้ผู้เรียน
คุ้นเคยบ้าง ซึ่งจะนำไปสู่การฝึกออกเสียงคำศัพท์ ประโยค และบทสนทนา ตามลำดับ”

2. ด้านวิธีการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษ

2.1 การสอนออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับเด็กประถม เพื่อให้การออกเสียงได้ถูกต้อง
หรือใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา ควรใช้วิธีการสอนรูปแบบใดบ้าง

“ควรใช้วิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง อาจจะเป็นคลิปวิดีโอ สื่อ
ออนไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือแอปพลิเคชัน ที่มีเจ้าของภาษาเป็นผู้สอน เพื่อเป็นการฝึกสำเนียง
รวมไปถึงวิธีการสอนแบบสาธิต และวิธีการสอนแบบใช้เกม เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน”

2.2 มีกิจกรรมใดบ้างที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

“การให้ผู้เรียนได้ดูการ์ตูน นิทาน หรือภาพยนตร์ 2 ภาษา และฝึกออกเสียงตาม
ทีละคำหรือประโยค การใช้เกม เพลง และบทบาทสมมติ เพื่อให้เกิดความสนุกสนานในการเรียน”

2.3 จุดเน้นสำคัญในการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษคืออะไร

“การให้ผู้เรียนได้ฟังเสียงเจ้าของภาษา และฝึกออกเสียงตามอย่างสม่ำเสมอและ
ต่อเนื่องเป็นประจำ การลงเสียงหนัก-เบาเวลาออกเสียง รวมไปถึงครูผู้สอนและผู้เรียนต้องมีความ
มั่นใจ และความกล้าแสดงออกในการออกเสียงภาษาอังกฤษ”

2.4 ข้อควรระวังในการออกเสียงภาษาอังกฤษคืออะไร

“การลงเสียงหนัก-เบา การ Intonation ในประโยครูปแบบต่างๆ ซึ่งการสอนออกเสียงต้องสอนอย่างระมัดระวังและเป็นขั้นตอน เพราะเสียงตัวอักษรบางตัวในภาษาอังกฤษไม่มีในระบบตัวอักษรภาษาไทย รวมถึงครูผู้สอนควรเลือกเนื้อหาหรือประโยคที่มีความยากง่าย เหมาะสมกับระดับชั้นหรือวัยของผู้เรียนมาใช้ในการสอน”

3. ด้านระยะเวลา

“ควรใช้ระยะเวลาอย่างน้อย 10- 15 ชั่วโมงในการปูพื้นฐานการออกเสียงภาษาอังกฤษ และที่สำคัญต้องมีการฝึกฝนทุกวัน จนกว่าผู้เรียนจะเกิดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง”

4. ด้านการวัดและประเมินผล

4.1 การวัดและประเมินผลการออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับเด็กประถม ควรใช้วิธีการวัดและประเมินผลแบบใด

“ควรใช้วิธีการทดสอบออกเสียงคำศัพท์ ประโยค จับคู่สนทนา อ่านบทความสั้นๆ รวมไปถึงการพูดหน้าชั้นเรียน เกณฑ์การประเมินแบบรูบรีค (Rubric score)”

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

“1. Pilot study ก่อนทำการทดลองจริงเพื่อให้เห็นภาพ หากต้องการใช้สื่อต่างๆ มาเป็นตัวแปรอิสระเพื่อพัฒนาด้านการออกเสียง ทั้งนี้เพราะว่าผู้วิจัยจะได้ทำการศึกษาถึงความเหมาะสมต่างๆ ของเครื่องมือก่อนการทดลอง

2. การเปิดรับหรือเรียนรู้ภาษาใหม่ควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องทั้งในและนอกชั้นเรียนทัศนคติของผู้เรียนควรได้รับการปรับทัศนคติต่อการเรียนภาษา สื่อที่ใช้ควรน่าสนใจและเหมาะสมกับบริบทและพื้นฐานของผู้เรียนด้วย”

ขั้นตอนที่ 2 ผลการสร้างและหาคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. ผลการสร้างหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทำให้ได้หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

1.1 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ คือ หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ใช้ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้ทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง

1.2 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะถูกต้องตามหลักการอ่าน

ต 1.2 ป.4/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสาร ระหว่างบุคคล

ต 1.2 ป.4/4 พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว

ต 1.2 ป.4/5 พูดแสดงความรู้สึกของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

1.3 สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงคำศัพท์ กลุ่มคำ ประโยคง่ายๆ และการสะกดคำที่ถูกต้อง เป็นพื้นฐานในการพูดโต้ตอบ การสื่อสารภาษาอังกฤษ แลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัวกับบุคคลอื่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นเราจึงควรศึกษาเกี่ยวกับเสียงพยัญชนะ เสียงสระ และการสะกดคำ รวมถึงการฝึกการออกเสียงคำศัพท์ ประโยค บทสนทนา รวมถึงบทพูดสั้น ๆ อย่างง่าย เพื่อส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง และเสริมสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

1.4 สาระการเรียนรู้

1.4.1 Consonant sound check

- Single letter consonant sounds
- Double letter consonant sounds

1.4.2 Vowel sound check

- Short vowel sounds
- Long vowel sounds
- Double letter vowel sounds

1.4.3 Blending It Together

- Spelling
- Pronunciation (tongue twisters)

1.4.4 Let's talk

- Introduce my Self
- Introduce my friend to you

1.4.5 Speaking Corner

- My daily routines
- My family

1.5 จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกเสียงพยัญชนะต้นคำและเสียงพยัญชนะท้ายคำได้
2. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษแบบ Phonics ได้
3. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำได้อย่างมั่นใจ
4. นักเรียนสามารถบอกสระเสียงสั้น สระเสียงยาว และสระคู่ประสมได้
5. นักเรียนสามารถออกเสียงสระภาษาอังกฤษแบบ Phonics ได้
6. นักเรียนสามารถออกเสียงสระภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจ
7. นักเรียนสามารถบอกวิธีการสะกดคำ กลุ่มคำ ประโยค แบบ consonant vowel consonant และ Tongue Twisters ได้
8. นักเรียนสามารถออกเสียงสะกดแบบ consonant vowel consonant และ Tongue Twisters ได้
9. นักเรียนสามารถออกเสียงสะกดแบบ consonant vowel consonant และ Tongue Twisters ได้อย่างมั่นใจ
10. นักเรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์ ประโยคเกี่ยวกับการตกทายและการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และ ครอบครัวได้
11. นักเรียนสามารถพูดตกทายให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อน และ ครอบครัวได้
12. นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดตกทายให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อน และ ครอบครัว
13. นักเรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับครอบครัว และกิจวัตรประจำวันของตนเองได้
14. นักเรียนสามารถพูดแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับครอบครัว และกิจวัตรประจำวันของตนเองได้
15. นักเรียนสามารถพูดเกี่ยวกับครอบครัว และกิจวัตรประจำวันของตนเองได้อย่างมั่นใจ

1.6 กิจกรรมการเรียนรู้ใช้ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามรูปแบบของ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2559) ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) มีจุดมุ่งหมายเพื่อทบทวนความรู้ที่ผู้เรียนเรียนมาแล้ว และเพื่อให้เกิดความพร้อมและอยากเรียนรู้บทเรียนใหม่ผู้สอนต้องเตรียมเนื้อหาเชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญของบทนั้นๆ เมื่อเห็นว่าผู้เรียนมีความพร้อม เกิดความสนุก และกระตือรือร้นที่จะเรียนแล้วก็เริ่มสอนเนื้อหาต่อไป กิจกรรมในขั้นนี้สามารถใช้ได้หลากหลาย เช่น เล่นเกม ปริศนาคำทาย

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในขั้นนี้ผู้สอนจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน มีการนำเสนอศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ ให้เข้าใจทั้งรูปแบบและความหมาย และกิจกรรมที่เหมาะสม ประกอบด้วย การให้ฟังเนื้อหาใหม่ให้ฝึกพูดตาม ผู้สอนต้องเป็นผู้ให้ความรู้ทางภาษาที่ถูกต้อง และเป็นแบบอย่างที่ต้องการในการออกเสียง คือ Informant (ผู้ให้ความรู้) แม้จะไม่เน้นไวยากรณ์มากนัก แต่ต้องพยายามให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดในรูปแบบภาษาที่ถูกต้อง (Accuracy) ด้วย

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วจากขั้นนำเสนอเนื้อหา โดยมีวัตถุประสงค์ให้ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว (Fluency) การฝึกอาจจะฝึกทั้งชั้นเป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ช่วงนี้เป็นโอกาสที่ผู้สอนจะแก้ไขข้อผิดพลาดการใช้ภาษาของผู้เรียน ซึ่งการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นควรทำหลังการฝึกเพราะหากทำระหว่างที่ผู้เรียนกำลังลองฝึกอยู่ ความมั่นใจที่จะใช้ภาษาให้คล่องแคล่วอาจลดลงได้

ขั้นที่ 4 ขั้นการใช้ภาษา (Production) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้กับสถานการณ์ต่างๆ ในรูปแบบกิจกรรมหลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) และเกิดความสนุกสนานขั้นนี้เป็นขั้นที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม โดยผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือถ้าผู้เรียนผิดพลาด อย่าขัดจังหวะให้ปล่อยไปก่อน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกสบายใจกิจกรรมที่กำหนดไว้มีหลากหลาย เช่น การเล่นเกม การทำชิ้นงานการทำแบบฝึก การนำเสนอผลงาน เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมง ในขั้นนี้จุดประสงค์เพื่อสรุปสิ่งที่ได้เรียนมาแล้วกิจกรรมที่แนะนำคือ อาจให้ผู้เรียนนำเสนอรายงานกลุ่ม การทำแบบฝึกหัดสรุปความรู้ หรือเล่นเกมเพื่อทดสอบสิ่งที่เรียนมาแล้วก็ได้

1.7 ภาระงาน

1.7.1 การออกเสียงคำศัพท์ (Pronunciation)

- คำศัพท์
- ประโยค

1.7.2 การสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Oral test)

1.7.3 จับคู่สนทนาเรื่อง Introduce myself

1.7.4 แสดงบทบาทสมมติ เรื่อง Introduce my friend to you

1.7.5 พุดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และครอบครัว

1.8 วิธีการวัดและประเมินผล ประกอบด้วย

1.8.1 ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence โดยการทดสอบแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1) การประเมินการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนจะหยิบคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ครูกำหนดให้ทีละคำ แล้วออกเสียงให้ครูฟังจนครบ 10 คำ จากคำศัพท์ทั้งหมด 20 คำ ซึ่งนักเรียนจะต้องผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

2) การประเมินการพูดประโยคภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนจะหยิบประโยคที่เป็นภาษาไทยส่งให้ครูทีละประโยค แล้วให้นักเรียนพูดประโยคดังกล่าวเป็นภาษาอังกฤษให้ครูฟังจนครบ 10 ประโยค จากทั้งหมด 20 ประโยค ซึ่งนักเรียนจะต้องผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

3) การประเมินการพูดให้ข้อมูลในสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนจะจับสลากเลือกสถานการณ์ 1 สถานการณ์ จากหัวข้อที่ครูกำหนดทั้งหมด 3 สถานการณ์ แล้วให้เวลาในการเตรียมตัวในการพูด 7 - 10 นาที ซึ่งนักเรียนจะต้องผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

1.8.2 ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อเก็บสถิติคะแนนพัฒนาการเรียนของนักเรียนในการทำกิจกรรม ตลอดจนไปกิจกรรมหลังเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมในแต่ละเรื่อง

2. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ และให้คำแนะนำ จากนั้นปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำผลการพิจารณาความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้มาวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 6

ตาราง 6 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

รายการ ประเมิน	n=3		ระดับความ เหมาะสม
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ชื่อหน่วยการเรียนรู้			
1.1 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ชัดเจน น่าสนใจ	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหา สะท้อน สาระสำคัญของหน่วยการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด			
2.1 มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด ตรงตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับสาระสำคัญและมาตรฐาน การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
3. สาระสำคัญ			
3.1 สาระสำคัญครอบคลุมและสอดคล้องสาระการ เรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
3.2 สาระสำคัญเชื่อมโยงกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 สาระสำคัญบ่งชี้ถึงความคิดรวบยอดของเนื้อหา	4.67	0.58	มากที่สุด
3.4 สาระสำคัญมีความน่าสนใจ และเป็นประโยชน์ ต่อผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
3.5 สาระสำคัญเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.87	0.35	มากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้			
4.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระสำคัญ/ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 สาระการเรียนรู้มีความถูกต้องตามหลักภาษา	5.00	0.00	มากที่สุด

4.3	สาระการเรียนรู้มีการจัดเนื้อหาจากง่ายไปยาก	5.00	0.00	มากที่สุด
4.4	สาระการเรียนรู้ส่งเสริมให้พัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	5.00	0.00	มากที่สุด
	เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
5. จุดประสงค์การเรียนรู้				
5.1	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2	จุดประสงค์การเรียนรู้มุ่งพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	5.00	0.00	มากที่สุด
5.3	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินผลได้	5.00	0.00	มากที่สุด
5.4	จุดประสงค์การเรียนรู้เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
	เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด

6. กิจกรรมการเรียนรู้			
6.1 กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
6.2 กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนและมีความต่อเนื่อง ของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	5.00	0.00	มากที่สุด
6.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	4.67	0.58	มากที่สุด
6.4 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ	4.67	0.58	มากที่สุด
6.5 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง และมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
6.6 กิจกรรมการเรียนรู้สามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ได้	4.67	0.58	มากที่สุด
6.7 เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
6.8 กิจกรรมเร้าความสนใจและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
6.9 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับชั้น และวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.85	0.36
7. ภาระงาน			
7.1 ภาระงานมีความสอดคล้องกับ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
7.2 ภาระงานมีรูปแบบที่หลากหลาย	4.67	0.58	มากที่สุด
7.3 ภาระงานมีการวัดและประเมินผลที่ชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.89	0.33

8. การวัดและประเมินผล			
8.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
8.2 ระบุวิธีวัด เครื่องมือวัด และเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
8.3 เครื่องมือที่ใช้สามารถวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้จริง	5.00	0.00	มากที่สุด
8.4 เกณฑ์การวัดและประเมินผลเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
8.5 การวัดและประเมินผลสามารถสะท้อนคุณภาพผู้เรียนได้จริง	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.87	0.35	มากที่สุด
9. ระยะเวลา			
9.1 ระยะเวลามีความเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
9.2 ระยะเวลามีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
9.3 ระยะเวลามีความเหมาะสมกับภาระงาน	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.92	0.27	มากที่สุด

จากตาราง 6 พบว่า หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.27)

3. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบ
หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูด
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบหน่วยการเรียนรู้ Speak
English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้ และให้คำแนะนำ จากนั้นปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำผลการ
พิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้มาวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 7

ตาราง 7 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ประกอบหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถ
ด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

รายการประเมิน	n=3		ระดับความ เหมาะสม	
	$\bar{x}$	S.D.		
1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด				
1.1 ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	5.00	0.00	มากที่สุด	
1.2 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับสาระสำคัญและมาตรฐานการ เรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	
	เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
2. สาระสำคัญ				
2.1 ครอบคลุมและสอดคล้องสาระการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	
2.2 เชื่อมโยงกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	
2.3 บ่งชี้ถึงความคิดรวบยอดของเนื้อหา	4.67	0.58	มากที่สุด	
2.4 มีความน่าสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด	
2.5 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	
	เฉลี่ย	4.87	0.35	มากที่สุด

3. สารระการการเรียนรู้			
3.1 สอดคล้องกับสาระสำคัญ/มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 มีความถูกต้องตามหลักภาษา	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 มีการจัดเนื้อหาจากง่ายไปยาก	5.00	0.00	มากที่สุด
3.4 ส่งเสริมให้พัฒนาความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษ	5.00	0.00	มากที่สุด
	เฉลี่ย	5.00	0.00
มากที่สุด			
4. จุดประสงค์การเรียนรู้			
4.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 มุ่งพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัด และประเมินผลได้	5.00	0.00	มากที่สุด
4.4 เหมาะสมกับระดับชั้น และวัยของผู้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.92	0.29
มากที่สุด			
5. กิจกรรมการเรียนรู้			
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 เป็นไปตามลำดับขั้นตอนและมีความต่อเนื่อง ของ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	5.00	0.00	มากที่สุด
5.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริม ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	4.67	0.58	มากที่สุด
5.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการพูด ภาษาอังกฤษ	4.67	0.58	มากที่สุด
5.5 เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง และมีส่วนร่วมในการ ปฏิบัติกิจกรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
5.6 สามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ได้	4.67	0.58	มากที่สุด
5.7 เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด

5.8	เร้าความสนใจและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
5.9	เหมาะสมกับระดับชั้น และวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.89	0.32	มากที่สุด
6. สื่อและแหล่งเรียนรู้				
6.1	สื่อและแหล่งการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
6.2	สื่อและแหล่งการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาการเรียนการสอน	5.00	0.00	มากที่สุด
6.3	สื่อและแหล่งการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
	เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
7. การวัดและประเมิน				
7.1	ประเมินได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
7.2	ระบุวิธีวัด เครื่องมือวัด และเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
7.3	เครื่องมือที่ใช้สามารถวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้จริง	5.00	0.00	มากที่สุด
7.4	เกณฑ์การวัดและประเมินผลเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.92	0.29	มากที่สุด
	รวม	4.92	0.27	มากที่สุด

จากตาราง 7 พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.27)

ขั้นตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนรู้ Speak English with Confidence

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านตอรั้ง ตำบลหนองแม่แตง อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 17 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มจำนวน 1 ห้องเรียน โดยการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบประเมินความสามารถด้านการพูด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น คะแนนเต็ม 20 คะแนน ผลดังตาราง 8

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 17 คน

การทดสอบ	n	$\bar{x}$	S.D.	D	S.D. _D	t
ก่อนเรียน	17	25.53	3.08	17.35	2.47	28.93*
หลังเรียน	17	42.88	3.22			

* $p > 0.5$ (คะแนนเต็ม 52 คะแนน)

จากตาราง 8 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านตอรั้ง เท่ากับ 25.53 และ 42.88 คะแนนตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สรุปผลการวิจัยอภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนาประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2) การสร้างและหาคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านตอรั้ง ตำบลหนองแม่แตง อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) หน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test แบบ dependent sample

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อสร้างและหาคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with confidence มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1.1 ผลการศึกษาข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน สรุปได้ว่า นักเรียนชื่นชอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีการสนทนาโต้ตอบระหว่างบุคคล โดยใช้เกม สื่อเทคโนโลยี สื่อออนไลน์ แพลตฟอร์มความคิด การแสดงละคร บทบาทสมมติ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงการได้ลงมือปฏิบัติจริง นักเรียนอยากให้ครูผู้สอนนำกิจกรรมการพูดหน้าชั้นเรียน อาจจะเป็นการพูดแนะนำเรื่องเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว หรือสิ่งรอบๆ ตัว จับคู่คำศัพท์กับรูปภาพ กิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมที่มีเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม นักเรียนอยากให้ครูผู้สอนนำสื่อเทคโนโลยี การ์ตูนภาษาอังกฤษ นิทานภาษาอังกฤษ สื่อออนไลน์ สื่อที่มีรูปภาพสีสันสวยงามน่าสนใจ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม อยากให้เพิ่มกิจกรรมการพูดสนทนาเกี่ยวกับเรื่องราวในชีวิตประจำวันให้มากขึ้น มีการพูดและออกเสียงตามครูผู้สอน หรือเจ้าของภาษาในสื่อออนไลน์ แอปพลิเคชันต่างๆ และได้นำสิ่งที่ได้ฝึกฝนปฏิบัติจริง เช่น การแสดงละครภาษาอังกฤษ

1.2 ผลการศึกษาข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน และครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชำนาญการขึ้นไป จำนวน 3 คน สรุปได้ดังนี้

1) ด้านเนื้อหาที่นำมาใช้ในการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ ควรเนื้อหาเกี่ยวกับ การออกเสียงสระ เสียงพยัญชนะ การลงเสียงหนัก-เบา ที่จะนำไปสู่การออกเสียงในคำ ประโยค บทสนทนา หรือแม้แต่บทความสั้นๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน การสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้โฟนิกส์ (Phonics) สำหรับเด็กประถม เพื่อให้ออกเสียงได้ถูกต้องหรือใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาควรเริ่มที่การให้ผู้เรียนได้ฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษที่แบ่งเป็นเสียงสระ เสียงพยัญชนะให้ถูกต้องก่อน บางทีอาจให้ผู้เรียนดูสัญลักษณ์ Phonics จากตาราง IPA เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยบ้าง ซึ่งจะนำไปสู่การฝึกออกเสียงคำศัพท์ ประโยค และบทสนทนา ตามลำดับ

2) ด้านวิธีการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษ การสอนออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับเด็กประถม เพื่อให้ออกเสียงได้ถูกต้องหรือใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา ควรใช้วิธีการสอนที่เน้น

ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง อาจจะเป็นคลิปวิดีโอ สื่อออนไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือแอปพลิเคชัน ที่มีเจ้าของภาษาเป็นผู้สอน เพื่อเป็นการฝึกสำเนียง รวมไปถึงวิธีการสอนแบบสาธิต และวิธีการสอนแบบใช้เกม เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน กิจกรรมที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ได้แก่ การให้ผู้เรียนได้ดูการ์ตูน นิทาน หรือภาพยนตร์ 2 ภาษา และฝึกออกเสียงตามทีละคำหรือประโยค การใช้เกม เพลง และบทบาทสมมติ เพื่อให้เกิดความสนุกสนานในการเรียน จุดเน้นสำคัญในการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษคือ การให้ผู้เรียนได้ฟังเสียงเจ้าของภาษา และฝึกออกเสียงตามอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่องเป็นประจำ การลงเสียงหนัก-เบาเวลาออกเสียง รวมไปถึงครูผู้สอนและผู้เรียนต้องมีความมั่นใจ และความกล้าแสดงออกในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ข้อควรระวังในการออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ การลงเสียงหนัก-เบา การ Intonation ในประโยครูปแบบต่างๆ ซึ่งการสอนออกเสียงต้องสอนอย่างระมัดระวังและเป็นขั้นตอน เพราะเสียงตัวอักษรบางตัวในภาษาอังกฤษไม่มีในระบบตัวอักษรภาษาไทย รวมถึงครูผู้สอนควรเลือกเนื้อหาหรือประโยคที่มีความยากง่าย เหมาะสมกับระดับชั้นหรือวัยของผู้เรียนมาใช้ในการสอน

3) ด้านระยะเวลา ควรใช้ระยะเวลาอย่างน้อย 10- 15 ชั่วโมงในการปูพื้นฐานการออกเสียงภาษาอังกฤษ และที่สำคัญต้องมีการฝึกฝนทุกวัน จนกว่าผู้เรียนจะเกิดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง

4) ด้านการวัดและประเมินผล การวัดและประเมินผลการออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับเด็กประถม ควรใช้วิธีการทดสอบออกเสียงคำศัพท์ ประโยค จับคู่สนทนา อ่านบทความสั้นๆ รวมไปถึงการพูดหน้าชั้นเรียน เกณฑ์การประเมินแบบรูบรีค (Rubric score)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1) Pilot study ก่อนทำการทดลองจริงเพื่อให้เห็นภาพ หากต้องการใช้สื่อต่างๆ มาเป็นตัวแปรอิสระเพื่อพัฒนาด้านการออกเสียง ทั้งนี้เพราะว่าผู้วิจัยจะได้ทำการศึกษาถึงความเหมาะสมต่างๆ ของเครื่องมือก่อนการทดลอง

2) การเปิดรับหรือเรียนรู้ภาษาใหม่ควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องทั้งในและนอกชั้นเรียน ทักษะคิดของผู้เรียนควรได้รับการปรับทัศนคติต่อการเรียนภาษา สื่อที่ใช้ควรน่าสนใจและเหมาะสมกับบริบทและพื้นฐานของผู้เรียนด้วย

2. ผลการสร้างและหาคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.1 ผลการสร้างหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ 2) มาตรฐานการ

เรียนรู้และตัวชี้วัด 3) สารระสำคัญ 4) สารระการเรียนรู้ 5) จุดประสงค์การเรียนรู้ 6) กิจกรรมการเรียนรู้ 7) ภาระงาน 8) การวัดและประเมินผล และ 9) ระยะเวลา โดยหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Speak English with Confidence ประกอบด้วยเนื้อหา 5 เรื่อง ได้แก่ 1. Consonant Sounds Check 2. Vowel Sounds Check 3. Blending it together 4. Let's talk และ 5. Speaking Corner รวมจำนวนทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง ประกอบด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน ได้แก่ 1. Consonant Sounds Check จำนวน 2 ชั่วโมง 2. Vowel Sounds Check จำนวน 3 ชั่วโมง 3. Blending it together จำนวน 3 ชั่วโมง 4. Let's talk จำนวน 3 ชั่วโมง 5. Speaking Corner จำนวน 3 ชั่วโมง โดยแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ ใช้ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามรูปแบบของ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2559) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) ขั้นที่ 4 ขั้นการใช้ภาษา (Production) ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap up)

2.2 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.27)

2.3 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.27)

3. ผลการเปรียบเทียบหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบไปด้วย ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อใช้สำหรับกำหนดสาระการเรียนรู้ที่นักเรียนจะต้องเรียน ทำให้ได้ประเด็นที่เหมาะสม สอดคล้องกับวัยและพัฒนาการของนักเรียน สอดคล้องกับการส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ เกิดประโยชน์และตรงกับความต้องการของนักเรียน ด้านเนื้อหา ทำให้ได้เนื้อหาที่เหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้โฟนิกส์ (Phonics) สำหรับเด็กประถม ด้านวิธีการสอน ทำให้ได้วิธีการสอนหรือรูปแบบการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ช่วยส่งเสริมให้การสอนออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับเด็กประถม เป็นไปอย่างถูกต้องหรือใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา และได้แนวทางการจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น เช่น การให้ผู้เรียนได้ดูการ์ตูน นิทาน หรือภาพยนตร์ 2 ภาษา และฝึกออกเสียงตามที่ละคำหรือประโยค การใช้เกม เพลง และบทบาทสมมติ เพื่อให้เกิดความสนุกสนานในการเรียน ทำให้ทราบว่าจุดเน้นสำคัญในการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ การให้ผู้เรียนได้ฟังเสียงเจ้าของภาษา และฝึกออกเสียงตามอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องเป็นประจำ การลงเสียงหนัก-เบาเวลาออกเสียง รวมไปถึงครูผู้สอนและผู้เรียนต้องมีความมั่นใจ และความกล้าแสดงออกในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ด้านระยะเวลา ควรใช้ระยะเวลาอย่างน้อย 10- 15 ชั่วโมงในการปูพื้นฐานการออกเสียงภาษาอังกฤษ และที่สำคัญต้องมีการฝึกฝนทุกวัน จนกว่าผู้เรียนจะเกิดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง และการวัดและประเมินผลการออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับเด็กประถม ควรใช้วิธีการทดสอบออกเสียงคำศัพท์ ประโยค จับคู่สนทนา อ่านบทความสั้นๆ รวมไปถึงการพูดหน้าชั้นเรียน เกณฑ์การประเมินแบบรูบริก (Rubric score) ข้อมูลเหล่านี้เป็นประโยชน์อย่างมากในการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence สอดคล้องกับ รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดของทาบ (Taba, 1962, p.456) โดยทาบมีความเชื่อว่า การพัฒนาหลักสูตรควรใช้วิธีแบบรากหญ้า โดยหลักสูตรควรได้รับการออกแบบโดยครูผู้สอนมากกว่าพัฒนาจากองค์กรที่อยู่ในระดับสูง เช่นเดียวกับ วรพรรณ บัวขาว (2563) ที่พัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม English for Local Travel เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง การพูด และความตระหนักในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่กล่าวว่า การศึกษาข้อมูลที่เป็นต่อการพัฒนาหลักสูตรทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหลักสูตรด้านเนื้อหาเพื่อใช้กำหนดสาระการ

เรียนรู้ที่นักเรียนจะต้องเรียน ทำให้ได้ประเด็นที่เหมาะสม สอดคล้องกับวัยและพัฒนาการของนักเรียน

2. ผลการสร้างและหาคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าหน่วยการเรียนรู้มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ 2) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 3) สารสำคัญ 4) สารการเรียนรู้ 5) จุดประสงค์การเรียนรู้ 6) กิจกรรมการเรียนรู้ 7) ภาระงาน 8) การวัดและประเมินผล และ 9) ระยะเวลา ซึ่งหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบหน่วยการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยสร้างหน่วยการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนที่เชื่อถือได้ เกิดจากการศึกษา วิเคราะห์แนวคิดทฤษฎี หลักการตามลำดับขั้นตอนอย่างรัดกุม ซึ่งดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา โดยเริ่มจากผู้วิจัยศึกษาข้อมูลที่เป็นต่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา จากนั้นศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหน่วยการเรียนรู้ และการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ แล้วจึงออกแบบหน่วยการเรียนรู้ และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จากนั้นจึงนำหน่วยการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร และครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชำนาญการขึ้นไปตรวจสอบ จึงทำให้หน่วยการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ เบญจวรรณบุญแสง (2554) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ที่พบว่าหน่วยการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดเช่นกัน เนื่องจากหน่วยการเรียนรู้ได้ผ่านการสร้างอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนที่เชื่อถือได้ เกิดจากการศึกษา วิเคราะห์แนวคิดทฤษฎี หลักการ และรูปแบบบูรณาการ อีกทั้งยังมีการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และใช้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแกน สอดคล้องกับ อารัง บัวศรี (2531 หน้า 254) ที่กล่าวว่า หน่วยการเรียนรู้ที่ขึ้น ต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน มีกิจกรรมที่หลากหลาย เนื้อหาความสัมพันธ์กัน โดยมีความสมบูรณ์ทั้งในด้านจุดประสงค์ เนื้อหาวิชา และกิจกรรม ต้องมีความสัมพันธ์กันและมีประโยชน์ ในการเรียนรู้ สามารถใช้สอนได้ตามสภาพที่เป็นอยู่ สอดคล้องกับ สุพัตร วงศ์แสงน้อย (2553) เกษราวัลย์ เขียรธานรักษ์ (2555) ที่พบว่าหน่วยการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดเช่นกัน

3. ผลเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงด้วยตนเอง

โดยครูเป็นผู้สาธิตการออกเสียง การพูด และให้นักเรียนได้ฟังเสียงจริงจากเจ้าของภาษา และหัดพูดออกเสียงตามเจ้าของภาษา การพูดออกเสียง เริ่มจากออกเสียงง่ายไปยาก จากการออกเสียงพยัญชนะ การออกเสียงสระ และการออกเสียงผสมระหว่างพยัญชนะและสระ และเริ่มยากขึ้นโดยให้พูดประโยค และบทสนทนา ทำให้ผู้เรียนเกิดความท้าทายในการเรียนรู้สิ่งที่ยากขึ้น อีกทั้งหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence ยังได้ใช้ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามรูปแบบของ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2559) ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้ฝึก และใช้ภาษาอย่างเต็มที่ อีกทั้งหน่วยการเรียนรู้ยังมีกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การให้ผู้เรียนได้ดูการ์ตูน นิทาน หรือภาพยนตร์ 2 ภาษา และฝึกออกเสียงตามที่ละคำหรือประโยค การใช้เกม เพลง และบทบาทสมมติ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนทนในการเรียน สอดคล้องกับ ทิศนา แคมมณี (2526 หน้า 60) ได้กล่าวถึงความหมายของหน่วยการเรียนรู้ว่า หมายถึง แผนการเรียนการสอนที่ประมวลแนวคิด ประสบการณ์ วิธีการ เนื้อหา กิจกรรมและสื่อการเรียนเข้าไว้ด้วยกันอย่างสอดคล้องและสัมพันธ์กัน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ วรพรรณ บัวขาว (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม English for Local Travel เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง การพูด และความตระหนักในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า คะแนนการทดสอบความสามารถในการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับ Ekiz, Meryem Altun (2021) ได้ศึกษา ผลของบทเรียนมนุษย์สัมพันธ์ และการสื่อสารต่อทักษะการพูด พบว่า บทเรียน มนุษย์สัมพันธ์และการสื่อสารส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะการพูดที่ดีขึ้น เช่นเดียวกับ Muhammed Tunagür (2020) ได้ศึกษาผลกระทบของบทเรียนการฟัง/การพูดที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางต่อทักษะการพูดภาษาตุรกีของนักเรียนสองภาษา พบว่า บทเรียนการฟังและการพูดที่ดำเนินการกับกิจกรรมที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางส่งผลดีต่อทักษะการพูดและการฟังของนักเรียนโปรแกรมสองภาษา เช่นเดียวกับ Zahoor-UL-HAQ (2017) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดผ่านการเรียนรู้จากกิจกรรมในระดับประถมศึกษา พบว่า คะแนนการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ จากการวิจัยยังพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Speak English with Confidence มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น โดยสังเกตได้จากการที่นักเรียนพูดเสียงดัง ฟังชัด สบตาผู้ฟัง ใช้ท่าทาง ใช้เสียงแสดงความรู้สึกอย่างเหมาะสม สามารถอธิบายหรือพูดใหม่ (Paraphrase) ได้เมื่อจำเป็นสนทนาได้อย่างต่อเนื่อง เหมาะสมกับสถานการณ์และอาจมีการหยุดคิดบ้างตามธรรมชาติ และจากการสอบถามพบว่า นักเรียนชอบกิจกรรมที่มีการพูด ออกเสียง และปฏิบัติจริงไปพร้อมๆ กับครู เพราะช่วยลดความกดดันในการฝึกพูดภาษาอังกฤษคนเดียว การมีเพื่อนจับคู่พูดสนทนากันทำให้เกิดความสนุกสนานมากกว่าฝึกพูดคนเดียว และกิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence ทุกกิจกรรมเน้นให้

ผู้เรียนได้ออกเสียง พูด โต้ตอบ สนทนา ตลอด 14 ชั่วโมง ซึ่งเป็นการเพิ่มโอกาสที่นักเรียนจะได้การฝึกพูดอย่างเพียงพอ สอดคล้องกับ Saleh Alrasheedi (2020) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการพูดของผู้เรียน EFL ของซาอุดีอาระเบีย พบว่า ปัจจัยทางอารมณ์ที่ส่งผลต่อทักษะการพูดของนักเรียน ได้แก่ ความเหนื่อย ความกดดันจากเพื่อนฝูง ความวิตกกังวล และความกลัวที่จะทำผิดพลาด ปัจจัยอื่นๆ ที่ขัดขวางประสิทธิภาพการพูด ได้แก่ ความไม่เพียงพอของคำศัพท์ที่จำเป็น การขาดการเข้าถึงภาษาเป้าหมาย และโอกาสที่หายากในการฝึกพูดนอกห้องเรียน จะเห็นได้ว่าหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence นอกจากช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ และความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นแล้ว ยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการใช้หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ ดังนี้

1.1 การนำหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไปใช้ ครูผู้สอนควรเตรียมความพร้อมโดยศึกษาและทำความเข้าใจรายละเอียด เนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ชัดเจน เพื่อที่จะเตรียมพร้อมด้านต่างๆ เช่น เนื้อหา สื่อการสอน แหล่งเรียนรู้ เป็นต้น เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้บรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้

1.2 ในการใช้หน่วยการเรียนรู้ครูผู้สอนควรเน้นให้ผู้เรียนได้ฟังเสียงเจ้าของภาษา และฝึกออกเสียงตามอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องเป็นประจำ การลงเสียงหนัก-เบาเวลาออกเสียง รวมไปถึงครูผู้สอนและผู้เรียนต้องมีความมั่นใจ และความกล้าแสดงออกในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

1.3 เนื่องจากกิจกรรมในหน่วยการเรียนรู้มีการฝึกให้ผู้เรียนออกเสียง การลงเสียงหนัก-เบา การ Intonation ในประโยครูปแบบต่างๆ ซึ่งการสอนออกเสียงต้องสอนอย่างระมัดระวังและเป็นขั้นตอน เพราะเสียงตัวอักษรบางตัวในภาษาอังกฤษไม่มีในระบบตัวอักษรภาษาไทย รวมถึงครูผู้สอนควรเลือกเนื้อหาหรือประโยคที่มีความยากง่าย เหมาะสมกับระดับชั้นหรือวัยของผู้เรียนมาใช้ในการสอน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น และความต้องการของผู้เรียนในด้านต่างๆ เช่น อาหาร ประเพณี วันสำคัญ อาชีพในชุมชน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยความหมาย สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

2.2 ควรให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเลือก หรือเสนอเนื้อหาตามความสนใจ เพื่อให้ผู้เรียนได้ภูมิใจและเกิดแรงจูงใจที่จะเรียนในสิ่งที่ตนเลือก

บรรณานุกรม

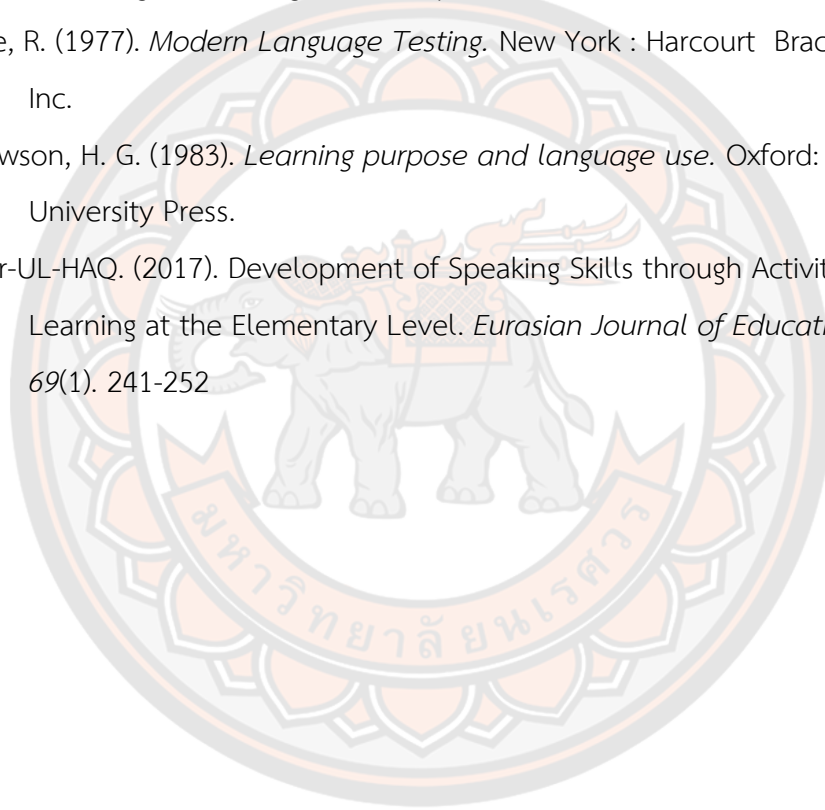
บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษา พุทธศักราช 2551*.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กุศยา แสงเดช. (2548). *ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- เกษราวัลย์ เขียวธนารักษ์. (2555). *การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวอแก้ววิทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำปาง (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. ลำปาง: มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- ชรินทร์ทิพย์ แซ่เง้อร์. (2564). *การพัฒนาหลักสูตรเน้นกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักฟุตบอลสโมสรสตาร์พาวเวอร์อะคาเดมี่ เชียงราย รุ่นเยาวชนอายุไม่เกิน 12 ปี (U-12) (การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน)*. พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2559). *80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. นนทบุรี : พี บาลานซ์ไซด์แอนพริ้นติ้ง.
- ฉันท ชาติทอง. (2550). *เทคนิคการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา*. นครปฐม : เพชรเกษมการพิมพ์.
- ฐาปกรณ์ จิวสุข. (2562). *การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น “เมืองทัพนัน” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- อึ้ง บั้วศรี. (2531). *ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและพัฒนา*. กรุงเทพฯ: ธนรัชการพิมพ์.
- นพเก้า ณ พัทลุง. (2548). *เอกสารประกอบการสอนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นาคยา ปิลันธนานนท์. (2545). *จากมาตรฐานสู่ชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ : แม็ค.
- นันทนา รณเกียรติ. (2558). *สัทศาสตร์ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญชุม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น
- เบญจวรรณ บุญแสง. (2554). *การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร*

- เขต 2 (ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2544). *การพูดภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์*. กรุงเทพฯ : พิมพ์ลักษณ์.
- วรพรรณ บัวขาว. (2563). *การพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม English for Local Travel เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง การพูด และความตระหนักรู้ในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต)*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วราพร ไชยเขียว. (2548). *การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- สไบทิพย์ จันทร์หอม. (2560). *การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน)*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพัตรา วงศ์แสงน้อย. (2553). *การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*. 2(4). 25-33.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรัชฎา ศรีพิทักษ์. (2552). *ที่พัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนแบบฟัง-พูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต)*. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สุวรรณ จ้อยทอง. (2560). *การออกแบบหน่วยการเรียนรู้อิงมาตรฐานเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เชิงผลิตภาพ. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 7(2). 143-152.
- สำนักงานทดสอบทางการศึกษา. (2563). *ผลการสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ (วิชาภาษาอังกฤษ) ระดับประเทศ ปีการศึกษา 2563*.
- สำนักงานทดสอบทางการศึกษา. (2564). *ผลการสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ (วิชาภาษาอังกฤษ) ระดับประเทศ ปีการศึกษา 2564*.

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2559). *เทคนิค วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อขับเคลื่อน
จุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)*. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สพฐ. (2560). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่
21*. สืบค้น 2 มีนาคม 2564 จาก
<https://webs.rmutl.ac.th/assets/upload/files/2016/09/.pdf>.
- อวยชัย ผกามาศ. (2542). *วาทกรรม*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). ภูเก็ต: สถาบันราชภัฏภูเก็ต.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). *การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Clark, J.L.D. (1972). *Foreign Language Testing : Theory and Practice*. Philadelphia :
Center for Curriculum Development.
- Cynthia Douglas. (2017). Culturally Responsive Lesson Plans by English Language
Learners from the Eastern Highlands of Papua New Guinea. *International
Journal of Multidisciplinary Perspectives in Higher Education*. 2(1). 9-24.
- Ekiz, Meryem Altun. (2021). The Effect of Human Relations and Communication
Lesson on Eloquent Speaking Skill. *Education Quarterly Reviews*. 4(4). 252-
257.
- Finocchiaro, Mary & Sako, Sydney. (1983). *Foreign Language testing : A practical
Approach*. New York : Regents.
- Harris, D.P. (1969). *Testing English as a Second Language*. New York: McGrawHill.
- Muhammed Tunagür. (2021). The Effect of Student Centered Listening/Speaking
Activities on Turkish Listening Speaking Skills of Bilingual Students.
International Journal of Education & Literacy Studies. 2202-9478(9). 136-149.
- Naouel Zoghلامي. (2020). *Needs analysis for the design of a professional English
curriculum: insights from a French lifelong learning context*. Research-
publishing.net
<https://eric.ed.gov/?q=development+english+curriculum&pg=5&id=ED608947>
- Özlem ÖZTÜRK-PAT. (2021). Impact of Creative Drama Method on Students' Speaking
Skills. *Journal of Theoretical Educational Science*. 14(2). 223-245.

- Saleh Alrasheedi. (2020). Investigation of Factors Influencing Speaking Performance of Saudi EFL Learners. *Arab World English Journal*. 11(4). 66-77.
- Sri Wahyuningsih. (2020). Investigating English Speaking Problems: Implications for Speaking Curriculum Development in Indonesia. *European Journal of Educational Research*. 9(3). 967-977.
- Thornbury, S. (2011). *Speaking instruction*. In A. Burns & J. RICHARDS (Eds.), *The Cambridge guide to pedagogy and practice in language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Valette, R. (1977). *Modern Language Testing*. New York : Harcourt Brace Javanovich Inc.
- Widdowson, H. G. (1983). *Learning purpose and language use*. Oxford: Oxford University Press.
- Zahoor-UL-HAQ. (2017). Development of Speaking Skills through Activity Based Learning at the Elementary Level. *Eurasian Journal of Educational Research*. 69(1). 241-252

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. แบบสอบถามข้อมูลที่ใช้เป็นการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ และแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษมีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ดังนี้

1.1 นางอำพร เกตุทิม ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบ้านโนนใหญ่

1.2 นางสาวเสาวภา ภูจิ้น ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนหนองหลวงราษฎร์บำรุง

1.3 นางเพ็ญภา คำดำ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนทุ่งทรายวิทยา

2. ตรวจสอบคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และตรวจสอบความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ดังนี้

2.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อ่างรังไสตติสกุล อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

2.2 นางอำพร เกตุทิม ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบ้านโนนใหญ่

2.3 นางสาวเสาวภา ภูจิ้น ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนหนองหลวงราษฎร์บำรุง

ภาคผนวก ข แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนา
หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่จำเป็น
ในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence
เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาแบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แล้วลงความเห็นว่ามีความสอดคล้องในด้านต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น ซึ่งกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ ดังนี้

- ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนา
หน่วยการเรียนรู้
- ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนา
หน่วยการเรียนรู้
- ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนา
หน่วยการเรียนรู้

ตารางพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่จำเป็น
ในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถ
ด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำหรับนักเรียน

ข้อ ที่	ข้อมูลที่จำเป็นต่อการ พัฒนาหน่วยการเรียนรู้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
			+1	0	-1
1	ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของ ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์	ชื่อ-นามสกุล..... ระดับชั้น..... โรงเรียน.....			
2	ตอนที่ 2 ข้อคำถาม เกี่ยวกับข้อมูลที่จำเป็นใน การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้	1. นักเรียนชื่นชอบการเรียนการ สอนภาษาอังกฤษรูปแบบใด			
3		2. นักเรียนอยากให้ครูผู้สอนนำ กิจกรรมแบบใดมาใช้ในการเรียน การสอนภาษาอังกฤษบ้าง			
4		3. นักเรียนอยากให้ครูผู้สอนนำ สื่อหรืออุปกรณ์อะไรมาใช้ในการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษบ้าง			
5	ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม			

ตารางพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่จำเป็น
ในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence
เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

ข้อ ที่	ข้อมูลที่จำเป็นต่อการ พัฒนาหน่วยการเรียนรู้	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น		
			+1	0	-1
1	ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของ ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์	ชื่อ-นามสกุล..... ระดับการศึกษา..... ตำแหน่ง..... สถานที่ทำงาน.....			
2	ตอนที่ 2 ข้อคำถาม เกี่ยวกับข้อมูลที่จำเป็นใน การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ 1. ด้านเนื้อหา	1.1 ท่านคิดว่าเนื้อหาในหน่วย การเรียนรู้ที่จะนำไปใช้ในการ สอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนควรมีเนื้อหาใดบ้าง			
3		1.2 การสอนการออกเสียง ภาษาอังกฤษโดยใช้โฟนิกส์ (Phonics) สำหรับเด็กประถม เพื่อให้ออกเสียงได้ถูกต้องหรือ ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา ควร เริ่มที่เนื้อหาอะไร			
4	2. ด้านวิธีการสอนการออก เสียงภาษาอังกฤษ	2.1 การสอนออกเสียง ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กประถม เพื่อให้ออกเสียงได้ถูกต้องหรือ ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา ควรใช้ วิธีการสอนรูปแบบใดบ้าง			
5		2.2 มีกิจกรรมใดบ้างที่จะส่งเสริม ให้ผู้เรียนออกเสียงภาษาอังกฤษ ได้ดีขึ้น			

ข้อ ที่	ข้อมูลที่จำเป็นต่อการ พัฒนาหน่วยการเรียนรู้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
			+1	0	-1
6		2.3 จุดเน้นสำคัญในการสอนการ ออกเสียงภาษาอังกฤษคืออะไร			
7		2.4 ข้อควรระวังในการสอนการ ออกเสียงภาษาอังกฤษคืออะไร			
8	3. ด้านระยะเวลา	3.1 ระยะเวลาที่เหมาะสมในการ สอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับเด็กประถมควรใช้ ระยะเวลาเท่าใด			
9	4. ด้านการวัดและ ประเมินผล	4.1 การวัดและประเมินผลการ ออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับ เด็กประถม ควรใช้วิธีการวัดและ ประเมินผลแบบใด			
10	ตอนที่ 3 เพิ่มเติม	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม			

ภาคผนวก ค ผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนา
หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence

ตาราง 9 แสดงผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence สำหรับนักเรียน จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

ข้อ ที่	ข้อมูลที่จำเป็นต่อการ พัฒนาหน่วยการ เรียนรู้	ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	แปล ผล
			1	2	3		
1	ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบ สัมภาษณ์	ชื่อ-นามสกุล..... ระดับชั้น..... โรงเรียน.....	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	ตอนที่ 2 ข้อคำถาม เกี่ยวกับข้อมูลที่ จำเป็นในการพัฒนา	1. นักเรียนชั้นขอการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษ รูปแบบใด	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	หน่วยการเรียนรู้	2. นักเรียนอยากให้ ครูผู้สอนนำกิจกรรมแบบใด มาใช้ในการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษบ้าง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4		3. นักเรียนอยากให้ ครูผู้สอนนำสื่อหรืออุปกรณ์ อะไรมาใช้ในการเรียนการ สอนภาษาอังกฤษบ้าง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 10 แสดงผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

ข้อ ที่	ข้อมูลที่จำเป็นต่อการ พัฒนาหน่วยการ เรียนรู้	ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	แปล ผล
			1	2	3		
1	ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบ สัมภาษณ์	ชื่อ-นามสกุล..... ระดับการศึกษา..... ตำแหน่ง..... สถานที่ทำงาน.....	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	ตอนที่ 2 ข้อคำถาม เกี่ยวกับข้อมูลที่ จำเป็นในการพัฒนา หน่วยการเรียนรู้ 1. ด้านเนื้อหา	1.1 ท่านคิดว่าเนื้อหาใน หน่วยการเรียนรู้ที่จะ นำไปใช้ในการสอนการออก เสียงภาษาอังกฤษของ นักเรียนควรมีเนื้อหาใดบ้าง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3		1.2 การสอนการออกเสียง ภาษาอังกฤษโดยใช้โฟนิกส์ (Phonics) สำหรับเด็ก ประถม เพื่อให้ออกเสียงได้ ถูกต้องหรือใกล้เคียงกับ เจ้าของภาษา ควรเริ่มที่ เนื้อหาอะไร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	2. ด้านวิธีการสอนการ ออกเสียง ภาษาอังกฤษ	2.1 การสอนออกเสียง ภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก ประถม เพื่อให้ออกเสียงได้ ถูกต้องหรือใกล้เคียงกับ เจ้าของภาษา ควรใช้วิธีการ สอนรูปแบบใดบ้าง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5		2.2 มีกิจกรรมใดบ้างที่จะ ส่งเสริมให้ผู้เรียนออกเสียง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ ที่	ข้อมูลที่จำเป็นต่อการ พัฒนาหน่วยการ เรียนรู้	ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			IOC	แปล ผล
			1	2	3		
		ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น					
6		2.3 จุดเน้นสำคัญในการ สอนการออกเสียง ภาษาอังกฤษคืออะไร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7		2.4 ข้อควรระวังในการสอน การออกเสียงภาษาอังกฤษ คืออะไร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	3. ด้านระยะเวลา	3.1ระยะเวลาที่เหมาะสมใน การสอนการออกเสียง ภาษาอังกฤษ สำหรับเด็ก ประถมควรใช้ระยะเวลา เท่าใด	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9	4. ด้านการวัดและ ประเมินผล	4.1 การวัดและประเมินผล การออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับเด็กประถม ควรใช้ วิธีการวัดและประเมินผล แบบใด	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ง หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถ
ด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ *Speak English with Confidence*
เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

นายสุภวุฒิ แก้วโสม
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชาภาษาอังกฤษ (อ14101)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เวลา 14 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะถูกต้องตามหลักการอ่าน

ต 1.2 ป.4/1 พูด/เขียน ได้ตอบในการสื่อสาร ระหว่างบุคคล

ต 1.2 ป.4/4 พูด/เขียน เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว

ต 1.2 ป.4/5 พูดแสดงความรู้สึกของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง

2. สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงคำศัพท์ กลุ่มคำ ประโยคง่ายๆ และการสะกดคำที่ถูกต้อง เป็นพื้นฐานในการพูดได้ตอบ การสื่อสารภาษาอังกฤษ แลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัวกับบุคคลอื่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นเราจึงควรศึกษาเกี่ยวกับเสียงพยัญชนะ เสียงสระ และการสะกดคำ รวมถึงการฝึกการออกเสียงคำศัพท์ ประโยค บทสนทนา รวมถึงบทพูดสั้น ๆ อย่างง่าย เพื่อส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง และเสริมสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

3. สาระการเรียนรู้

Content

1. Consonant sound check

- Single letter consonant sounds
- Double letter consonant sounds

2. Vowel sound check
  - Short vowel sounds
  - Long vowel sounds
  - Double letter vowel sounds
3. Blending It Together
  - Spelling
  - Pronunciation (tongue twisters)
4. Let's talk
  - Introduce my Self
  - Introduce my friend to you
5. Speaking Corner
  - My daily routines
  - My family

Vocabulary

1. Daily routines : wake up, have breakfast, take a bath, brush the teeth, get dresses
2. Parts of the body : arm, hand, head, leg, hair, knee, toe, ear, eye, mouth,
3. Days of the week : Sunday, Monday, Tuesday, Wednesday, Thursday, Friday, Saturday
4. School Subjects : English, Thai, math, science, computer, history, social study

Speaking Practice

1. Introduce yourself
  - What is your name?
  - My name is .....
  - What is your nick name?
  - My nickname is .....
  - How old are you?
  - I am ..... years old.
  - Where do you live?
  - I live in .....

- Do you have any brothers or sisters?
- I have .....
- Where are you studying ?
- I'm studying at ..... school.
- What your favorite subject?
- My favorite subject is .....
- What your favorite sport?
- My favorite sport is .....

2. Introduce my friend to you

- This is .....
- I'd like you to know .....
- I'd like to introduce you to .....
- I want to introduce my friend .....
- I want you to meet my friend .....
- Here's ..... and that's .....

3. My daily routines

I get up at six o'clock in the morning. Then I take a bath, brush the teeth and get dressed. At seven o'clock I have breakfast. I go to school at eight o'clock with my brother. I study math, English and science from 08.30 - 11.30. I have lunch at noon. After lunch break I study Thai, computer and social study. I go home at four o'clock in the afternoon and I play games with my parents.

4. My family

There are four people in my family. My parents, my older sister and me. My sister teases me often. Her name is Waranya. I am happy she doesn't go to my school. She will be turning 15 soon. My mother's name is Naraya. She is a dressmaker in the market. She works very hard. My father's name is Rachata. He is a fisherman. He works long hours and he is very tired when he comes home. My father scolds me if I am lazy.

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกเสียงพยัญชนะต้นคำและเสียงพยัญชนะท้ายคำได้
2. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษแบบ Phonics ได้
3. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำได้อย่างมั่นใจ
4. นักเรียนสามารถบอกสระเสียงสั้น สระเสียงยาว และสระคู่ประสมได้
5. นักเรียนสามารถออกเสียงสระภาษาอังกฤษแบบ Phonics ได้
6. นักเรียนสามารถออกเสียงสระภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจ
7. นักเรียนสามารถบอกวิธีการสะกดคำ กลุ่มคำ ประโยค แบบ consonant vowel consonant และ Tongue Twisters ได้
8. นักเรียนสามารถออกเสียงสะกดแบบ consonant vowel consonant และ Tongue Twisters ได้
9. นักเรียนสามารถออกเสียงสะกดแบบ consonant vowel consonant และ Tongue Twisters ได้อย่างมั่นใจ
10. นักเรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์ ประโยคเกี่ยวกับการตกทายและการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และ ครอบครัวได้
11. นักเรียนสามารถพูดตกทายให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อน และ ครอบครัวได้
12. นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดตกทายให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อน และ ครอบครัว
13. นักเรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับครอบครัว และกิจวัตรประจำวันของตนเองได้
14. นักเรียนสามารถพูดแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับครอบครัว และกิจวัตรประจำวันของตนเองได้
15. นักเรียนสามารถพูดเกี่ยวกับครอบครัว และกิจวัตรประจำวันของตนเองได้อย่างมั่นใจ

5. ภาระงาน

1. ทำแบบทดสอบก่อน/หลังเรียนหน่วยการเรียนรู้
2. การออกเสียง (Pronunciation)
  - คำศัพท์
  - ประโยค
3. การสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Oral test)
4. จับคู่สนทนาโต้ตอบเรื่อง Introduce myself.
5. แสดงบทบาทสมมติเรื่อง Introduce my friend to you
6. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และครอบครัว

6. การวัดและประเมินผล

6.1 การประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
1. นักเรียนสามารถบอกเสียงพยัญชนะต้นคำและเสียงพยัญชนะท้ายคำได้	ทดสอบ	แบบทดสอบ	ตอบได้ถูกต้องร้อยละ 70 ขึ้นไป
2. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษแบบ Phonics ได้	ทดสอบการออกเสียงพยัญชนะ	แบบประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ	ออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้องร้อยละ 70 ขึ้นไป
3. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำได้อย่างมั่นใจ	ทดสอบการออกเสียงพยัญชนะ	แบบประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ	ออกเสียงพยัญชนะได้อย่างมั่นใจร้อยละ 70 ขึ้นไป
4. นักเรียนสามารถบอกสระเสียงสั้น สระเสียงยาว และสระคู่ประสมได้	ทดสอบ	แบบทดสอบ	ตอบได้ถูกต้องร้อยละ 70 ขึ้นไป
5. นักเรียนสามารถออกเสียงสระภาษาอังกฤษแบบ Phonics ได้	ทดสอบการออกเสียงสระ	แบบประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ	ออกเสียงสระได้ถูกต้องร้อยละ 70 ขึ้นไป
6. นักเรียนสามารถออกเสียงสระภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจ	ทดสอบการออกเสียงสระ	แบบประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ	ออกเสียงสระได้อย่างมั่นใจร้อยละ 70 ขึ้นไป
7. นักเรียนสามารถบอกวิธีการสะกดคำ กลุ่มคำ ประโยค แบบ consonant	ทดสอบ	แบบทดสอบ	ตอบได้ถูกต้องร้อยละ 70 ขึ้นไป

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
vowel consonant และ Tongue Twisters ได้			
8. นักเรียนสามารถออกเสียงสะกดแบบ consonant vowel consonant และ Tongue Twisters ได้	ทดสอบการออกเสียงสะกด	แบบประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ	ออกเสียงสะกดได้อย่างมั่นใจร้อยละ 70 ขึ้นไป
9. นักเรียนสามารถออกเสียงสะกดแบบ consonant vowel consonant และ Tongue Twisters ได้อย่างมั่นใจ	ทดสอบการออกเสียงสะกด	แบบประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ	ออกเสียงสะกดได้อย่างมั่นใจร้อยละ 70 ขึ้นไป
10. นักเรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์ ประโยคเกี่ยวกับการทักทายและการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัวได้	ทดสอบ	แบบทดสอบ	ตอบได้ถูกต้องร้อยละ 70 ขึ้นไป
11. นักเรียนสามารถพูดทักทายให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อน และครอบครัวได้	ทดสอบการพูด	แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	ได้คะแนนระดับดีขึ้นไป
12. นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดทักทายให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อน และครอบครัว	ทดสอบการพูด	แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	ได้คะแนนระดับดีขึ้นไป

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
13. นักเรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับครอบครัวและกิจวัตรประจำวันของตนเองได้	ทดสอบการพูด	แบบประเมิน ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	ได้คะแนนระดับดีขึ้นไป
14. นักเรียนสามารถพูดแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับครอบครัวและกิจวัตรประจำวันของตนเองได้	ทดสอบการพูด	แบบประเมิน ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	ได้คะแนนระดับดีขึ้นไป
15. นักเรียนสามารถพูดเกี่ยวกับครอบครัวและกิจวัตรประจำวันของตนเองได้อย่างมั่นใจ	ทดสอบการพูด	แบบประเมิน ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	ได้คะแนนระดับดีขึ้นไป

6.2 การประเมินผลภาระงาน

ภาระงาน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
1. การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	ทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	แบบประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ	อ่านออกเสียงได้ ถูกต้องร้อยละ 70 ขึ้นไป
2. การออกเสียงประโยคภาษาอังกฤษ	ทดสอบการอ่านออกเสียงประโยคภาษาอังกฤษ	แบบประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ	อ่านออกเสียงได้ ถูกต้องร้อยละ 70 ขึ้นไป
3. การสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Oral test)	ทดสอบการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบพูดสะกด (Oral test)	แบบประเมินการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	สะกดคำศัพท์ได้ ถูกต้องร้อยละ 70 ขึ้นไป

ภาระงาน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
4. จับคู่สนทนาโต้ตอบเรื่อง Introduce myself.	ทดสอบการสนทนา เรื่อง Introduce myself.	แบบประเมิน ความสามารถด้าน การพูดภาษาอังกฤษ	ได้คะแนนระดับดีขึ้นไป
5. แสดงบทบาทสมมติเรื่อง Introduce my friend to you	ทดสอบการสนทนา เรื่อง Introduce my friend to you.	แบบประเมิน ความสามารถด้าน การพูดภาษาอังกฤษ	ได้คะแนนระดับดีขึ้นไป
6. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง และครอบครัว	ทดสอบการพูดเรื่อง Me and My family.	แบบประเมิน ความสามารถด้าน การพูดภาษาอังกฤษ	ได้คะแนนระดับดีขึ้นไป

7. ระยะเวลา

หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence ประกอบด้วย 5 เรื่อง จำนวนทั้งสิ้น
14 ชั่วโมง ดังนี้

เรื่องที่	ชื่อเรื่อง	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
1	Consonant Sounds Check	2
2	Vowel Sounds Check	3
3	Blending it together	3
4	Let's talk	3
5	Speaking Corner	3
รวม		14

ภาคผนวก จ แบบประเมินความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แบบประเมินความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้
Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

แบบประเมินความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญประเมินเพื่อพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งระดับความคิดเห็นมี 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

เหมาะสมมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ชื่อหน่วยการเรียนรู้					
1.1 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ชัดเจน น่าสนใจ					
1.2 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหา สะท้อนสาระสำคัญของหน่วยการเรียนรู้					
2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด					
2.1 มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
2.2 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับสาระสำคัญและมาตรฐานการเรียนรู้					
3. สาระสำคัญ					
3.1 สาระสำคัญครอบคลุมและสอดคล้องสาระการเรียนรู้					
3.2 สาระสำคัญเชื่อมโยงกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
3.3 สาระสำคัญบ่งชี้ถึงความคิดรวบยอดของเนื้อหา					
3.4 สาระสำคัญมีความน่าสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน					
3.5 สาระสำคัญเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
4. สาระการเรียนรู้					
4.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระสำคัญ/มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.2 สาระการเรียนรู้มีความถูกต้องตามหลักภาษา					
4.3 สาระการเรียนรู้มีการจัดเนื้อหาจากง่ายไปยาก					
4.4 สาระการเรียนรู้ส่งเสริมให้พัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ					
5. จุดประสงค์การเรียนรู้					
5.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด					
5.2 จุดประสงค์การเรียนรู้มุ่งพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ					
5.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินผลได้					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
5.4 จุดประสงค์การเรียนรู้เหมาะสมกับระดับชั้น และ วัยของผู้เรียน					
6. กิจกรรมการเรียนรู้					
6.1 กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้					
6.2 กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนและมี ความต่อเนื่อง ของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร					
6.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริม ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ					
6.4 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความ มั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ					
6.5 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง และมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม					
6.6 กิจกรรมการเรียนรู้สามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุ จุดประสงค์การเรียนรู้ได้					
6.7 เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม					
6.8 กิจกรรมสร้างความสนใจและกระตุ้นความสนใจของ ผู้เรียน					
6.9 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับชั้น และวัย ของผู้เรียน					
7. ภาระงาน					
7.1 ภาระงานมีความสอดคล้องกับ สาระสำคัญ สาระ การเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้					
7.2 ภาระงานมีรูปแบบที่หลากหลาย					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
7.3 ภาระงานมีการวัดและประเมินผลที่ชัดเจน					
8. การวัดและประเมินผล					
8.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
8.2 ระบุวิธีวัด เครื่องมือวัด และเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน					
8.3 เครื่องมือที่ใช้สามารถวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้จริง					
8.4 เกณฑ์การวัดและประเมินผลเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน					
8.5 การวัดและประเมินผลสามารถสะท้อนคุณภาพผู้เรียนได้จริง					
9. ระยะเวลา					
9.1 ระยะเวลามีความเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้					
9.2 ระยะเวลามีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้					
9.3 ระยะเวลามีความเหมาะสมกับภาระงาน					
รวม					

บันทึกความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงนาม.....ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก ฉ ผลการพิจารณาความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 11 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

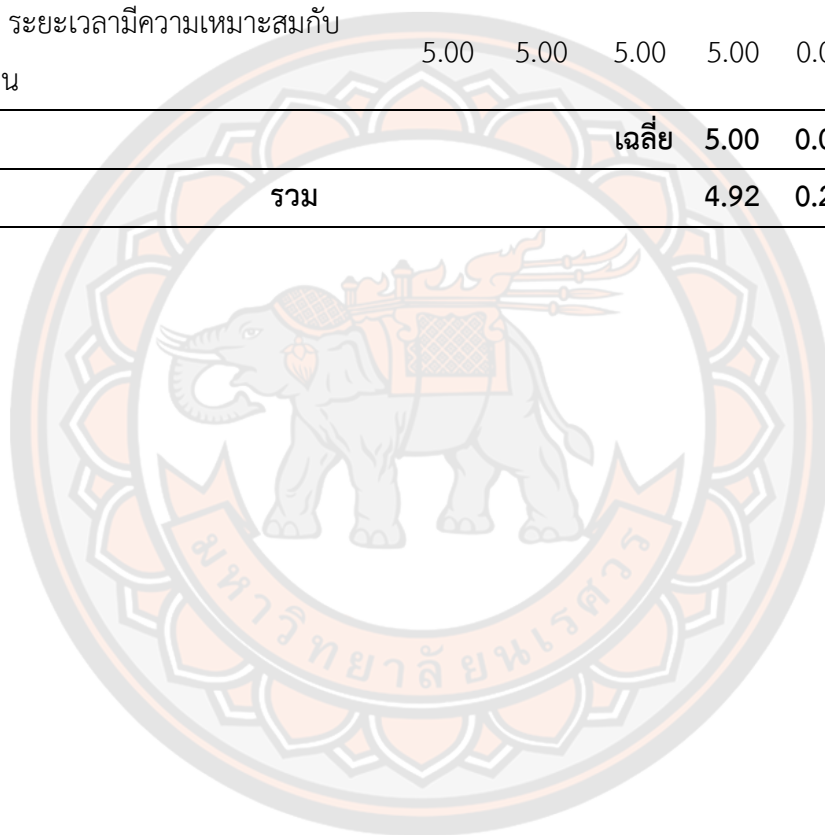
รายการ	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ผลการประเมิน		
	1	2	3	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
1. ชื่อหน่วยการเรียนรู้						
1.1 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ชัดเจน น่าสนใจ	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ครอบคลุม เนื้อหา สาระสำคัญของหน่วยการ เรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
			เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด						
2.1 มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด ตรง ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับสาระสำคัญ และมาตรฐานการเรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
			เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
3. สาระสำคัญ						
3.1 สาระสำคัญครอบคลุมและ สอดคล้องสาระการเรียนรู้	5.00	4.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ผลการประเมิน		ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	$\bar{x}$	S.D.	
3.2 สารระสำคัญเชื่อมโยงกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 สารระสำคัญบ่งชี้ถึงความคิดรวบ ยอดของเนื้อหา	5.00	4.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
3.4 สารระสำคัญมีความน่าสนใจ และ เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
3.5 สารระสำคัญเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
			เฉลี่ย	4.87	0.35	มากที่สุด
4. สารระการเรียนรู้						
4.1 สารระการเรียนรู้สอดคล้องกับ สารระสำคัญ/มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 สารระการเรียนรู้มีความถูกต้องตาม หลักภาษา	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3 สารระการเรียนรู้มีการจัดเนื้อหา จากง่ายไปยาก	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
4.4 สารระการเรียนรู้ส่งเสริมให้พัฒนา ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
			เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
5. จุดประสงค์การเรียนรู้						
5.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้อง กับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 จุดประสงค์การเรียนรู้มุ่งพัฒนา ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ผลการประเมิน		ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	$\bar{x}$	S.D.	
5.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุ พฤติกรรมที่สามารถวัด และประเมินผลได้	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
5.4 จุดประสงค์การเรียนรู้เหมาะสม กับระดับชั้น และวัยของผู้เรียน	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
			เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
6. กิจกรรมการเรียนรู้						
6.1 กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
6.2 กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไป ตามลำดับขั้นตอนและมีความต่อเนื่อง ของ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
6.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ช่วยส่งเสริมความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษ	5.00	4.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
6.4 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการพูด ภาษาอังกฤษ	5.00	4.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
6.5 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียน ได้ฝึกปฏิบัติจริง และมีส่วนร่วมในการ ปฏิบัติกิจกรรม	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
6.6 กิจกรรมการเรียนรู้สามารถทำให้ ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ได้	5.00	4.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
6.7 เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสม	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
6.8 กิจกรรมสร้างความสนใจและกระตุ้น ความสนใจของผู้เรียน	5.00	4.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ผลการประเมิน		ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	$\bar{x}$	S.D.	
6.9 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับ ระดับชั้น และวัยของผู้เรียน	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
			เฉลี่ย	4.85	0.36	มากที่สุด
7. ภาระงาน						
7.1 ภาระงานมีความสอดคล้องกับ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ และ จุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
7.2 ภาระงานมีรูปแบบที่หลากหลาย	5.00	4.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
7.3 ภาระงานมีการวัดและประเมินผล ที่ชัดเจน	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
			เฉลี่ย	4.89	0.33	มากที่สุด
8. การวัดและประเมินผล						
8.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
8.2 ระบุวิธีวัด เครื่องมือวัด และเกณฑ์ การประเมินที่ชัดเจน	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
8.3 เครื่องมือที่ใช้สามารถวัด ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของ ผู้เรียนได้จริง	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
8.4 เกณฑ์การวัดและประเมินผล เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	5.00	4.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
8.5 การวัดและประเมินผลสามารถ สะท้อนคุณภาพผู้เรียนได้จริง	5.00	4.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
			เฉลี่ย	4.87	0.35	มากที่สุด
9. ระยะเวลา						
9.1 ระยะเวลามีความเหมาะสมกับ	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ผลการประเมิน		ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	$\bar{x}$	S.D.	
	สาระการเรียนรู้					
9.2 ระยะเวลาที่มีความเหมาะสมกับ กิจกรรมการเรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
9.3 ระยะเวลาที่มีความเหมาะสมกับ ภาระงาน	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
			เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
	รวม			4.92	0.27	มากที่สุด

ภาคผนวก ข ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบหน่วยการเรียนรู้
Speak English with Confidence
 เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

นายสุภวุฒิ แก้วโสม
 สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	รายวิชาภาษาอังกฤษ	รหัสวิชา อ14101
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา 2565
หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence		เวลา 14 ชั่วโมง
เรื่อง Consonant Sounds Check		เวลา 2 ชั่วโมง
ผู้สอน นายศุภวุฒิ แก้วไธสง	วันที่...../...../.....	

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ต 1.1 ป.4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูด เข้าใจหวั่นไหวถูกต้องตามหลักการอ่าน

สาระสำคัญ

เสียงพยัญชนะเป็นเสียงที่เปล่งออกมาแล้วถูกสกัดกั้นโดยอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งทำให้เสียงแตกต่างกันออกไป การเรียนรู้การออกเสียงพยัญชนะที่ถูกต้องจะเป็นพื้นฐานในการออกเสียงคำศัพท์ กลุ่มคำ ประโยค รวมถึงการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น

สาระการเรียนรู้

Content (เนื้อหา)

Consonant sounds

- Single letter consonant sounds
- Double letter consonant sounds

Vocabulary

1. Single letter consonant sounds

back	cold	daddy	father	game
hospital	juice	king	lips	mouth
nose	pain	queen	ruler	sister
toilet	voice	window	x-ray	yellow
zebra				

2. Double letter consonant sounds

ng = sing   ring   king

th = think   thirty   thin

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกเสียงพยัญชนะต้นคำและเสียงพยัญชนะท้ายคำได้
2. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษแบบ Phonics ได้
3. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำได้อย่างมั่นใจ

กิจกรรมการเรียนรู้**ชั่วโมงที่ 1****ขั้นที่ 1 Warm up (15 นาที)**

1. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้เรื่อง Consonant Sounds ให้นักเรียนทราบ
2. ครูสั่งให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม “Everybody make a circle” พร้อมกับครูก็อยู่ในวงกลมนั้นด้วย เพื่อเล่นเกมร่วมกัน
3. ครูบอกชื่อเกมและอธิบายกติกาการเล่นให้นักเรียนทุกคนได้ทราบ
ชื่อเกม a – z eliminate โดยกติการอบแรกครูเป็นคนออกคำสั่ง คือ ให้นักเรียนท่อง a – z โดยห้ามท่องติดต่อกันเกิน 3 ตัวอักษร ใครเป็นคนท่องตัว z คนนั้น ตกรอบ เช่น ครูเริ่ม เอ บี นักเรียนคนที่นั่งซ้ายมือครูท่อง ซี ดี อี คนต่อไป เอฟ จี ไปเรื่อยๆจนจะมีคนท่องตัว แซด คนนั้นก็จะมีคนตกรอบ แล้วคนถัดจากคนที่ตกรอบก็จะเป็นคนออกคำสั่งในรอบถัดไป เล่นแบบนี้ไปเรื่อยๆจนได้ผู้ชนะ
4. ครูถามนักเรียนว่าได้อะไรจากเกมที่เล่นผ่านมาบ้าง
5. ครูให้นักเรียนกลับไปนั่งที่เดิมตามปกติ

ขั้นที่ 2 Presentation (25 นาที)

6. ครูแจกใบความรู้เรื่อง Consonant sound check และอธิบายถึงข้อมูลต่าง ๆ ในใบความรู้
7. ครูนำเสนอเพลง “Phonics Song | Alphabet Song | Letter Sounds” จาก YouTube ให้นักเรียนฟังพร้อมกับฝึกร้องตาม 2 รอบ

เนื้อเพลง Phonics Song

A is for Apple	B is for Ball	C is for Cookie
D is for Daddy	E is for Elbow	F is for Funny
G is for Go	H is for Happy	I is for In
J is for Juice	K is for Kick	L is for Look
M is for Mommy	N is for No	O is for Off
P is for Play	Q is for Quiet	R is of Red
S is for Stop	T is for Toilet	U is for Up
V is for Voice	W is for Water	X is for X
Y is for Yes	Z is for Zero	

8. ครูอธิบายให้นักเรียนรู้จักชื่อและเสียงของตัวอักษรภาษาอังกฤษทุกตัวอักษรตั้งแต่ a – z ตามใบความรู้ หัวข้อ 1A

9. ครูนำเสนอตัวอักษรที่เป็นเสียงพยัญชนะเดี่ยวให้นักเรียนรู้จักทีละตัว โดยเริ่มที่เสียง b, c, d, f, g, h, j, k, l, m, n, p, q, r, s, t, v, w, x, y, และ z ตามลำดับ (ใบความรู้ หัวข้อ 1B)

10. ครูออกเสียงพยัญชนะทีละตัวแบบโฟนิกส์ พร้อมกับยกตัวอย่างคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ขึ้นต้นด้วยเสียงพยัญชนะตัวนั้นๆ 1 คำ และคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะตัวนั้นๆ อีก 1 คำ แล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม จนครบทุกตัว

เช่น ครู : เบอะ

นร : เบอะ

ครู : back (แบค)

นร : back (แบค)

ครู : tab (แท็บ)

นร : tab (แท็บ)

11. ครูนำเสนอเสียงพยัญชนะคู่ประสมที่เป็นการนำพยัญชนะเดี่ยวสองตัวมาจับคู่กันแล้ว เกิดเป็นเสียงใหม่ เช่น ng และ th (ใบความรู้ หัวข้อ 1C)

12. ครูและนักเรียนร่วมกันยกตัวคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีพยัญชนะคู่ประสมทั้ง 4 ตัว บนกระดาน

13. ครูให้นักเรียนฟังการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ยกตัวอย่างผ่าน แอปพลิเคชัน Dictionary แล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม

ขั้นที่ 3 Practice (20 นาที)

14. ครูให้นักเรียนนั่งเป็นกลุ่ม กลุ่ม 4 – 5 คน แล้วให้นักเรียนฟังคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ครูเปิดจากคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์มือถือ โดยครูจะใช้คำถาม ถามนักเรียนว่าเสียงพยัญชนะต้นคำคือเสียงอะไร? เสียงพยัญชนะท้ายคำคือเสียงอะไร? นักเรียนคนไหนรู้จักให้ยกมือขึ้นตอบ ตัวอย่างเช่น

คำว่า door ครู : เสียงพยัญชนะต้นคือเสียงอะไร? (What is initial sound?)

นร : /d/ (เดอะ)

คำว่า lip ครู : เสียงพยัญชนะท้ายคำคือเสียงอะไร? (What is final sound?)

นร : /p/ (เพอะ)

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 3 Practice (30 นาที)

15. ครูทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนโดยการให้เล่นเกม tap the board โดยครูจะติดพยัญชนะไว้บนกระดาน ทั้งพยัญชนะเดี่ยว และพยัญชนะคู่ประสม

16. ครูให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มเป็น 2 กลุ่มเท่าๆกัน แล้วให้เข้าแถวตอนลึก 2 แถว

17. ครูบอกชื่อเกมและอธิบายกติกาการเล่น ให้นักเรียนฟัง

กติกา มีอยู่ว่า ครูจะเป็นคนออกเสียงพยัญชนะ 1 เสียง แล้วให้นักเรียนที่อยู่คนแรกของแต่ละแถววิ่งเอามือไปแตะพยัญชนะที่อยู่บนกระดานให้ตรงกับเสียงที่ครูออกเสียงไป โดยใครแตะได้ก่อนชนะ

18. พอเล่นเกมเสร็จให้นักเรียนกลับไปนั่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3 – 4 คน จากนั้นครูให้นักเรียนภายในกลุ่มไปฝึกออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้งที่เป็นพยัญชนะต้นคำ และพยัญชนะท้ายคำ (จากใบความรู้ หัวข้อ 1D) ครูคอยสังเกตดูการฝึกของนักเรียน และความมั่นใจในการออกเสียงของนักเรียนแต่ละคน

ขั้นที่ 4 Production (20 นาที)

19. ครูให้นักเรียนทำ Exercise I Speak out!! โดยให้นักเรียนฝึกสะกดคำแบบโฟนิกส์ และฝึกออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษใน Exercise I Speak out!! ให้คู่ของตนเองให้ฟัง แล้วผลัดกันถามว่า What is initial sound? or What is final sound? โดยมีครูผู้สอนคอยสังเกตการณ์และประเมินผล

20. ครูสุ่มเรียกนักเรียนเป็นรายบุคคลมาทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ใน Exercise I Speak out!!กับครู โดยแต่ละคำครูจะถามว่า What is initial sound? or What is final sound?

ขั้นที่ 5 Wrap up (10 นาที)

21. ครูสั่งให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม “Everybody make a circle” พร้อมกับครูก็อยู่ในวงกลมนั้นด้วย เพื่อเล่นเกม a – z eliminate ร่วมกัน โดยรอบนี้ นักเรียนจะต้องออกเสียงแบบโฟนิกส์ และออกเสียงเฉพาะเสียงพยัญชนะเท่านั้น เพื่อเป็นการทบทวนสิ่งที่ได้เรียนไป ถ้าหากใครหลุดออกเสียงสระมาก็ตกรอบทันที

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. เพลง “Phonics Song | Alphabet Song | Letter Sounds”

จาก https://www.youtube.com/watch?v=1btvnID6Z_A&t=107s

2. แอปพลิเคชัน Dictionary

Apple Store Preview.//(2019).// Dictionary.com Pro for iPad.//

สืบค้นเมื่อ วันที่ 23 เมษายน 2565

จาก/https://itunes.apple.com/us/app/dictionary-com-pro-for-ipad/id450123799?mt=8

3. Exercise I Speak out!!
4. ใบความรู้เรื่อง Consonant Sounds Check

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
1. นักเรียนสามารถบอกเสียงพยัญชนะต้นคำและเสียงพยัญชนะท้ายคำได้	ทดสอบ	แบบทดสอบ	ตอบได้ถูกต้องร้อยละ 70 ขึ้นไป
2. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษแบบ Phonics ได้	ทดสอบการออกเสียงพยัญชนะ	แบบประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ	ออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้องร้อยละ 70 ขึ้นไป
3. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำได้อย่างมั่นใจ	ทดสอบการออกเสียงพยัญชนะ	แบบประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ	ออกเสียงพยัญชนะได้อย่างมั่นใจร้อยละ 70 ขึ้นไป

สรุปผลการสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นายศุภวุฒิ แก้วไธสง)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. Consonant sounds check

1A

English Alphabet

A แออะ a	B เบอะ b	C เคอะ c
D เดอะ d	E เออะ e	F เฟอะ f
G เกอะ g	H เฮอะ h	I อี i
J เจอะ j	K เคอะ k	L เลอะ l
M เมอะ m	N เนอะ n	O โออะ o
P เปอะ p	Q ควอะ q	R เรอะ r
S เสอะ s	T เทอะ t	U อุอะ u
V เวอะ v	W เวอะ w	X เคอะ x
Y เยอะ y	Z เซอะ z	

18

Single letter consonant sounds

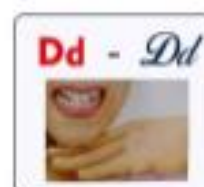
Listen and repeat

ball back boy

cat cookie cold

daddy door doctor

father funny family

go game get up

hand happy hospital

jar jump juice

key king kick

lips look lion

man mouth mother

nose nurse new

play pain pink

queen quiet quick

red read ruler

son sister stop

tall take toilet

van voice vain

wall water window

x-ray Xerox xylophone

yellow young you

zebra zero zip

1C Double letter consonant sounds Listen and repeat

thing
sinking
England
incredible

/θ/ thick
/ð/ these

Phonics Song

A is for Apple

B is for Ball

C is for Cookie

D is for Daddy

E is for Elbow

F is for Funny

G is for Go

H is for Happy

I is for In

J is for Juice

K is for Kick

L is for Look

M is for Mommy

N is for No

O is for Off

P is for Play

Q is for Quiet

R is of Red

S is for Stop

T is for Toilet

U is for Up

V is for Voice

W is for Water

X is for X

Y is for Yes

Z is for Zero

Exercise I**Sounds check**
score

Listen and circle the words.

family**window****grandfather****door****hand****son****weather****father****English****toilet****cookie****think****voice****get up****mother****queen****read****ruler****yellow****kick****play****nose****juice****zero**

Exercise I**Speak out!!**

Spell and pronounce the words.

score

son

ball

ruler

red

hand

sing

family

sister

dad

think

ภาคผนวก ข แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 ประกอบหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence
 เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญประเมินเพื่อพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งระดับความคิดเห็นมี 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

เหมาะสมมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด					
1.1 ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551					
1.2 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับสาระสำคัญและมาตรฐานการ เรียนรู้					
2. สาระสำคัญ					
2.1 ครอบคลุมและสอดคล้องสาระการเรียนรู้					
2.2 เชื่อมโยงกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.3 ปังชี้ถึงความคิดรวบยอดของเนื้อหา					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
2.4 มีความน่าสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน					
2.5 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
3. สาระการเรียนรู้					
3.1 สอดคล้องกับสาระสำคัญ/มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้					
3.2 มีความถูกต้องตามหลักภาษา					
3.3 มีการจัดเนื้อหาจากง่ายไปยาก					
3.4 ส่งเสริมให้พัฒนาความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษ					
4. จุดประสงค์การเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด					
4.2 มุ่งพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ					
4.3 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัด และประเมินผลได้					
4.4 เหมาะสมกับระดับชั้น และวัยของผู้เรียน					
5. กิจกรรมการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.2 เป็นไปตามลำดับขั้นตอนและมีความต่อเนื่อง ของ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร					
5.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริม ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ					
5.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการพูด ภาษาอังกฤษ					
5.5 เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง และมีส่วนร่วมใน การปฏิบัติกิจกรรม					
5.6 สามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ ได้					
5.7 เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม					
5.8 ได้รับความสนใจและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
5.9 เหมาะสมกับระดับชั้น และวัยของผู้เรียน					
6. สื่อและแหล่งเรียนรู้					
6.1 สื่อและแหล่งการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
6.2 สื่อและแหล่งการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาการเรียนการสอน					
6.3 สื่อและแหล่งการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
7. การวัดและประเมิน					
7.1 ประเมินได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
7.2 ระบุวิธีวัด เครื่องมือวัด และเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน					
7.3 เครื่องมือที่ใช้สามารถวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้จริง					
7.4 เกณฑ์การวัดและประเมินผลเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน					
รวม					

บันทึกความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงนาม.....ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ภาคผนวก ฅ ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

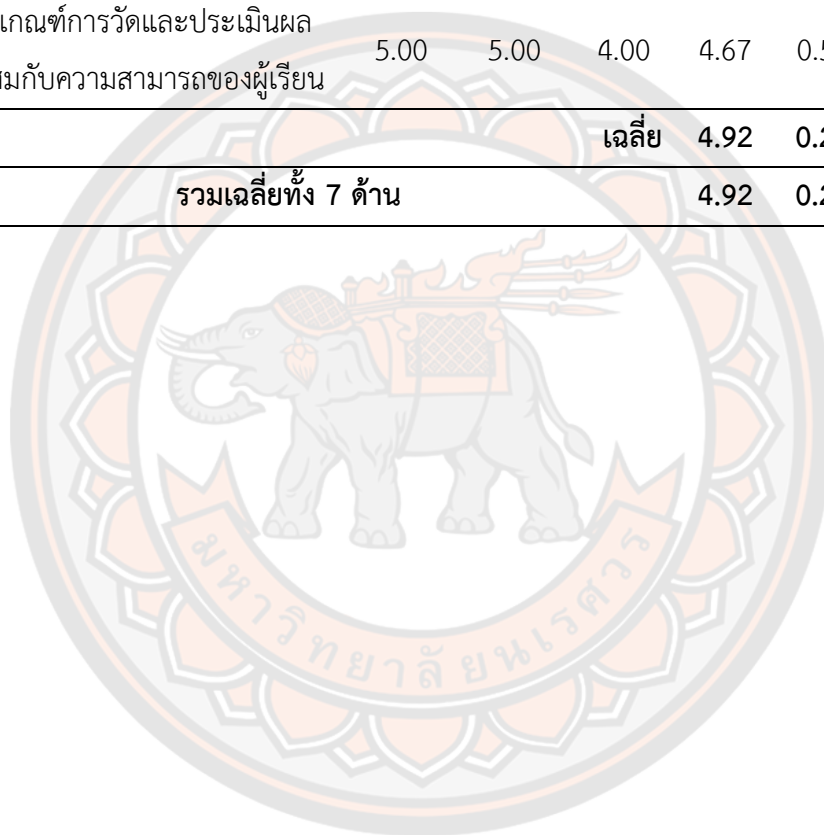
ตาราง 12 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบ
หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูด
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ผลการประเมิน		ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	$\bar{x}$	S.D.	
1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด						
1.1 ตรงตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับ สาระสำคัญและมาตรฐานการเรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
			เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
2. สาระสำคัญ						
2.1 ครอบคลุมและสอดคล้อง สาระการเรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 เชื่อมโยงกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
2.3 บ่งชี้ถึงความคิดรวบยอดของ เนื้อหา	4.00	5.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
2.4 มีความน่าสนใจ และเป็น ประโยชน์ต่อผู้เรียน	5.00	4.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
2.5 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
			เฉลี่ย	4.87	0.35	มากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้						
3.1 สอดคล้องกับสาระสำคัญ/ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดและ	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ผลการประเมิน		ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	$\bar{x}$	S.D.	
จุดประสงค์การเรียนรู้						
3.2 มีความถูกต้องตามหลักภาษา	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 มีการจัดเนื้อหาจากง่ายไป ยาก	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
3.4 ส่งเสริมให้พัฒนา ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
			เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
4. จุดประสงค์การเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการ เรียนรู้และตัวชี้วัด	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 มุ่งพัฒนาความสามารถในการ พูดภาษาอังกฤษ	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัด และประเมินผลได้	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
4.4 เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน และวัยของผู้เรียน	5.00	4.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
			เฉลี่ย	4.92	0.29	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 กิจกรรมเป็นไปตามลำดับ ขั้นตอนและมีความต่อเนื่องของการ สอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
5.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ช่วยส่งเสริมความสามารถใน การพูดภาษาอังกฤษ	5.00	4.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ผลการประเมิน		ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	$\bar{x}$	S.D.	
5.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความ มั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ	5.00	4.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
5.5 เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง และมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
5.6 สามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุ จุดประสงค์การเรียนรู้ได้	5.00	5.00	4.00	4.67	0.58	มากที่สุด
5.7 เวลาในการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้มีความเหมาะสม	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
5.8 ได้รับความสนใจและกระตุ้น ความสนใจของผู้เรียน	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
5.9 เหมาะสมกับระดับชั้น และ วัยของผู้เรียน	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
			เฉลี่ย	4.89	0.32	มากที่สุด
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้						
6.1 สื่อและแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
6.2 สื่อและแหล่งการเรียนรู้ เหมาะสมกับเนื้อหาการเรียนการสอน	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
6.3 สื่อและแหล่งการเรียนรู้ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
			เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
7. การวัดและประเมิน						
7.1 ประเมินได้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
7.2 ระบุวิธีวัด เครื่องมือวัด และ เกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ผลการประเมิน		ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	$\bar{x}$	S.D.	
7.3 เครื่องมือที่ใช้สามารถวัด ความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้จริง	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
7.4 เกณฑ์การวัดและประเมินผล เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	5.00	5.00	4.00	4.67	0.58	มากที่สุด
			เฉลี่ย	4.92	0.29	มากที่สุด
รวมเฉลี่ยทั้ง 7 ด้าน				4.92	0.27	มากที่สุด

ภาคผนวก ญ แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในการเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ในการเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง ให้เขียนระดับคะแนนความสามารถด้านการพูดของนักเรียน โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดให้ท้าย แบบประเมินนี้

ที่.	ชื่อ-สกุล	การออกเสียง คำศัพท์			การพูดประโยคภาษาอังกฤษ				การพูดให้ข้อมูลตามสถานการณ์					รวมคะแนน	
		การออกเสียง	ความคล่องแคล่ว	ความมั่นใจในการพูด	การออกเสียง	คำศัพท์	ไวยากรณ์	ความคล่องแคล่ว	ความมั่นใจในการพูด	การออกเสียง	คำศัพท์	ไวยากรณ์	ความคล่องแคล่ว		ความมั่นใจในการพูด
		4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	52

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน			
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
1. การออกเสียง (Pronunciation)	ออกเสียงถูกต้อง พูดได้	ออกเสียงผิดเป็น บางครั้ง	ออกเสียงผิดบ่อย มาก และฟังไม่ เข้าใจ	ยังพูดและ โต้ตอบการ สนทนาไม่ได้
2. คำศัพท์ (Vocabulary)	สื่อความหมายได้ และใช้คำศัพท์ได้ อย่างเหมาะสมกับ สถานการณ์	สื่อความหมายได้ เป็นส่วนใหญ่ เลือกใช้คำศัพท์ได้ อย่างเหมาะสม	ใช้คำศัพท์ผิด บ่อยมาก แต่ใช้ ถูกต้องใน สถานการณ์ต่างๆ ได้	ใช้คำศัพท์ผิด และโต้ตอบการ สนทนาไม่ได้
3. ไวยากรณ์ (Grammar)	ไม่มีข้อผิดพลาด ทั้งในการเลือกใช้ คำศัพท์ และ โครงสร้างทาง ภาษา	ใช้โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ได้อย่าง ถูกต้อง มี ข้อผิดพลาด เล็กน้อย	ใช้ไวยากรณ์ เบื้องต้นผิด วลี ถูกต้องบ้าง	ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ผิด ไม่ สามารถสื่อสาร ได้
4. ความ คล่องแคล่ว (Fluency)	พูดต่อเนื่อง ราบรื่นเป็น ธรรมชาติ มีความ คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ราบรื่นเป็น ธรรมชาติ แต่ก็มี สะดุดเป็นบางครั้ง	โต้ตอบสนทนา ไม่ได้ แต่พยายาม พูดต่อ โดยการ เริ่มต้นใหม่	พูดแล้วหยุดคิด นาน พูดไม่ ต่อเนื่อง ได้ตอบ การสนทนาไม่ได้
5. ความมั่นใจใน การพูด (Confidence)	มีความมั่นใจใน การพูด พูดเสียงดัง ฟังชัด สบตาผู้ฟัง ใช้ ท่าทาง ใช้ เสียงแสดงความรู้สึก อย่างเหมาะสม สามารถอธิบาย หรือพูดใหม่ได้	มีความมั่นใจใน การพูด พูดเสียง ดังฟังชัด สบตา ผู้ฟัง มีหยุดคิดใน ขณะที่พูดบ้าง แต่ ไม่ทำให้การ สนทนาขาดตอน	ไม่ค่อยมั่นใจใน การพูด พูดเสียงเบา ไม่ชัดเจนสบตาผู้ฟัง บ้างแต่ไม่สามารถ พูดใหม่ (Paraphrase) ให้ เข้าใจได้	ไม่มั่นใจในการ พูด พูดเสียงเบา ไม่ชัดเจน ไม่ สบตาผู้ฟัง พูด ขาดความ ต่อเนื่องและ เข้าใจยาก

ภาคผนวก ก ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบประเมินความสามารถด้านการพูด
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 13 แสดงพิจารณาความสอดคล้องของแบบประเมินความสามารถด้านการพูด
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ก ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความสามารถด้านการพูด

ตาราง 14 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความสามารถด้านการพูด

นักเรียน คนที่	คะแนนจาก ผู้ประเมินคนที่ 1	คะแนนจาก ผู้ประเมินคนที่ 2	Inter-rater
1	45	45	
2	42	42	
3	43	44	
4	47	48	
5	44	44	
6	45	45	
7	43	42	
8	47	48	0.467
9	40	40	
10	44	44	
11	43	44	
12	46	45	
13	46	45	
14	43	43	
15	44	44	

*คะแนนเต็ม 52 คะแนน

ภาคผนวก ฐ คะแนนความสามารถด้านการพูด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนบ้านตอรั้ง ที่เรียน ด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence

ตาราง 15 แสดงคะแนนความสามารถด้านการพูดก่อนเรียน - หลังเรียน ของนักเรียน ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านตอรั้ง ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with
Confidence

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คะแนนผลต่าง
1	24	36	12
2	24	42	18
3	22	39	17
4	31	46	15
5	22	42	20
6	28	45	17
7	27	43	16
8	29	47	18
9	23	39	16
10	24	43	19
11	23	40	17
12	26	45	19
13	24	42	18
14	29	45	16
15	22	43	21
16	25	43	18
17	31	49	18

*คะแนนเต็ม 52 คะแนน

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นายศุภวุฒิ แก้วไธสง
วัน เดือน ปี เกิด	12 ตุลาคม พ.ศ. 2535
ที่อยู่ปัจจุบัน	28 หมู่ 4 ตำบลคณที อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร 62000
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านตอรั้ง ตำบลหนองแม่แตง อำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร 62150
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครู คศ. 1
ประสบการณ์การทำงาน	5 ปี 9 เดือน
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2559 ค.บ. (ภาษาอังกฤษ) เกียรตินิยมอันดับ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พ.ศ. 2553 แผนกการเรียนวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ พ.ศ. 2550 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ พ.ศ. 2549 ประถมศึกษา โรงเรียนดาราสมุทร ฉะเชิงเทรา